THE LIBRARY – THE UNIVERSITY C. JORDAN

הצופה

עתון התנועה העולמית של המזרחי והפועל המזרחי
מייסד והעורך הראשון: הרב מאיר בר-אילן ז"ל

ב"ה, יום חמישי, כ"ז אייר תשל"ה (8.5.1975)
שנה ל"ז — גליון 11973 — המחיר 1.20 ל"י

אלוף רחבעם זאבי על פרשת יוהניסבורג

[...]ין להאשים איש במה שהתרחש בקונסוליה

[...] פרוטר תכנן את מעשהו עוד לפני שנה כדי להוכיח שהוא „מישהו"; הביצוע היה כולו [...]ו ומתוכנן לפרטיו ללא כל שותפים; הטעה גם את אחיו צ'ארלס באמרו כי מתבצע כאן [...]גיל נגד ריגול מבחוץ * התנהגותם של כל האנשים בקונסוליה ובחוץ היתה ללא דופי

[...] אנשי הקונסוליה הישר[...]ת ביוהניסבורג נהגו ללא [...] במשך כל מהלך התקיפה [...]ע דוד פרוטר לפני כשבו[...] — למסקנה זו הגיע יועץ [...] הממשלה אלוף (מיל.) [...]ם זאבי.

זאבי קיים אמש מסיבת עתונ[...] בלשכת העתונות הממשלתית [...]אביב, שבה שיחזר את פרשה [...] זו ואת המניעים שהביאו את [...] למעשה הדרמטי. זאבי הד[...] כי במשך 25 השעות שעשה [...]אבורג, בהן שוחח ארוכות עם [...] ועם אנשי הקונסוליה והשל[...] המקומיים, גיבש לעצמו תמו[...]נה מלאה המפורטת שאותה מסר [...] כדבר בארץ. עם זאת [...] כי ישנם נושאים הדורשים [...] חקירה נוספים, ולכן אין [...] בדבריו חקירה מושלמת ומוס[...] תוצאת מסקנות ולקחים.

זאבי נתנה בהרחבה את פרשה [...] לעבודה של פרוטר בקונסו[...] הגיע למסקנה [...] בתפ[...]וק בכניסה לקונסוליה היתה [...]

זאבי הגדיר את פרוטר כאדם [...] אישיות מפוצלת, בין ד"ר בגיל [...] — היהדי במהדורה מהדורית, [...] צדדים חיוביים רבים כאשר [...] גם דוד פרוטר השלילי.

רצה להוכיח שהוא „מישהו ומשהו"

[...]ר ניסה פעמים לחיות בארץ. [...] פעם נקרא לשוב לדרום אפ[...] על ידי אביו. בפעם השניה [...] כאשר האב — אישיות ציו[...]נית בקהילה המקומית — [...] למשבר חברתי וכלכלי. דוד [...]ר סגר לארץ היה „איכפת [...] של הנושא הבטחוני. כניסתו [...]ה בקונסוליה נהגה ביטוי ל[...] המאפיינים שהיו בו: רצונו [...] להוכיח שהוא „מישהו" „משהו" [...] להיות קשור בצורה כלשהי [...]ל, „השגעון הבטחוני" שלו. [...] היטב במקצועות [...] רבים, ידע להפעיל כלי-נשק [...] שונים, להשתמש בחומרי נפץ, עזרה ראשונה ועוד.

כאשר חזר פרוטר בפעם השניה לדרום אפריקה, הקים חברת שמירה מקומית וכך הצליח לקבל לידיו את אבטחת הקונסוליה. הוא השתלב היטב בעבודתו והוכיח דאגה ומסירות הרבה מעבר למה שהתפקיד מחייב, גם בדברים שלא נתבקש. קצין הביטחון של הקונסוליה נהנה משירותיו הטובים. פרוטר עסק לא רק בתחומי הקונסוליה אלא איבטח כנסים יהודיים, בית ספר יהודי וכדו', בלי שנתבקש. כמו כן תכנן להקים בקרוב ארגון להגנה יהודית, כדוגמת זה שבארה"ב.

דוד פרוטר היה אלוף בקרטה, מדריך בג'ודו, צלף, נהג מנוסה, אופנוען וכד' — ונתן לכל אלה ביטוי בחייו ובפעולותיו.

עוד לפני שנה תכנן „תרגיל" שבנוע „ראוותני"

מר זאבי מסר, כי כבר לפני כשנה חשב דוד פרוטר, שיש צורך לתכנן איזה „תרגיל שבנוע ראוותני", שבו יתן ביטוי לליקויים החמורים שיש לדעתו בבטחון הקונסוליה. הוא גיבש לעצמו רעיון להכין מבצע בכותלי הקונסוליה, שיהיה מוצלח, „יוכיח את ערנותו" ויובא לידיעת ראש ממשלת ישראל ולכבוש שמו.

פרוטר תיכנן כל פרט הכי קטן של המבצע, רכש ציוד רב ומגוון, כולל כלי-נשק, חומר נפץ, תחמושת, מסכות גז, עזרה ראשונה וכדומה.

הפתיע את עובד כשאלון שמירא

בינתיים נתגלה לקב"ט של הקונסוליה, בחודש ספטמבר אשתקד, כי פרוטר ביקר בעבר בישראל — עובדה שהסתירה כשמילא את השאלון לקבלתו כאיש השמירה במקום. כאשר נשאל ע"י הקב"ט מדוע העלים זאת — הסביר שעשה „תרגיל כדי לבדוק אם תעלו על זה..." לעומת זאת הביא מכתבי המלצה המים ממזכיר משק יפעה, שבו שהה כאן, וכן ממנהלי בריכת השחיה בית-אליהו, שם עבד כמציל.

הקב"ט התייעץ אז עם הקב"ס, שענה להחליפו בתפקיד זה בשגרירות, (בסוף החדש ספטמבר) ושניהם כנ[...] כי ארצה למטבים, את עובדת העלמתו של פרוטר כי היה בארץ, אך בגלל יעילותו הרבה והמלצה שהראה — הם מבקשים להשאירו על כנו.

בארץ נבדק תיקו ונתגלה כי הוא גם שוחרר מצה"ל, בגלל סעיף של ליקוי נפשי מסוים, אך לאור ההתלבטות הגיעו למסקנה שלאור כל ההמלצות אפשר להמשיך להעסיקו. הסעיף של ליקוי נפשי אינו כה רציני המחייב סילוקו.

לאחר בדיקה הוחלט לצמצם פעילותו

כך אושר שירות הבטחון המשך העסקתו, אולם בינואר 1975 ביקר בקונסוליה איש בטחון בכיר מהארץ, ולאחר בדיקה ושמיעת חוות-דעה הוא הורה לקב"ט המקומי, להפסיק את פרוטר רק בתיפקוד על אנשים בכניסה ולא להיכנס פנימה או לעסוק באבטחת אישים מישראל וכדומה.

זאבי ציין, כי שבועות ספורים לפני התקיפה היתה שוב ביקורת בטחונית מן הארץ ושוב הורו לבדוק את מידת מעורבותו של פרוטר בחיי הקונסוליה.

„אני סבור שהלחץ הזה, להכניסו למסגרת מצומצמת ולהדחיקו לד' אמות בתי הקונסוליה — היה גורם מרכזי שדירבן את דוד פרוטר להקדים בביצוע הפעולה" — אמר מר זאבי. הוסיף: „זה פגע בו מאד ואז החל „דוד הרע" לשחק תפקיד מרכזי יותר ודחק הצידה את „דוד היעיל והטוב".

מר זאבי סיפר, כי הזהיר את שלטונות דרום אפריקה כי פרוטר עלול לשלוח יד בנפשו במאסר — ואכן בשבת האחרונה עשה שני נסיונות — כי הגיע למסקנה שאינו מסוגל עוד להביא את „חזונו" לציבור הרחב ולראש ממשלת ישראל.

מר זאבי תיאר להלן את מהלך ביצוע ההשתלטות של פרוטר על הקונסוליה.

לא היו לו שותפים

לדעת מר זאבי, התכנון והביצוע כולו היה מבצע יחיד של פרוטר, ללא כל שותפים, בתוכנן עד לפרטי הפרטים. גם אחיו הצעיר, צ'רלס, סובך בפרשה ע"י דוד ש[...]רבה, בהודיעו כי מתבצע תרגיל מקיף נגד ריגול מבחוץ ויהיו מעורבים בו כל אנשי הקונסוליה. האח, שעבד עם דוד בבדיקת הנכנסים לקונסוליה, בלע את הפתיון. ולמקרה אחר הוא הודיע לאנשי הקונסוליה שבאו לעבודה שעליהם להיכנס אחד אחד פנימה.

היו לו חשבונות עם ג'ורדא

אשר למותו של קצין הבטחון ג'ורדא, טען פרוטר בחקירה, כי ג'ורדא

(סוף בעמוד 2)

קיסינג'ר: התפטרותי לא תשרת את ענייניה של ארה"ב

וואשינגטון, 7 (ע"ר) — שר החוץ האמריקאי ד"ר הנרי קיסינג'ר אמר, כי הוא סבור, שלא ישרת את ענייניה של ארה"ב אם יגיש עתה את התפטרותו.

בראיון טלוויזיה אמר, שמבחינה אנוכית היה מעדיף אילו יכול היה לעזוב את משרתו במועד מוקדם יותר, אולם לפרוש דוקא עתה בתקופה של מהומה, כאשר אנשים מחפשים אחר הנהגה והוראה מדינית ורוח עוקבים אחר מעשיה של ארצות הברית, זה לא ישרת את המדינה כל עוד הנשיא רוחש לי אמון ומבקש ממני להישאר — אמר קיסינג'ר.

שר החוץ הוסיף, כי ברצנו שיתבקש לפרוש, יתפטר במהירות רבה ללא כל קושי.

בראיון לרשת הטלוויזיה נ.ב.ס. הגן ד"ר קיסינג'ר על פעולותיו בשש השנים האחרונות בהן שימש כיועץ הנשיא לענייני בטחון וכשר החוץ.

הוא אמר, כי בעיותיה הפנימיות של ארה"ב הן הסיבה העיקרית לכשלונות מדיניות החוץ שלה. עם זאת אמר, כי אם משקיפים על מה שנעשה בתקופה זו בנוגע לסין, לברית"מ, בענייני אנרגיה, מזון, הוצאת החיילים האמריקאים מוויטנאם והחזרת שבויי המלחמה משם והתחלת ההליך למען כינון שלום במזה"ת הרי אין זה נכון לומר, כי מדיניות החוץ האמריקאית לא הצליחה.

חלוקת עטורי הגבורה העוז והמופת — היום בירושלים

חלוקת עיטורי הגבורה, העוז והמופת ללוחמי מלחמת יום הכיפורים תיערך היום בשני מקומות בירושלים.

ב„בנייני האומה" ייערך ב-11 לפני הצהריים טקס חלוקת אותות עוז ומופת בנוכחות ראש הממשלה, שר הבטחון, הרמטכ"ל, רבנים ראשים ובני המשפחות.

את עטור העוז יקבלו 38, מהם 48 שנפלו בקרב. את עיטור המופת 144 חיילים, מהם 49 שנפלו בקרב.

אחרי הצהרים תיערך במשכן הכנסת טקס חלוקת 8 עיטורי הגבורה, מהם שנפלו בקרב.

בטקסים ביום יחלק היום הרמטכ"ל 86 צל"שים, מהם נפלו בקרב 41. צל"שים של אלופי פיקודים ל-75, מהם 13 שנפלו. צל"שים של מפקדי חטיבות ל-25 להם מהם 3 שנפלו בקרב.

גליון הצופה של היום הוקדש בספר עמודים לסיפורי הגבורה העוז והמופת.

שתי אניות שהיו תקועות בתעלת-סואץ כבר הפליגו לים-התיכון

איסמעיליה, 7 (ע"ר, יופ"ע ע"צ) — המבצע הממושך והמסובך של פינוי תעלת סואץ והכשרתה מחדש לשייט נכנס היום לשלבו הסופי, כאשר שתיים מתוך 14 האניות התקועות בתעלה מאז מלחמת ששת הימים הרימו עוגן והפליגו לעבר הים התיכון.

שתי האניות הראשונות שיצאו לדרך הן גרמניות: האחת „מונסטרלאנדר", בת 8,965 טונה, השניה — „וורדוויינד", בת 8,656 טונה.

שתי האניות היו תקועות באגם המר הגדול, והרימו עוגן היום עם עלות השחר ובכבוד מתנית השעה עברו דרך המיצא הצפוני של האגם אל תוך תעלת סואץ והפליגו לעבר פורט סעיד שלחוף הים התיכון.

זה היה הפעם הראשונה מאז מלחמת ששת הימים שאניות כה גדולות עוברות בתעלת סואץ.

רשות תעלת סואץ הודיעה, כי 12 האניות הנותרות שעדיין תקועות בתעלת סואץ יוחלצו אף הן תוך השבועיים הקרובים ויגררו צפונה אל הים התיכון. התאריך הסופי שנקבע להשלמת הפינוי של האניות הלכודות הוא 25 במאי.

ארכיאולוגיה
באתר הבניה של
ישיבת הכותל
בטלויזיה
הערב בשעה 9.00

ברכת מזל טוב לבבית
לחברנו מר **יעקב דרורי**
[...]בר וגזבר המרכז העולמי של המזרחי והפועל-המזרחי
ולרעיתו
להולדת הנכד
המרכז העולמי של
המזרחי והפועל המזרחי

הסתדרות הנוער הדתי העובד והלומד
ועידת החטיבה החינוכית

תכנית הועידה

יום ה' כ"ז באייר

7.30—16.00 „סובו ציון והקיפוה" — סיור בעקבות לוחמים בירושלים
16.30 מפקד תנועתי ברחבת הכותל ותפילת מנחה
18.00 התכנסות באולם „בית העם" בירושלים
18.30 עצרת פתיחת הועידה
בתוכנית:
* מצעד דגלים
* פרק תהילים
* המנון התנועה
* מקהלה בניצוחו של ג. שחר
* „יזכור" לנופלים: — הרב משה סלומון שליט"א

ברכות:
הרב הראשי לישראל, הראשון לציון הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א
שר הדתות — ד"ר יצחק רפאל
ח"כ עדי אמוראי, יו"ר מועצת תנועות הנוער
מר מרדכי בראון, יו"ר מח' הנוער והחלוץ
מר דויד ברגמן ברכת עירית ירושלים
נציג גרעיני הנח"ל התעשייתי דתי

דו"ח פעילות — משה שיבר, מרכז הסתדרות הנוער הדתי העובד והלומד

תוכנית אומנותית — מסכת אורקולית „שבת שלום משפחת שוהלי" מאת הרב שמואל אבידור הכהן — בביצוע חניכי החוג הדרמטי של התנועה בגוש דן בבימויו של נסים גבעתי.
המנחה: מ. פרימן
„התקוה"

יום ו' כ"ח באייר

8.00 ישיבת הפתיחה — בחירת נשיאות ועדת מנדטים
8.30 „לדרכה של תנועת תורה ועבודה" — מר צבי ברנשטיין, מזכ"ל המפד"ל — הרצאה ודיון
11.00 חינוך לערכי עבודה על פי התורה — הרב משה סלומון שליט"א — הרצאה ודיון
13.45—17.00 ישיבה שניה — בחירת ועדות — דיון בועדות

ליל שבת
תפילה חגיגית
מסיבת קבלת שבת

שבת
לפנה"צ: הרצאה „חינוך הנוער עפ"י משנתו של הרב קוק זצ"ל"
אחה"צ: סיור בסביבה

מוצאי שבת:
לדרכו של הנוער הדתי העובד והלומד — מ. שיבר
ישיבת נעילה
סיכומים והחלטות
בחירת מוסדות
נעילה

הדיונים יתנהלו ב„בית יהושע" ע"י נתניה

„יום ירושלים" צויין בכנסת

פ. שיינמן: העיר אשר חוברה לה יחדיו תישאר שלנו לעולמי עד

מאת סופרנו בכנסת

בפתח ישיבתה של הכנסת אתמול נשא סגן יו"ר הכנסת, פנחס שיינמן, דברים לציון „יום שחרור ירושלים".

בין השאר אמר:

„באנו לציין את המאורע ההיסטורי של יום זה, בו שבה ירושלים לבניה האהובים, הוסרו מחיצותיה והיתה לעיר שחוברה לה יחדו. זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו. נשמח את ירושלים ויגילו בה כל אוהביה, כי ניחם ד' ציון, ניחם כל חרבותיה.

כבוד ותהילה לבנינו משחררי העיר

בהזכירנו את יום שחרורה של ירושלים, הננו מלאי הוקרה, כבוד ותהילה לבנינו — חיילי צבא ההגנה לישראל, אשר בעוז ובגבורה הסתערו אל מול אויב קשה ואכזרי ובמסירות נפש ולחמו של קדושה, תוך הרגשת מילוי שליחות היסטורית, שחררו את העיר העתיקה והחזירו לעמם את גנזי תפארתם — את מקום הקודש המקודש. כל הלוחמים ללא כל הבדל חשו בכל לבם ובנפשם רטט של הזהות בנגעם באבני הכותל, כי הכותל היה והינו מוקד לכל יהודי הארץ והתפוצות.

שהחיינו וקיימנו והגיענו

בגלל היותנו קרובים אל הנס הזה המתרחש, לא נוכל אולי להרגיש את עצמת התמורה ההיסטורית, שהתחוללה עם שחרורה של עיר דוד, אך עם כל זאת, יודעים אנו את גודל היום ואנו חשים לתת ביטוי של גילה ותודה על הטוב והחסד, אשר גמלנו אלוקי ישראל, ועל כן מעל במה נכבדה זו של כנסת ישראל נברך: „ברוך, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

ירושלים עתה היא העיר שחוברה לה יחדו, עיר המחברת ישראל זה לזה בהיקף ובצופק לאורך השנה, „עיר שחוברה יחד עם אותה שבעליה, ששם עלו שבטים שבטי י-ה, ששם אבן שתיה, שממנה הושתת העולם, וממנו השתרגו מוסדות תבל ד"

(סוף בעמוד 2)

רבינוביץ יוצא היום לארה"ב

בישיבת ועדת הכספים נמסרו סקירות על נושאי המשא-ומתן הכלכלי עם הממשל האמריקני ועל הסיכויים בהסכם עם ה„שוק"

מאת סופרנו בכנסת

על הסיכויים והסכנות שבהצטרפות ישראל לשוק האירופי מסר אתמול שר האוצר, רבינוביץ, ערב צאתו לארה"ב (היום) לפגישה עם עמיתו האמריקאי — לועדת הכספים של הכנסת.

בין היתר אמר שר האוצר: חתימת ההסכם עם השוק האירופאי המשותף שתיערך בשבוע הבא, טומנת בחובה סיכויים רבים למשק שנפתח בפניו שוק של 270 מיליון תושבים — אולם קיימות בו גם סכנות לא מעטות, אם התעשייה בישראל לא תדע להערך לביטול ההדרגתי של המכסים על היבוא אלינו ולהתחרות המוגברת עם התעשייה האירופאית המפותחת.

מר רבינוביץ מנה בפני חברי הועדה את הנקודות העיקריות של הדיונים שהוא עומד לערוך בשבוע הבא בארה"ב, ואת מה שאנו עשויים להפיק מהם.

מר אברהם אגמון, מנכ"ל משרד האוצר, פרש בפני הועדה את עיקרי ההסכם עם השוק המשותף: אנו המדינה הראשונה מחוץ לאירופה שהשוק מגיע איתו לידי הסכם: ואף שניתנת לנו ההזדמנות להוריד המכסים על היבוא אלינו בהדרגה עד ל-1989 — בעוד שהמכס על היצוא שלנו לאירופה יעלם להלוטין ביולי 1977 — הרי עלינו לעשות הכל כדי להיערך לשינויים אלה באורח דחוף ביותר.

לפי בקשת חברי ועדת הכספים מסרו שר האוצר, ומנכ"ל משרדו סקירה על המו"מ הכלכלי עם ארצות הברית.

מר אגמון מסר כי המו"מ עם ממשלת ארה"ב התנהל בתחומים הבאים: עדוד השקעות אמריקאניות בישראל; החתימה על הסכם למניעת כפל מסים; עדוד הסחר ההדדי; שתוף פעולה בשטח המחקר והפתוח התעשייתי; רכישת חומרי הגלם בארה"ב.

החכ"ים בן מאיר, זלמן שובל, רוזן ועוד דרשו שההסכם עם השוק המשותף יידון בכנסת לפני אישורו הסופי. שר האוצר הסכים.

כפר גנ"ת בגולן עובר היום למקום קבע בחיספית

חברי כפר גנ"ת ברמת הגולן עוברים היום ממשכנם הזמני בנפחת פיק למקומם הקבוע בברכה חיספית.

כפר גנ"ת שאנשיו נמנים עם חברי הנוער הדתי העובד, בוגרי ישיבות מקצועיות והנח"ל הדתי, וביניהם צעירים דתיים בעלי רוסיה הקרתאסית, משלימים את המשולש הראשון של ההתיישבות הדתית בגולן, במסגרת איגוד מושבי „הפועל המזרחי". שתי הנקודות הקודמות של משולש זה הם: רמת המגשימים ומשב נוב.

חברי גנ"ת מצפים עתה לבואם של זוגות צעירים דתיים נוספים, אשר יסייעו להם בהרחבת ההתיישבות הדתית בגולן.

תחזית מזג האוויר

מעונן חלקית. הטמפרטורות החזויות: ירושלים 12—23, לוד ובצרת 14—25, תל-אביב 16—22, עפולה 14—27, חיפה 17—23, השומרון 13—23, באר-שבע 14—26, רמת הגולן 11—23, יריחו 16—30, נהריה 14—24, עזה 14—23, צפת 12—22, אילת 17—32, טבריה 15—30, כפרין שלמה — 21—31 מעלות.

עצרת „יום ירושלים" בת"א

ד"ר רפאל: אין ולא יהיה מו"מ על חלוקתה מחדש של ירושלים

מאת סופרנו בתל-אביב

„אין ולא יהיה כל מו"מ על חלוקתה מחדש של ירושלים או פיצול הריבונות בה" — אמר אמש שר הדתות ד"ר י. רפאל בעצרת „יום ירושלים", שהתקיימה באולם „אוהל-שם" בתל-אביב, במעמד המועצה הדתית.

ד"ר רפאל הטעים כי כל שינוי במעמדה של ירושלים עלול לפגוע בחיי השלווה וביחסי השכנות התקינים ושום כוח בעולם לא יחזיר עוד את גלגלי ההיסטוריה. יחד עם זאת אמר שלא יהא קושי להסדיר במסגרת מו"מ את הניהול העצמי של המקומות הקדושים לדתות השונות.

את העצרת רבת המשתתפים פתח וניהל ח"כ פ. שיינמן יו"ר המועצה הדתית, שאמר כי מטרת הערב היא להחדיר את ההכרה בציבור להודות על הניסים והנפלאות של שחרור ירושלים ולהתחזק מההוכחה המדינית, נגד המבקשים לפגוע בשלימותה.

הרב הראשי לתל-אביב יצחק ידידיה פרנקל אמר כי לאחר 30 שנה למיגור המשטר הנאצי אשר שבר מליוני יהודים, קמה המדינה וירושלים, לב האומה והארץ, חייבת להיות שלמה.

הרב הראשי לתל-אביב חיים דוד הלוי, אמר כי מי שרוצה בירושלים שלמה חייב לשאוף לארץ ישראל שלמה ואיחוד ירושלים מסמל, למעשה את איחודה של הארץ והאומה.

בחלק השני של העצרת התקיימה תכנית אמנותית בהשתתפות להקת „שיבת ציון" המקהלה שליד הבדי[...] להוצת ספרדית בת"א בניצוחו של נ. כהן מלמד החזן א. בראון.

הכרעות כלכליות — רק אחר שובו של שר האוצר מארה"ב

מאת סופרנו הכלכלי בירושלים

ההכרעות בעניין צעדים כלכליים במשק יתקבלו כנראה לאחר שובו של שר האוצר י. רבינוביץ מארה"ב.

סמוך לשובו של שר האוצר יחזור ארצה גם נגיד בנק ישראל מ. זנבר העושה עתה בביקור באוסטרליה.

אין להניח כי לתוצאות הביקור תהיה משמעות קובעת לגבי הצעדים הצפויים.

הנתונים השונים מראים כי אכן ישנה הרעה במצב הכלכלי וכי עדיין לא הניבו הצעדים שננקטו את הפרי המבוקש. הגירעון במאזן המסחרי עלה בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד. אמצעי התשלום עלו בקצב מהיר. ישנה גם התעוררות בעליית הביקוש לצריכה פרטית. ההזרמה הממשלתית המוגברת נמשכה גם בחודש אפריל והגיעה ליותר מ-300 מיליון ל"י.

הודיע ציפיות בציבור

לאחרונה גברו בציבור ציפיות לצעדים חדשים של הממשלה. בין היתר הגיבה הבורסה בעליית שער הנהו"ד ב-29 אגורה לדולר עם חידוש הסחר בנתיד השבוע.

שער הדולאר נתיד עמד אתמול על 6.29 ל"י. הדולר השחור עלה ל-7 ל"י.

השמשות בעניין ביצוע מס ערך מוסף

באותו זמן גברו ספקות אם אפשר יהיה להנהיג את מס ערך מוסף במועד שעליו הודיע שר האוצר, דהינו באוקטובר השנה. סיעות הליכוד והמפ"ם הודיעו על התנגדות למס. פירוש הדבר שבכנסת ובועדת הכספים צפוי דיון ממושך על החוק המוצע. לכן יש ספק אם אמנם יאושר במועד שיאפשר הפעלתו באוקטובר.

אין התקדמות בדיונים על קיצוץ התקציב

בתוך כך נודע גם שלא חלה התקדמות ממשית בדיונים של האוצר עם המשרדים על קיצוץ נוסף בתקציבם.

כלכלנים שונים סוברים כי המפתח למצב הוא בידי הממשלה החייבת בראש ובראשונה לצמצם בהוצאותיה ולמנוע עליה בהוצאה מקומית על הכנסות מקומיות.

חוגים מדיניים בירושלים:

ההסכם עם השוק המשותף מכה קשה לחרם הערבי

מאת סופרנו המדיני בירושלים

חתימת הסכם הסחר עם השוק האירופי המשותף יש בה משום מכה קשה למדיניות החרם הערבי — אמרו אתמול חוגים מדיניים בירושלים.

סעיף מיוחד בהסכם מבטיח לישראל מקורות אספקה סדירים גם בעתות משבר ומצוקה.

ההסכם מפחית את סיכויי הערבים ללחוץ על מדינות אירופה בכללן ועל כל מדינה לחוד, באשר כל אחת מן המדינות קשורה לזולתה בסחר ההדדי. כך שאם הערבים יבקשו להטיל חרם, פירוש הדבר חרם על כל מדינות השוק ולא רק על אחת מהן.

העובדה שהקהיליה האירופית יש לה התקשרות הדוק עם ישראל יש לה גם משמעות מדינית ולא רק כלכלית. סעיף חשוב בהסכם שהוא בלתי מוגבל בזמן ויש בו משום כשלון למאמץ הערבי לבודד את ישראל.

חוגים בירושלים אמרו, כי כאשר יפתח השוק האירופי במו"מ עם מדינות ערב, יוקל בסעיף ממוקש, הנוגע לחרם הערבי, שכן תקנות השוק אוסרות כל אפליה בענייני סחר חפשי בין מדינות.

עשרות חשודים נעצרו באיזור ג'נין בעקבות רצח הנהג ישראל פרידמן

עשרות חשודים נעצרו באיזור ג'נין לאחר רצח נהג המשאית, ישראל פרידמן, מפרדס-חנה, שנרצח שלשום בערב בעת שהחזיר פועלים מישראל לשני הכפרים סירים ומישלון.

כוחות הבטחון הטילו עוצר על שני הכפרים ובמשך הלילה והאתמול ערכו חיפושים מדוקדקים מבית לבית וחקרו מאות אנשים מכפרי הסביבה. כמו כן הפעילו כוחות הבטחון גששים וכלבי גישוש בנסיון לעלות על עקבות המתנקשים.

ישראל פרידמן, בן ה-45, עבד בהסעת פועלים מאזור ג'נין לשטח ישראל ובחזרה. וביום ג' בערב יצא לכיוון ג'נין עם עשרות פועלים במשאיתו. מג'נין פנה להוריד את אחרוני הפועלים לבתיהם בשני הכפרים סירים ומישלון. לאחר שהוריד את הפועלים שב כדרכו בכל יום לכיוון ג'נין ומשם הביתה.

אולם לא הרחק מכפר סירים ירו בו שני אלמונים מזויינים בנשק. עדי ראיה שחזו בהתנקשות סיפרו כי אחד המתנקשים פתח באש על צידה של המשאית והאחר רץ קדימה ופתח באש על הנהג. המשאית סטתה הצידה והמתנקשים נשארו במקום מספר דקות כדי להציתה.

כוחות הבטחון שהגיעו למקום כעבור זמן קצר ביותר מצאו את המשאית עולה בלהבות ובתוכה גופתו החרוכה של פרידמן. מיד הוזעקה תגבורת גדולה ונפתח מצוד באיזור.

מקרה הרצח של פרידמן הוא ראשון מסוגו ואין מוציאים מכלל אפשרות כי הוא נועד להרתיע את הפועלים מלעבוד בשטח ישראל.

פרידמן ז"ל, הוא נכה צה"ל, נשוי ואב לארבעה ילדים.

נכבדים ערביים ביהודה ושומרון הביעו מורת-רוח על מעשה זה. עובדים רבים מאזור ג'נין לא יצאו אתמול לעבודה בשטח ישראל.

הסתדרות הפועל המזרחי — המשמרת הצעירה — המחלקה לתרבות | משרד החנוך והתרבות — האגפים לנוער, אגף הנוער, המחלקה להרבות תורנית | עירית ירושלים — המחלקה לנוער, הסברה ופרסום, המחלקה לתרבות

חידון ירושלים - תשל"ה
לזכרו של בן ירושלים — שריאל בירנבוים הי"ד

חידון הגמר יתקיים אי"ה בע"ה ביום חמישי, כ"ז אייר תשל"ה (8.5.75) יום ירושלים — בשעה 11.00 לפנה"צ, בבית העם בירושלים.

בתכנית:
* מקהלה ותזמורת — ישיבת נחלים
* ברכות
* החדון
* אורי שכח — בשירי ירושלים
* חלוקת פרסים

המנחה: מרדכי פרימן
פרסים: המשמרת הצעירה, אבן גבירול 166, תל-אביב.

לרבנו הדגול
הרה"ג **אשר זמל** שליט"א
ולרבנית הכבודה מרת פרידה אסתר תחי'
מזל טוב וברכות מאליפות ומרובבות
להולדת הבת תחי' בשעטו"מ
ולמעכית הרב האמורי לישובו גוש הל מזגר (?)
הגר"מ זמל שליט"א
ולרעיתו הרבנית מרת חיה תחי'
להולדת הנכדה תחי'
רוב נחת בנשמות וברוחניות וכל מילי דמיטב
כעטירת המועצה הדתית בני-ציון
בתי הכנסת ושומעי לקחו בשעורי התורה

פגישת עובדי בנק מזרחי לרגל „יום ירושלים"

מאת סופר „הצופה"

פגישה של עובדי בנק המזרחי-המאוחד בדירוג הבינהלי שהוקדשה ל„יום ירושלים", נערכה אתמול בבית „בני ברית" בתל-אביב.

הפגישה נערכה ע"י מחלקת ההדרכה של הבנק ועד העובדים. בהזדמנות זו בחרו העובדים את נציגיהם למועצה הארצית של עובדי הבנק.

דברי ברכה נשא מנכ"ל הבנק, א. מאיר, שקרא לחזור למקורות היהדות וערכי המוסר וליושר ציבורי. הרב י. מ. לאו הרצה על „הנבצה — זה ירושלים". החזן ד. פישר השתתף בפרקי זמרה. הנחה את הפגישה א. שוימר וי. גם הסביר את סדרי הבחירות.

הסתדרות הפועל המזרחי בארץ ישראל
ארגון ותיקי התנועה

היום, יום חמישי כ"ז אייר (8.5.75)
יום שחרור ירושלים
יתקיים טכס חלוקת
עטור „יקיר התנועה"
לחברים שמלאו יובל (50) שנה
לעלייתם לארץ-ישראל
ולחברותם
בהסתדרות הפועל-המזרחי

דברים — א. גואלמן
ברכות — מזכ"ל הפועל-המזרחי — רפאל בן-נתן
בשם ארגון ותיקי סניף ירושלים — הרב דוד טלזנר
ברכת זקן בית המזרחי — מרן הרב רבי איסר יהודה אונטרמן שליט"א
הענקת עטור „יקיר התנועה"
בשם מקבלי האות, הח' י. מ. מאלי

הטכס יערך בעיר העתיקה בירושלים, בשעה 12.00 בצהריים,
באולם „בית-הסופר" — הרובע היהודי — בתי מחסה
הכניסה על-יד ישיבת „הכותל"

אנו משתתפים באבלו הכבד של חברנו
ח"כ אליעזר אבטבי ומשפ'
על פטירת אביו
עם שאר אבלי ציון וירושלים ינוחמו

הנהלת המפלגה הדתית-לאומית המזרחי—הפוהמ"ז
הסתדרות הפוהמ"ז הועד הפועל
הסיעה בכנסת

לידידי הנהלת האגודה
חבר הכנסת אליעזר אבטבי
חברנו לעבודה
החבר בצלאל אבטבי
תנחומינו הכנים
במות אביכם ז"ל
„הדרי נגב—לכיש"
אגודה חקלאית שיתופית בע"מ
באר-שבע

ארגון ותיקי התנועה
המזרחי הפועל המזרחי

הננו להודיע בזה שביום ראשון א' סיון (אור ליום שני) תשל"ה 11.5.75 תתקיים אי"ה
אסיפת אזכרה
לחבדתנו **אסתר לנדוי** ז"ל
(אלמנתו של מנהיגנו ש"ת לנדוי ז"ל)
במלאת שלושים לפטירתה
בתכנית:
לימוד משניות הרב ישראל סבקר (?)
פתיחה: אברהם מברך
דברי הערכה: ישעיהו ברנשטיין
לאה עדיני
תפילת אזכרה: חיים בירנדא
תפילת מנחה ומעריב במקום.
החברות והחברים מתבקשים להשתתף

[illegible]

هكذا من الأصل

מופת לגבורת רבבות לוחמים

בהוקרה, בהערכה וברגשי תודה עמוקים יתקבלו היום מאות גיבורי ישראל בבואם לקבל את עיטורי הגבורה, העוז, המופת והצל"שים, שיוענקו להם בירושלים ובמסדרים מיוחדים ביחידות. תהא זו הבעת תודה של האומה כולה למאות הגיבורים המייצגים בפעלליהם את רבבות הלוחמים בכל זרועות צה"ל וחילותיו, שהצילו בלחימתם, בהקרבתם ובעוז-רוחם, תחזות ליד ה', את מדינת ישראל, במלחמת יום-הכיפורים. מאות שחירפו את נפשם ועשו מעשי גבורה ומופת עילאיים תחת אש האויב, מהם רבים שנפצעו ואעפ"י כן המשיכו במשימתם ומהם רבים רבים, יותר מכל מלחמה אחרת, שלא זכו לקבל היום את העיטור שהוענק להם לאחר מותם.

לא חסרו גילויי גבורה בצה"ל בכל מערכותיו, אך לא היתה כבמלחמת יום-הכיפורים, מלחמה שבה רבו מעשים כה נאדרי-הוד וגילויים מופלאים של רעות לנשק, דבקות במשימה ורצון להילחם ולעמוד על הנפש בכל מצב ובכל תנאי. כי אכן הלם ההפתעה של יום-הכיפורים הוא שעשה מלחמה זו שונה מכל קודמותיה עד שסיפורי הגבורה וההקרבה מאירים ומאדירים באור מיוחד את הניצחון במלחמה, שהחלה בתנאים קשים ביותר.

233 מקבלי העיטורים ומאות חבריהם מקבלי הצל"שים הם שליחיהם של אלפים ורבבות שבעמידתם רצופת גילויי גבורה עצרו בגופם ממש, לעתים, את האוייב המסתער והביאו להתאוששות המופלאה, שאפשרה את המעבר מסף המפלה, אחרי ההפתעה המרה להסתערות לעבר דמשק ולצליחות התעלה, לכיבושה של ארץ גושן, לכיתורה של הארמיה השלישית והעיר סואץ, ועד לסף מפלתו הכבדה של האוייב ולהבסתו שנמנעה רק ע"י התככים המדיניים של האמריקאים והסובייטים.

לשרשרת הגבורה המאגדת את לוחמי ישראל מדור דור נוספה היום, בפרוס יום שחרור ירושלים, חוליה נכבדה של גיבורים וגילויי גבורה ממלחמתו האחרונה של עם ישראל לקיומו. גיבורי מלחמת יום-הכיפורים מקבלים את עיטוריהם, ערב אותו יום שבו רכשו חבריהם להתהלה ולהקרבה בדם לבם את המאורע ההסטורי בתולדות ישראל — את שחרורה של ירושלים.

ההקרבה העילאית וגילויי אומץ הלב עד כלות הנפש, שנתגלו במלחמת יום-הכיפורים מצווים עלינו לא לשבת שאננים ולא ליתן עוד לאוייב להפתיענו ולמנוע את אשר קרה באותו יום הקדוש לעם ישראל.

לאור גבורתם של אלה שהשליכו נפשם מנגד ביבשה, באוויר ובים, יתחנכו ויילכו דורות לוחמים בעתיד ויהוו סמל וביטוי לגבורת ישראל הנאדרה ולעוז ולהתעצמות העם הזה. הנחוש בדבקותו להגן על מולדתו ולהבטיח את קיומו, בעזרת ה' צבאות אוזר ישראל בגבורה.

ועידת החטיבה החנוכית בהסתדרות הנוער הדתי הלומד

חמשה עשר אלף החניכים ב-60 סניפים ומעלה הפזורים בכל רחבי הארץ מהווים עדות נאמנה למאזן החיובי ולעשייה הרבה המציינת את פעולתה של הסתדרות הנוער הדתי העובד והלומד, עם כינוס ועידתה של החטיבה החינוכית היום בירושלים.

ההסתדרות המאגדת בתוכה אלפי בני נוער עובדים ולומדים בישובי הוותיק ובערי הפיתוח, במושבים, קרית-גת, בית-שאן ובמעלות מפעלת פעולה חינוכית חשובה ובישובי הפיתוח היא אף מהווה גורם פעיל יחיד ועיקרי בקרב הנוער הדתי.

בימים אלה בהם מרבים הכל לדבר ולעסוק במלחמה בפער ובמצוקה החברתית, ממלאת הסתדרות הנוער העובד הדתי שליחות חשובה בישובי הפיתוח. הסתדרות הנוער הדתי העובד והלומד שרשמה לזכותה גם הקמת עשרה גרעיני נח"ל, שמהם הפכו לישובי קבע דוגמת כפר גינ"ת ברמת-הגולן ו„קשת" אשר ברצועה, — שמה את הדגש בתכניותיה החינוכיות והחברתיות על שילוב אזורי הפיתוח בפעילות הבטחונית החינוכית שלה. גרעיני נוער תעשייתי-דתי שהיא מקימה עשויים למלא תפקיד נכבד בחיזוק עיירות הפיתוח ובגיבושן החברתי-רוחני, אם משרד הבטחון יקבל התכנית להכיר באזורי הפיתוח כבמקומות קליטה לגרעיני הנח"ל.

ועידת החטיבה החינוכית תקיים ימי דיונים ועיון שבהם תבחן דרכה החינוכית בעתיד ותעסוק בהתוויית הדרכים שבהם יכולה הסתדרות הנוער העובד הדתי לתרום למלחמה במצוקה ובפער.

ברכת התנועה הבוגרת מלווה בברכה את הצירים בדיוניהם.

ישראל הביעה דאגתה בוואשינגטון נוכח אספקת טילי „הוק" לירדן

מאת סופרנו המדיני בירושלים

ישראל הביעה דאגתה בפני ממשלת ארה"ב על אספקת טילי „הוק" לירדן ועל אספקת מטוסים לסעודיה, בניגוד למדיניות „העיון מחודש" של ארה"ב, המקפיאה כתהליים כל חוזים חדשים בעסקי ציוד צבאי למזרח-התיכון.

מתברר שמדיניות זו נקוטה לגבי ישראל בלבד, אך לא לגבי המדינות הערביות, על רקע זה הגיש השגריר שמחה דיניץ מחאתו לשר החוץ האמריקאי.

באשר להתבטאויותיו החדשות של קיסינג'ר שבהן חזר על אשמתו שישראל אשמה באי-גמישות במו"מ עם מצרים, אומרים חוגים מדיניים בירושלים כי אין בכך כל חדש על מה שנאמר מכבר. באשר להצהרותיו של הנשיא פורד, אומרים חוגים מדיניים בירושלים, כי הצהרות אלה אינן מעוררות דאגה בישראל. לאור בירורים וההבהרות שנתקבלו מאת הנשיא בשיחות שתים לפיהם אין להטיל ספק בעמדתו החיובית כלפי ישראל.

חוגים מדיניים הוסיפו, כי לישראל אין הצעות חדשות בשלב זה להסדר עם מצרים, וכי על מצרים מוטלת החובה להביא הצעות כאלה.

צוות מומחים בירושלים מעבד הצעות לקראת ועידת ג'נווה ולקראת הפגישות של רבין-פורד, אך סבורים שאין בהצעות אלה משום הרחקה לכת מעבר לעמדות הקודמות, כל עוד מצרים אינה זזה מעמדותיה.

פרופ' האנס מורגנטאו:

ישראל אינה צריכה להתרגש שמציגים אותה כבלתי מתפשרת

אי-אפשר לדרוש ממישהו לגלות גמישות כשעומד מול רוצח

פרופ' האנס מורגנטאו, פרופסור למדעי המדינה בארה"ב אמר אמש שישראל לא צריכה להתרגש מכך שמציגים אותה כבלתי מתפשרת. „אי-אפשר לדרוש מאדם לגלות גמישות, כשהוא עומד מול הרוצחים להרגו, והוא הדין במדינה" — אמר.

פרופ' מורגנטאו, שהרצה בטקס חלוקת תעודות למסיימים בפאקולטה למדעי החברה באוניברסיטת תל אביב, יצא בביקורת חריפה על מדיניותו של שר החוץ ד"ר הנרי קיסינג'ר, אשר, לדעתו נידונה מראש לכשלון.

המרצה הטעים, שהמטרה העיקרית של מדיניות קיסינג'ר היא להצר את צעדיה של בריה"מ במזה"ת, וכל עוד שמדובר היה בהסכמים צבאיים כהפרדת הכוחות ושביתת נשק, ניתן היה להגיע להסדר. הוא הכיר בחולשתה הבסיסית של ברית המועצות במזה"ת הדרושה לארצות ערב כשמדובר במלחמה, אך איננה יכולה להועיל מאומה כשמדובר בעשיית שלום באיזור, מאחר שלבריה"מ אין כל אפשרות להשפיע על ישראל. לכן פנו הערבים, שהגיעו למסקנה שניתן אולי להשיג את מטרותיהם באמצעי שלום ולא בדרכי מלחמה, אל ארה"ב, והד"ר הנרי קיסינג'ר הבין שאפשר לשתף פעולה עם הערבים, כדי להכשיל את האינטרסים הסובייטיים באיזור.

הבעייה איננה כוונותיו של קיסינג'ר אלא התוצאה של מדיניותו

„אך הבעיה איננה, מה הן כוונותיו של ד"ר קיסינג'ר, אלא מה היא התוצאה הבלתי נמנעת ממדיניות זו, העלולה לפגוע בקיומה של מדינת ישראל. הנסיון להחליש את בטחונה של ישראל בשלבים, נכשל, ולכן אני היום אופטימי יותר מכפי שהייתי לפני שנה. ניתן היה להשיג הסדר צבאי בשלבים, אך הנסיון להגיע להסדר מדיני נכשל, כפי שחייב היה להיכשל, כי כאשר מדובר בעקרונות, שאינם ניתנים לחלוקה, הרי שמדיניות ההתקדמות בשלבים נידונה לכשלון. סתירה זו היא שגרמה להתמוטטות שליחות קיסינג'ר, אמר פרופ' מורגנטאו.

האלטרנטיווה היחידה למדיניות זו היא גיבוש תוכנית שלום כוללת המוצעת על ידי ארה"ב וישראל, ואשר שתי המדינות יבהירו, כי בעקרונות אלה לא יוותרו.

דאגתי היתה, אמר פרופסור מורגנטאו, שגורים אחר יקדים את ישראל וארה"ב בהתוויית תוכנית כזאת. והנה בא חוסיין עם הצעה המבוססת על תוכנית שלום כוללת, כפת ארה"ב וישראל שוב הועמדו במצב שעליהן להגיב על יוזמת ירדן, וישראל שוב נדחפת למצב שעליה לדחות צעד, אשר בהכרח יתפרש כעמדה נוקשה ובלתי מתפשרת.

רקטור האוניברסיטה, פרופ' שלמה סימינסקי, אחר הרצה אף הוא בטקס, התייחס לגילויי השחיתות שצצו לאחרונה, ואמר שמה שהתגלה כיום לנגד עינינו ההוה לפצצה השיטה מציאות של שנים רבות.

מינהל המקרקעין שולל תכנית של מכירת קרקע לקבלנים במיליארד ל"י

מ. זורע: מכירת קרקע בלתי מבוקרת גרמה לפרשיות השונות

מאת יצחק דויטש

מינהל מקרקעי ישראל מתנגד לתכנית שר האוצר י. רבינוביץ למכור לקבלנים קרקע שתכנונה טרם הושלם כדי לספוג בדרך זו מיליארד ל"י.

שר האוצר העלה לאחרונה הצעה לספוג מיליארד ל"י מהקבלנים ע"י מכירת קרקע במקומות שונים בארץ לבנייה בעתיד. הרעיון הוא כי בידי הקבלנים הצטבר כסף רב הוא מושקע בעסקים אשר מחזוריותן וגלגולן מגבירים את ההרבה במשק. התקשרות כזו למכירת מקרקעין עתידה לספוג כספים אלה ולשמש כאחד האמצעים לצמצום הגרעון בתקציב.

לשם בדיקת התכנית מונתה ועדה בהשתתפות הממונה על התקציבים ארנון גפני, מנכ"ל משרד השיכון דוד רוזנשט ומנכ"ל מינהל מקרקעי ישראל מאיר זורע. הוועדה טרם השלימה דיוניה.

מר זורע אמר בתשובה לשאלת סופר „הצופה" כי מכירות קרקע בלתי מתוכננת בעבר גרמו הפסדים גדולים לאוצר המדינה. היא יצרה פרשיות שונות שעוררו תגובה שלילית בציבור. הצביע גם על כך שמכירה כזו עלולה לפגוע בתכנון והוסיף כי אם שרי ישראל חושבים שיש לעקוף את התכנון, עליהם לשנות את החוק בעניין זה.

מר זורע גם הביע ספקות אישיים שלו אם אכן יש לספוג את הכסף בדרך זו. השאלה היא אם בכוחו של דבר לא יקחו הלוואות כדי לממן את הרכישה.

מעבר לספקות העקרוניים הוא משתתף בוועדה ובודק את הצעה לגופו. מסתבר כי לא מדובר בקרקע באזורי פיתוח, לכן אלה לא יכניסו סכומים גדולים. האפשרויות הן אפוא מכירה של קרקעות באזור ירושלים וברציפות החוף. כדי לספוג מיליארד ל"י צריך למכור כ-5000 דונם קרקע שבבעלות המדינה בו הקרקע הבנויה בברכו הארץ לעסקות אלה.

הקצאת קרקע — בתנאים שווים

במסיבת עתונאים בירושלים אמר מר זורע כי מינהל מקרקעי ישראל מקפיד על כך שבמכירת קרקע תהיה בתנאים שווים ופומביים. השיטה המקסימלית היא מכרזים או פרסים פומביים על הגרלה כאשר לכל הציבור אפשרות להשתתף בה. דרך זו בכניסה שווה לכל אחד ולא רק לכל המרבה במחיר. בהגרלות משתתפים צעירים, הזוגות ועולים חדשים באחד.

ביטול התקשרויות להזכויות שלא עמדו בתנאים

עוד גילה מר זורע כי בשנת הכספים האחרונה ביטל המינהל 214 חוזי התקשרות עם חוכרים שלא עמדו בתנאי החוזה. המינהל מקפיד פיקוח קפדני על החוכרים שקיבלו קרקע כדי להבין אם נעשו ספקולציה או שלא עמדו בתנאי ההתקשרות.

בפגישה עם העיתונאים מסר מר זורע את התקציב המינהל לשנה הקרובה המסתכם ב-459 מיליון ל"י.

בבמסיבת העיתונאים השתתפו גם סגני מנכ"ל המינהל מיכה פלכין ואורי בירדס ודובר המינהל יוסף עציאל.

„יום ירושלים"

(סוף מעמוד ראשון)

גבולם, עשה הר המוריה, שממנו תצא תורה ותושיה, ההר חמד אלוקים לשבתו ובנה בו בית מקדשו.

כתוך שבה תהלה לצור ישראל וגואלו, נתפלל לשלומם ולרווחתם של בנינו החיילים הפזורים בכל מרחבי הארץ והשוכרים עלינו ועל גבולות ארצנו בפני כל צר ואויב. נשלח ברכת העם בציון לצבא הגנה לישראל על כל חילותיו ומפקדיו. אלוקי צבאות ישראל ישפיע לנותנו ביום ובלילה, בששת ימי השול ר בשבתות ובמועדות.

עולים לפני עינינו דברי השירה מלפני שבע מאות שנה שחוברו ע"י הרמב"ן:

עליהם ישיש ביום להיות שליחיו הנאמנים, בפרוס סוכת שלומו על עמו ועל ירושלים בירת ארצו.

מה מזימות אוייבינו

גם בעת שמחה אין אנו שוכחים את מזימותיהם של שונאינו, אשר טרם השלימו עם שחרורה של העיר, וכן לא נעלמו מאתנו מחשבות עכו"ם ברהבי תבל לנכלנו בעיר הקודש ולהחזיר שוב את המחיצה הבלתי טבעית לירושלים ולהפריד הלילה בין הדבקים.

לכן הזורים אנו ומכריזים, קבל עולם ומלואו, כי ירושלים תישאר באחדותה לנצח תחת שלטון ישראל. ההרחבה ישראלית. לא נשלים עם רעיון כל שהוא של הפרדה או של חלוקה ולא ניתן מאתנו בעיר הקודש, לאלו אשר ביזו את כל מצבותיה, חללו את בקדושה ובזזו והשמידו אלפי קברים ומצבות בהר הזיתים.

ירושלים שהנו לעד

מכוח בעלותנו ההסטורית על ירושלים כולה ובכח ההוכחה המעשית של אפשרות ניהול העיר על ידינו כשהיא כאוחדת ומלוכדת, אנו שוב מכריזים, כי העיר אשר חוברה לה יחדו ההיה ילנו לעולמי עד.

גדיל, איפוא, יום ירושלים לדורות, צופים כרוחו לגבורה כפשוטה ולגבורת רוח, לאומץ ולאמונה, לשלהבת אהבה של עם סגולה, לעיר אלוקינו, יפה-נוף משוש כל הארץ.

זאבי על יוהניסבורג

(סוף מעמוד ראשון)

שלף אקדה מולו וכאשר הדף את ידו נפלטה יריה והרגה אותו. לדעת מר זאבי טענה זו לא עמדה בביקורת, כיוון שאנשים העידו כי שמעו 3 יריות בקצב של נשק תצי אוטומטי. זו אחת הפעמים הבודדות בכל מהלך החקירה, אמר זאבי, שפרוסר לא הצליח לבנות סיפור בהיגיון. להערכת אלוף זאבי, נצטווה גיורא לשכב על הרצפה ויירבן שסירב ועשה תנועה לשליפת אקדוחו — ואז ירה בו פרוסר. כמו כן הזכיר, כי לפרוסר היו חשבונות תת-הכרתיים כלפי גיורא, על כי הצרו צעדיו באכסנות הסקום. כאן בא לביטוי „דוד הרע" — אם כי לא התכוון להרגו.

גדי דרזי שכנע את פרוסר להניח את נשקו

מר זאבי ציין, כי קצין הבטחון של „אל על" במקום גדי דרזי, שהגיע לבנין מאוחר יותר, סייע רבות לשכנע את פרוסר סיניה את נשקו, בהיותו גורם באמון ושקול במגעיו עם החוטף. כמו כן ציין את הרופא הבקומי ד"ר גוטליב, שגילה אומץ והוסיף רבה וסייע להציל את בני הערובה.

מר זאבי ציין, כי כבר בערב המקרה ובטרם צאתו לדרום אפריקה הגיע למסקנה אישית, כי אין פה ענין עם מספר חבלנים, כפי שהפיק פרוסר כל העת, אלא עם אדם אחד בלבד. הוא גבגב מלפרט את גימוקיו, אולם ציין שפרוסר פעל בזריזות ובדייקנות כזו, ששעות ארוכות נראה היה לכל כי שעקב אחר המתרחש כי אדם אחד אינו יכול לבצע כל זאת.

כי שלפון ישיר פעל החול משלב מסיים בין אנשינו שהיו מחוץ לבנין הקונסוליה לבין האנשים המסתכים בארץ.

מר זאבי סיכם ואמר, כי התנהגות כל האנשים, בני הערובה בפנים והאנשים בחוץ, כולל השגריר אונא, הנספח הצבאי ואחרים — היתה ללא דופי בכל שעות האימים.

שר הבטחון: הודעות חוסיין סותרות את החלטות האו"ם

הודעותיו של המלך חוסיין בראיונות שנתן לאמצעי התקשורת בארה"ב על כוונות הערבים לשים קץ למצב המלחמה עם ישראל תמורת פינוי כל השטחים שכבשה ישראל ב-1967 — סותרות את החלטות האו"ם ובהן החלטה 242 של מועצת הבטחון הקוראת לפינוי שטחים, ולא כל השטחים, תמורת שלום בר-קיימא — אמר אתמול שר הבטחון, שמעון פרס, בנאומו בועידה השנתית של „בני ברית".

מר פרס ציין כי הופעותיו של חוסיין בארה"ב פותחות מסע תעמולה ערבי מחודש בנסיון לכבוש את דעת הקהל האמריקאית, אשר לדעתה מהיה מסך עשן המכתיר את העמדה הערבית האמיתית כלפי ישראל, שאין בה איזכור של שלום.

שר הבטחון אמר, שהמלך הירדני כבר — לדבריו — את הודעותיו על דעת מצרים וסוריה, אך הוא לא יכול היה לדבר בשם 17 מדינות ערב האחרות, ובהן לוב, עיראק, תימן וארגוני הפלשתינאים שעמדותיהם קיצוניות ביותר.

חוסיין גם לא מסוגל לדבר בשם תושבי השטחים, שכן בוועידה רבאט נשללה ממנו הזכות, לדבר בשמם והייצוג שלהם הועבר לידי אש"ף שבו מתנהל ויכוח לא על עצם זכות קיומה של ישראל, אלא על קצב חיסולה.

שר הבטחון שלל את האפשרות להקים מדינה פלשתינאית בגדה המערבית, בציינו שמדינה כזאת תהווה איום מתמיד על שלומה ובטחונה של ישראל.

אמש קיבלה ועידת בני ברית ספר הגלעד. בין היתר נבעה הועידה תודה לגילויי השחיתות בפדינה וקראה לעסור כל גילוי של שחיתות, תוך שמירה על כבוד האדם וזכויות האזרח.

במהלך בחירת מוסדות „בני ברית" נבחר שלמה ל. גרוס כנשיא הבסדר להקופה כהונה נוספת. סגניו הם: פנינה בור, גוטמן רבינוביץ, צבי גישבורג, גד אלון, ד"ר אפרים דוייטש ותגן הנשיא האקוקיטיווי יצחק אלפסי.

עניין צמצום שיעורי היהדות בבתי-הספר — לוועדת החינוך

מאת סופרנו בכנסת

הח"כ אהרן אבו-חצירא העלה אתמול בכנסת את החלטת משרד החינוך לצמצם שיעורי יהדות (תנ"ך והתושבע"פ) בבתי הספר היסודיים-התיכוניים, בשיעור של כ-40 אחוז.

הוא אמר שאם שיעורי התלמוד מצומצמים הרי הסיבה היא בצורה ובדרך ההוראה, אך אסור לוותר או לצמצם לימודי התורה שבעל-פה. שניב רבות הביעו חכ"ים רבים דאגה ואכזבה מכך שעושים עוול לתלמידים ולעם כולו בכך שמוליסים מהנוער שלנו ידע בתולדות ישראל. עתה באים לקצץ במעט שנותר...

הנואם קרא לשקול היטב ומחדש כל ההשלכות שבהחלטה החדשה הז"ל של משרד החינוך.

בנושא זיכה דיבור לפני כן הגבי גאולה כהן, שהסתפכה גם על פניות של כוצצה התלמידים הארצית.

כהשיבתו הסביר שר החינוך והתרבות, אהרן ידלין שאמנם משרדו החליט להפחית את מספר שעות הלימוד בכיתות י' וי"ב. זה מטעמים פדגוגיים. שהם שניים: התברר כי מעמסת השעות העוכחית היא גדולה מדי והתלמיד אינו יכול לעמוד בה; הפחתת השעות תאפשר סיפוק הלמידה העצמית של התלמיד בספריה. בעבודה ובבית.

מר ידלין דחה את מענותיהם של הח"כים אבוחצירה וג. כהן כאילו העינוינים במערכת הסכנה יפגעו במיוחד בהוראה יהדות וההסטוריה.

שר החינוך הוסיף שהוא עומד בקשר עם הגר"ש גורן ועם גדולי תורה אחרים, לקביעת החומר שיש ללמד לתלמידים בבתי"ס יסודיים כלליים, החשוב לכסעבב הרוחני.

בהסכמה כלליה הועבר הנושא לדיון בוועדת החינוך של הכנסת.

בין הפטיש והסדן

ההיה הנאציזם תופעה חולפת?

(אתמול בכנסת)

זו הפעם הראשונה שביוזמתו של אורח יחיד, ר' משה פראגר חוקר השואה, התכבדה הכנסת לשיבה כ"י יחודה בנושא כזה של ציון 30 שנה לסיומה של כלחמה"ע השניה ומיגור של הנאצים.

יו"ר הכנסת, ישעיהו, בפתח הישיבה המיוחדה אתמול הדגיש כי זכרון השואה אינו למזכרת נשמות בלבד אלא גם ובעיקר לאזהרה וקריאת הגבר נגד הנאציזם וזרועותיו לכל צורותיו וגוונותיו, עד שייעקר כליל מן העולם.

הנאציזם יליד האנטישמיות

הנאציזם יליד האנטישמיות הוא, ועדיין שונאי ישראל לא תמו מן העולם ואף לא החליפו את עורם, אלה רק צבעו אותו — אמרה הח"כ הגב' ח. גרוסמן.

הנואמת סיימה באמרה שלא נשכח ולא נסלח לא רק לרשעים הנאצים אלא גם לההללו שהלשינו והסגירו ויציפו פעולה.

השתיקה עודדה את הנאצים

השר ג. האוזנר הדגיש כי שלוות הרוח שבה קידם העולם ההופשי את השואה מהווה כתם בל יימחה על תולדות האדם. ורפניה איפשרה לי-הודים לצאת ולהגר בהשך למעלה משנתיים לאחר פרוץ המלחמה. רק כשנתברר להם כי העולם אינו מעוניין בהצלת יהודים ואינו כוכן לתת להם מקלט, רק אז, גזרו כליה סופית על כל יהדות אירופה.

חלקם של היהודים

את חלקם של 25 אלף הצעירים והצעירות היהודיים ששולבו במאבק נגד הגרמנים, בשנים 1941—42, תיאר הח"כ אברהם יפה.

בפסיפס של עמים וצבאות שלחמו בנאצים התייחד ללוחם היהודי, ללא דגל ומדינה כשלו, שחתר והגיע לבריגאדה יהודית. המתנדבים הצברים היו חיל חלוץ לקיבוץ פליטי השואה באירופה לגמלי הציאה לארץ. במלחמה"ע השנייה התגבש כוח המגן העברי בארץ ישראל. והיוו השתית לבניינו של צה"ל.

כהאוהבם של החכ"ים הדתיים

לישיבה המיוחדת הוזמנו ובאו: נשיא המדינה, הרמטכ"ל והמפכ"ל של הצבא והמשטרה, רבים מלוחמים בנאצים ואזרות כבוד על דש בגדם, חכ"ים מכנסות קודמות.

להמהותב של רבים גמסר שידור הכנסת והסגנים החליטו ברוב קולות החילונים שקולה של היהדות הדתית לא יישמע בנושא זה של כך וכרון למיגור ההיה הנאצית. הנואמים אף לא מצאו לנכון להזכיר שם שמים ו„אני מאמין", שהיתה בלבם ובפיהם של רבים מהנספים ומהלוחמים במחתרת האנטי נאצית. מספר חכ"ים מהמפד"ל ומהאגודה (ז. ורהפטיג; מ. פרוש; א. ורדיגר; ושה) קמו ועזבו את הישיבה בכאב ובצער.

מחאת המפד"ל

סיעת המפד"ל בכנסת הביעה מחאתה החריפה על כך שבטכס ציון 30 שנה למיגור הנאציזם שנערך בכנסת. לא הושמע כלל קולה של היהדות הדתית והכתוצאה מכך לא הזכר שם שמים. מה עוד שבקרב חברי הסיעה נמצאים כאלה שעברו את השואה והיו מבחירי לוחמי המחתרת, ובראשי העושים בשיקומה והאדנתה של שארית הפליטה לאחר השואה.

מוזכיון השואה ל„יום ירושלים"

משיבה מיוחדת זו עברו השרים, החכ"ים וכל המוזמנים לרחבת הכנסת מקום שם בערבה עצרת פתיחה לחגיגות „יום ירושלים", במלאת שמונה שנים לשחרורה ואיחודה של העיר. תלמידים מבתי ספר הניחו זרי פרחים ליד נר ההמיד לזכרם של הנופלים במערכות ישראל.

הצעצרת נפתחה בפרק תהילים: „שמחתי באומרים לי" ובשירו של רבי יהודה הלוי „יפה-נוף". מקהלה שרה „אם אשכחך ירושלים". נקראו גם קטעים משירו של אורי צבי גרינברג („כל העולם לא כדאי לנו, באין זיו מקדש ירושלים, ובאין זה הנגו אביוני ירושלים"). לאחר „יזכור" סיימו „בירושלים של זהב".

ספריית שוקן נמסרה להחאל

שר החינוך והתרבות מר אהרן ידלין אישר אתמול כי ספריה נדירה של ספרים השייכים למשפחת שוקן הוצאה ונמכרה להחאל.

יחד עם זאת מסר השר, בתשובה לשאילתא של ח"כ ד"ר ז. ורהפטיג, כי עפ"י הסדר מוסכם בין בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי לבין ספרית שוקן צילם בית הספרים את הספרים החסרים בספריה הלאומית. אך שאינם שלמים בספריה הלאומית. בנסיבות אלה — אמר השר — לא היה הכרח עליון בפעולה שתבטיח כסירת האוסף למוסד ישראלי.

יונה כהן

שיעורים חדשים למס-נסיעות של עובדי חברות תעופה וספנות

מאת סופרנו בכנסת

ועדת הכספים אישרה אתמול את שיעורי מס הנסיעות הבאים לעובדי חברות התעופה והספנות.

אנשי צוות אוויר וים (וגם האשה וילדים של צוות ים), פטור מלא. עובד חברת תעופה וחברת ספנות הנוסע בתפקיד 270 ל"י 5 אחוז (במקום פטור מלא);

נסיעה בכלל מ"ס וכן בן זוגו וילדיו שקיבלו הנחה במחיר כרטיס נסיעה; עובד חברת תעופה או עובד חברת ספנות שקיבלו הנחה ממחיר כרטיס נסיעה 270 ל"י 5 אחוז (במקום 200 ל"י 3 אחוזים).

עולים פטור לנסיעה רגילה ופטור ל"2 נסיעות שכרטיסיהן משולמים במטבע חוץ, בתוך 3 שנים מיום העליה.

הוועדה דחתה ברוב גדול הצעת הח"כ ע. אמוראי לדחות את ההחלטה בעניין עד לרפורמה הכללית במסים.

שמעון אבידן נתמנה מבקר מערכת הבטחון

מר שמעון אבידן, שהיה מפקד חטיבת גבעתי במלחמת העצמאות ולאחרונה מנהל הקיבוץ הארצי של השומר הצעיר, נבעה לפניית שר הבטחון, מר שמעון פרס, לשמש מבקר בעיבת הבטחון והוא ייכנס לתפקידו בסוף החודש.

במפלגה ובתנועה

המפד"ל — הפועל המזרחי סניף ירושלים

הערב ב-7.30 „בית ישראל" העירה פינת הנביאים — הרב שניאור — רב השכונה במשה מר גלרנטר. הפותח: הרב אלון.

הערב ב-7.30 בביהכנ"ס „ג. ספ"י והי" אבטינגנוס 40 בהשר מר ישראל ליפל — חבר העיריה. הפותח: הרב מרדכי רוזמנה. הערב ב-7 בבית „עולי כורדיה" רח' פתח"תק השתתפות: הרב דוד מאיר בית הכנסת, מר אברהם ה...

המפד"ל — הפוהמ"ז בן...

במעדון סניף נוה שרת ב' במדרש ע"י הרב י.ש. ... בבית הכנסת „אהל יוסף" התקוה ב-6 שעור בגמרא. סיכה ע"י הח' שבכון אפ... בבית הכנסת „תפארת ישר... המתפללים ב-5 שעור תורה וכהיה כהן.

בסניף קרית שלום ב-6 ש... גמרא ע"י הרב זגד.

בבית הכנסת הכורכי בקרי... מסיבת סיום מס' כעילה ב... בהדרן הרב יהודה שולמן. בבית הכנסת „היכל מנח... קורדנלוי 14 ב-4 שעור הרב פנחס הכהן רבין. סגן יו"ר הכנסת מר ... יקבל קהל היום במשרדו ...-108 מ-7—8.

חיפה

קרית מוצקין

הערב ב-8 תיערך בבית הכנ... מרכזי תפילת החג הגבורה... דברו: הרב דמתא הגרים... ולמוחרתו ביום שישי בשעה... קר, תיערך תפילת שחרית... עם הלל בברכה.

אזכרה לד"ר יחזקאל...

היום ב-5 אחה"צ תיערך... עלמין היתן בחיפה אזכרה... קאל זגד ז"ל, אחרת כבוד... ובמיסדי הפועל המזרחי... שובבים יעמוד ברוח לגנץ...

תורנות בתי מר...

ירושלים: כרם אברהם... טל. 186950; תורנג'יאן, רח... רים טל. 283401.

תל אביב: כבר המדינה... 48 טל. 258046; יאפו, יהודה... טל. 612474.

חולון: אסותא, סוקולוב... בת ים: הלוי, בלפור 9.

רמת גן: עמית, מודיעין... 722954.

נתניה: הדסה, הרצל 24 ... הרצליה: גולדשטיין, ... שלים, הרצליה פתוח.

באר שבע: אסותא, ... חדש, דרך הנשיאים.

תיקון טעות

בידיעה על המרציץ ... כה אתמול נפלה טעות ... שנאמר כי המתרץ ... הוא 9 אב' לדולר להחדש ... 4 אב'.

אל תאחר את הרכבת!

תכנית כח 10,000* הוארכה עד ה-30 ביוני 1975.
זהו המועד האחרון לפתיחות חשבון בתכנית חסכון זו.

הצטרף עוד היום לתכנית
כח 10000
בנק לאומי
לישראל בע"מ
הבנק הצועד עם הזמן

*יתרונות התכנית: 10% מענק מידי, ריבית, הצמדה למדד המחירים לצרכן נושא ריבית ופרשי הצמדה. המענק, הריבית והפרשי ההצמדה פטורים ממס.

מודעה ב'
במחנה
* גליון מיוחד *
מלחמת יום הכיפורים
העיטורים

סיפורי-הקרב של כל הלוחמים המקבלים את עיטורי הגבורה, העוז והמופת על מעשיהם במלחמת יום הכיפורים

מופיע היום
יום ה', כ"ז באייר, 8 במאי
100 עמודים • המחיר: 6 ל"י

ירושלים
עירית ירושלים

תצוגות של ציוד תיקני למקלטים פרטיים

תושבי ירושלים ובמיוחד נציגים של ועדי בתים וועדי שכונות מוזמנים בזה לבקר בתצוגות של ציוד תיקני למקלטים פרטיים.

התצוגות פתוחות לקהל עד יום חמישי 29.5.75 ועד בכלל במקומות הבאים: —

1. רמות אשכול, רחוב פארן, במרכז המסחרי.
2. המושבה הגרמנית, רחוב רות מספר 10.

במקום תנתן הדרכה למבקרים וכן קיימת אפשרות להזמין ציוד ולקבל הסבר על דרכי השימוש בציוד האמור.

תושב הבירה:

התצוגות פתוחות למענך. בקר בהן וראה מה חסר במקלטך ומה עליך להוסיף על מנת להשלים את ציודו.

התצוגות פתוחות בימים ראשון, שני, שלישי, רביעי וחמישי החל משעה 15.30 ועד השעה 20.30.

קוי אוטובוסים למקום התצוגות:

לרמות אשכול: קוים מספר 4 ו-9.
למושבה הגרמנית: קוים מספר 4; 18 ו-10.

היום יוענקו 233 עיטורי גבורה, עוז ומופת

המלים „אינני יודע באמת על שום מה ניתן לי עיטור" או בניסות דומה ושונה חזרו ונשמעו כמ־ט מפי כל אחד ממקבלי עיטור הגבורה, ששמענו ת סיפוריהם האישיים. איש אחרי רעהו העלו את עללי הגבורה והאומץ שביצעו, תוך שהם מנסים ועט במעשים נוראי ההוד והתעוזה שלהם. לא תה זו ענווה מזוייפת ואמירת שווא של בריחה תהילה, אלא דברים כנים, של לוחמים עזי נפש ותעצומות עוז, הרחוקים מהתפארות שווא ומהתהדרות במעשים לא להם. גבורי חיל החושבים באמת ובתמים שכל מה שעשו, היה צריך להיעשות ואין שום רבותא במעשיהם. ואם קיבלו את עיטורי הגבורה אין הוא מגיע להם, אלא לכל היחידה שלהם. כך חמשת מקבלי העיטורים וכך אותה מתרשם מדברי מפקדיהם של השלושה שלא זכו לקבל את העיטורים בחיים ואלה ניתנו להם אחרי מותם.

נציגיהם של מחנה לוחמים גדול, שמעלליהם הם רק חלק מאפופיאת הגבורה וההקרבה של מלחמת יום הכיפורים, שהיתה רצופה ורוויה באלפי מעשים של הקרבה עצמית, חירוף נפש וגבורה עילאית. הודות לעמידתם המופלאה של אותם גבורים הצליח צה"ל בעז"ה, לעצור בעד האויב, להתגבר על הלם ההפתעה, לעבור להתקפה ולסיים את המלחמה כפי שנסתיימה. אך רק מעטים, כפי שציין ראש הוועדה לחלוקת העיטורים האלוף מ. מרון יצא שמעם לתהילה, בעוד שאותו מחנה של 233 מקבלי העיטורים רואה עצמו רק כנציגם של מחנה הלוחמים כולו, הלא הוא צבא הגנה לישראל.

היום יוענקו בטקסים בירושלים 233 עיטורים מהם 8 עטורי גבורה, 78 עיטורי עוז (מהם לשלושה ששמם לא פורסם) ו־147 עיטורי מופת (מהם ל־17 ששמם לא פורסם).

מאת אלתר ולנר
סופרו הצבאי
של „הצופה"

מקבלי עיטורי הגבורה

סרן עודד אמיר ז"ל

רס"ן גדעון גלעדי ז"ל

סרן צבי גרינגולד

סמל משה לוי

סרן יובל נריה

סרן שלמה ערמן ז"ל

סרן אסא קדמוני

סא"ל אביגדור קהלני

סמל משה לוי

סתער בשידו קטועה וחיסל את העמדה

עלילות הגבורה של הסמל במילואים משה לוי, זור, נשמעות בלתי־מציאותיות. קטוע יד, ורגל סשת הוא מסתער על עמדה מצרית ומחסל אותה, יף להילחם וכוסיף להיאבק על חיי חייליו המצ־הנתונים לפקודתו. זהו סיפור גבורה שלא ייאמן, ואיש, שאינו מתעטף בהילת גיבורים, עדים רבים לחימתו ולאומץ לבו ורוחו. משה לוי, עומד ינו ומספר את סיפור הקרב. קטוע יד, עם תותבת, עם ידו הימנית, הוא מלווה את דבריו בשרטוטי על הלוח, ביד השמאלית, תוך בקשת סליחה ת בחיוך כתלמיד, על שכתב ידו השמאלית, בה משתמש כעת, אינו רהוט. עזות נוספת לאומי יל המסתתר מאחורי הזית של אורח ישראלי, לאשה ואב לשני ילדים.

ביום 15 באוקטובר, קובע סיפור עיטור הגבורה, השתתף משה לוי, סמל־מחלקה, בקרב שניהלה פלוגתו עם מארב מצרי על ציר הים למוצב הצפוני, בגזרת „פורט־פואד—בודפשט". בעת הקרב נפגע הזחל"ם שפיקד עליו, ופצצת נ"ט נוספת שנורתה, פגעה בידו הימנית וקטעה אותה באיזור המרפק. משה לוי הבין את חומרת המצב ופקד על אנשי צוותו לרדת מהזחל"ם. תוך־כדי ירידה מהזחל"ם, נפגעו רוב החיילים. משה לוי קטוע יד ימין וזב דם, ירד בעצמו מהזחל"ם ונע לעבר עמדת האויב הסמוכה, כאשר בידו השמאלית הוא מטיל רימון לתוך העמדה בהוציאו את הניצרה בשיניו, דבר שגרם לו לפציעות נוספות עקב הקירבה לעמדה. כאשר נוכח לדעת, שכוח האויב בעמדה חוסל, סינה את עצמו, מסרב לקבל עזרה ומכוון את צוות הפינוי לנפגעי הזחל"ם שלו. תוך־כדי־כך נפגע הזחל"ם פגיעה ישירה, עלה באש והתפוצץ. במעשיו אלה, גילה אומץ־לב עילאי, חירוף נפש, קור־רוח ודבקות במשימה. עד כאן לשון הסיפור הרשמי.

משה לוי, בן ה־29, יליד אלג'יר שהועלה ארצה בגיל 20 חודש ע"י משפחתו, נקלע למלחמה מרצונו. הוא לא היה חייב להשתתף בה. אחרי פטירת אביו, בהיותו בן יחיד, שירת בצבא בתפקיד לא קרבי. במלחמת ששת הימים, היה בחזית הדרום. מלחמת יום הכיפורים, תפסה אותו, כפי שהוא מספר, לא מגויס, הוא הצטרף אמנם לחטיבת חי"ר והיה מפקד זחל בסיירת של היחידה. אך בגלל פציעה בתאונת דרכים, שהיתה לו חודש לפני המלחמה, קיבל שחרור מטעמים רפואיים למשך שנה.

ביום הכיפורים בשעה 10 בבוקר לערך, היה במקום מגוריו באשדוד, כאשר התחילו הניוסים. אמרתי לאשתי, הוא מספר, שאני אמנם משוחרר ממילואים, אך לא קיבלתי שחרור מהמלחמה. אחרי חילופי דברים עם האשה, לקחתי רכב וברגל צולעת יצאתי ליחידה. המפקד לא ידע שהייתי פצוע ואמר לי לארגן את החיילים ולהכינם. ב־15 באוקטובר, בשעה 6 בבוקר, הודיעו לנו, כי כוח שלנו נכנס למארב מצרי באיזור המוצב בודפשט, (המוצב היחידי שלא נפל). אנו צריכים לחלץ אותו. קיבלתי הוראה מהמ"פ, עוזי ז"ל, לנוע עם כיתת החיילים על הזחל, מכביש בלוזה בכיוון „בודפשט". זהו ציר שמצידו האחד ביצות ומצידו השני הים קרוב כ־50 מטר וביניהם מפריד שטח חולי.

נעתי על הכביש וראיתי חבריה הרוגים וכלי רכב עולים באש. בקשר שמענו, כי 30 אנשי קומנדו מצריים חוסמים ומכתרים את „בודפשט" שמתקף אף הוא בידי המצרים. עם הזחל שלי הייתי יחד. כעשרה חיילים. קיבלנו הוראה לנוע ולהסתער על הקומנדו המצרי. כאן התברר, שאין 30 אלא 250 אנשי קומנדו, בראשם מפקד גדוד, ומצויידים בשפע טילי „סאגר". היה זה מארב מצרי גדול, שהוכנס לשטח ללא כל אפשרות נסיגה, ואז כרגיל, המצרים נלחמים חזק, ואכן הם נלחמו טוב.

נתתי הוראה למקלע „05", לירות ולחיילים להוריד ראשים ולהתכונן להסתערות רגלית. עברנו את העמדות המצריות ואז הוספנו טיל, הזחל פרס שרשרת ונעצר. ראיתי את המ"פ כשהוא מסתער בראש חיילים אחרים מהיחידה ונהרג יחד עמם. החלטתי אז לקחת את 11 החיילים שהיו על הזחל ולהסתער. עמדה מצרית שהיתה סמוכה ביותר, ירתה על הזחל והכדורים תופפו על דפנותיו. פקדתי על המקלען, לקחת את המקלע ולתת חיפוי. אך הלה פחד לעשות זאת. מצפוני לא נתן לי לתת פקודה לבצע זאת, מחשש שמא ייהרג ואז החלטתי לעשות זאת בעצמי ונתתי הוראה לסגן שלי, שמשון זקן, לחפות עלי.

כאשר התכופפתי לקחת מתוך הזחל את המקלע, פגע טיל שני. הטיל פגע בידי וקטע את היד שנפלה לתוך הזחל. הדם התחיל לזרום והיד רוטשה. אך החלטתי להסתער בכל זאת. קפצתי ואחרי קפצו החבריה שלא נפגעו אז. נתתי הוראה לכולם לעשות זאת, כי ידעתי שאחרי שני הטילים יבוא שלישי שיפגע במרכז הזחל ויהרוס אותו. ואכן כך היה. הזחל נפגע בטיל שלישי. 4 חיילים שלא הספיקו לקפוץ, נהרגו בתוך הזחל.

כל אחד משבעת החיילים שהצליחו לקפוץ, חטף כדור ונפצע תוך כדי קפיצה. ראיתי שזה מחזה עגום. החיילים שוכבים פצועים, גונחים ועוד מעט ייפגעו שוב מהאש מהעמדה המצרית, שהוסיפה לירות עלינו כל הזמן. ראיתי אז שהיד בין כה וכה אבודה, וכי אם אשאר בשטח יהיה מצבי נואש, בגלל אבדן הדם. החלטתי להסתער בעצמי אל העמדה.

לקחתי רימון בידי האחרת, אך לא יכולתי למשוך החוצה את הניצרה, ולדרוך אותו, כי לא היתה לי יד שניה. משכתי את הניצרה בשיניים וכמה שיניים הלכו לי, תוך כדי כך. החבריה, הסתכלו עלי ואני עליהם. וגם המצרים הסתכלו עלי והפסיקו משום־מה לירות. כנראה, היו בטוחים שאני גמור, או שאני עומד להתמסר.

החלטתי לא לרוץ, וכך התקדמתי עם הקלצ'ניקוב והרימון בידי. לא רצתי, כי לא היה לי יותר כוח מאבדן דם. התקדמתי לאט, והמצרים שבעמדה, מסתכלים עלי ועל היד הקטועה הנוטפת דם. כשבעה מטר מהעמדה, שיחררתי את המנוף, חיכיתי שתי שניות ואז זרקתי את הרימון לתוך העמדה. הרימון התפוצץ, וקטל את כל המצרים שהיו בעמדה. אך הרסיסים מהרימון פגעו גם בי. הרגל נפגעה ורוסקה. גם היד השמאלית נתמלאה רסיסים וכן הפנים. רציתי למות בשקט. אך שוב נתעורר בי כוח הרצון. אותו זמן, פתחו המצרים מהעמדות האחורות באש, הגעתי לחיילים ששכבו מאחורי שרשרת הזחל ובכוחותי האחרונים נמשכתי לכביש, מאחורי שוחה שכב החובש, אמרתי לו: „שים לי חוסם עורקים". לא ידע איפה לשים, ביד או ברגל שגם היא היתה מרוסקת. באו עם אלונקה לחלץ אותי, סירבתי לעלות עליה. אמרתי שיקחו בה חיילים. ישבתי בזחל והגעתי לתאג"ד. ניסו לתת לי אינפוזיה, אך הוורידים לא הגיבו, כי הצטמקו מאבדן דם. הגיע הליקופטר ופינוני מיד לבית החולים. הגעתי לשם עם 3.5 ליטר דם בסך הכל. 24 שעות לאחר מכן, הייתי חצי חי וחצי מת, אך התגברתי. מתוך 98 החיילים שיצאנו למשימה זו, רק 17 פונו בריאים.

משה לוי, קטוע היד ממשיך בעבודתו במפעל „אלתא" באשדוד, שם הוא מועסק זה שמונה שנים. בעבודתו הוא מסתדר גם כיום ללא בעיות.

סגן־אלוף אביגדור קהלני

הקרב ששינה פני המערכה ברמת־הגולן

סגן־אלוף אביגדור קהלני, שקיבל את עיטור הגבורה, הוא בעל „חזקה" בקבלת אותות הצטיינות. במלחמת ששת הימים התפרסם בלחימתו הנועזת בה, ועוד יותר לאחר תום המלחמה, במאבקו העקש על חייו. אביגדור, שנשרף קשות וגבוה ברוב גופו, נלחם על חייו ובכוח רצונו העז נותר בחיים, עבר סידרת ניתוחים ממושכים וחזר לשירות. ניצב בעל עיטור המופת, שזכה בו במלחמת ששת הימים על לחימתו ב„ג'ראדי", בדרך לאל־עריש, ומספר בקול שקט על לחימתו ברמת־הגולן. „אינני יודע על מה קיבלתי את העיטור", הוא אומר בקולו השקט, בענוות בלתי־... אותם ימים נוראים ואימה גם יחד, בהם לחם אביגדור קהלני כמפקד בגדוד טנקים בארבעת ימי הבלימה בשעטת הטנקים הסוריים, שפרצו את המערך בגיזרה הצפונית ברמת־הגולן.

סא"ל אביגדור, שהוא כאמור איש שריון ותיק בחטיבה מהוללת, עלה עם יחידתו אל הגולן כעשרה ימים לפני פרוץ המלחמה. קיבל תחת אחריותו את הגיזרה הצפונית בגיזרת קונייטרה, בין ה„חרמונית" לבוסטר, קטע חזית שנודע אחרי כן בשם „עמק הבכא", על שום המוני הטנקים השרופים המגועים שמילאוהו. חלקם שלנו והרבה של האויב. לא פחות מ־250 טנקים סורים שנפגעו נמנו באיזור זה בלבד, אחרי המערכה הקשה. אך עד שההכרעה עברו ארבעה ימי לחימה נוראים, מצהרי יום הכיפורים עד 9 באוקטובר.

„סא"ל אביגדור קהלני" נאמר בסיפור רשמי של המעשה שזכה בו בעיטור הגבורה: „נשלח מאיזור אחר של הגזרה עם קומץ טנקים, להחליף יחידה אשר נלחמה כל הלילה ונאלצה למלא תחמושת ולהתארגן מחדש. הוא מונה כמפקד הגזרה, והוטל עליו לפקד על כל שאריות הטנקים שנשארו באיזור".

ובלשונו של סא"ל קהלני: סוג הטנקים הסוריים שפעל באותו יום היה „טי. 55". המלחמה שהיתה באותו יום היתה מלחמה פרטית של כל מפקד בטנק, כדי שיישאר בחיים. המסגרת הגדודית לא פעלה עוד, וכמפקד גדוד לא היתה לי כבר שליטה. מפקד הגדוד השני של החטיבה, יוסי, עמד כל הלילה במלחמה ב„עמק הבכא" ודיווח שאינו יכול להילחם עוד, בגלל חוסר תחמושת. הסורים הצליחו לעבור את תעלת הנ"ט בשני מקומות והגיעו למרחק של עשרות מטרים בלבד מעמדתו. חלק מהם כבר הגיעו לעמדות הירי שלנו. אז קיבלתי פקודה לעזור ליוסי, קיבצתי מספר טנקים והכוח שנעתי בראשו מנה שבעה טנקים. דהרתי על הכביש בראש הכוח, אך הטנקים שמאחורי התעכבו משום־מה. כאשר הגעתי לאיזור הלחימה, ראיתי שטנקים שלנו, מגדודו של יוסי, נוסעים לאחור וכן מפנים פצועים לאחור. הטנקים הסוריים כבר היו על העמדות שלנו וחלק מהם עמד ממש סמוך ליד הטנקים הפגועים שלנו, טנק שלהם ליד טנק שלנו. לפתע נגלו לפני טנקים סוריים מסוג „טי. 62", במרחק של 25 מטר בלבד ממני. טנק „טי. 62" נוסף דהר לשם. המחשבה הראשונה היתה להימלט משם. אך מה שעשיתי היה שצידדתי תותח לטנק הסורי השמאלי ביותר וצעקתי אל התותחן שלי: „ירה עליו!" הלה ראה גוש ירוק לפניו, שאל מה הטווח ואז הרבצתי לו שאגה: „ירה"! ויצא מהתותח שלנו פגז ופגע בו. מיד צידדתי ימינה לטנק המרכזי. התותחן לחץ ופגע בטנק אחר. שוב סובבתי את התותח ימינה וראיתי כי הטנק הסורי השלישי מכוון אלי את לוע תותחו. ראיתי לפני מקרוב מאוד את לוע תותח 115 מ"מ המאיים של „טי. 62" והייתי בטוח כי הוא ילחץ ראשון. כל זאת תוך שבריר שניה שנראתה כנצח. אך התותחן שלי ירה ראשון. התכופפתי פנימה, כל פעם, כדי שרסיסי הפגזים שלנו לא יפגעו בי. גם הרביעי שדהר נפגע מפגז והושמד. כל זה אירע תוך חצי דקה לערך. הצוותים הסורים לא הספיקו להימלט מהטנקים הבוערים.

המח"ט העביר, ממשיך ומספר קהלני את הגיזרה לאחריותי.

„היה צריך לארגן את כל הטנקים שנשארו בגזרה ואשר היו שייכים ליחידות שונות, וכל זה תוך כדי לחץ רצוף והתקפות כוח סורי בעוצמה מכרעת" — אומר סיפור הגבורה. „סא"ל קהלני, בכושר מנהיגותו ואישיותו, נתן דוגמה אישית לחייליו, שהיו על סף שבירה, בכך שהסתער ראשון, יחד עם עוד אחד מהמפקדים הכפופים לו, על האויב הסורי. הכוח כולו נע אחריו והצליח לכבוש מחדש את העמדות הסוריות השולטות, שהיוו עמדות־מפתח לגזרה כולה".

ובלשונו של קהלני: כאשר קיבלתי את האחריות לגיזרה ביקשתי מהמח"ט להעביר לתדר שלי את כל הטנקים שלנו שעוד לחמו בגיזרה. אותו רגע התחילו טנקים סוריים לעלות לעבר העמדות שלנו ושדרת טנקים סורית ארוכה שמנתה מאה וחמישים טנקים, נכנסה לתוך הוואדי, לתוך עמק הבכא. היו קשיי זיהוי, אך הצלחתי לפגוע בשבעה—שמונה טנקי אויב. הטנקים הסוריים המשיכו לנוע בתוך הוואדי. מהטנקים שלנו שעמדו מאחורי הרכס, לא יכולנו להבחין במה שנעשה, ואז הסברתי ברשת לאנשים, כי עלינו לתפוס מיד את הרכס, אך הם לא קלטו. בדיוק ברגע זה הגיעה עזרה של 7—6 טנקים שלנו בפיקודו של רפס. הוא ניגש מיד, לפי פקודתי, לוואדי כדי להשמיד את הסורים, אך ברגע שהגיע נפגע ונהרג והיתר „התקפלו". ביקשתי ממפקד אחר שיעלה גבוה כדי שהטנקים הסוריים יראו אותו ואולי למראהו לא יתקדמו, אך הסורים הוסיפו להתקדם, ואז אמרתי לחבר'ה ברשת: „תראו איך שהטנקים הסוריים לוחמים בשוונג ואנו לא מתקדמים". כנראה שזה הציק בהם משהו ואז התחילו לנוע ולהתקדם. תוך כדי כך עלו עוד טנקים סוריים ופגענו, אך אנו התקדמנו ותפסנו מחדש את קו העמדות שלנו.

„לאחר כיבוש מחדש של עמדות היה — הושמד הכוח הסורי, שמנה עשרות טנקים, והמתקפה האחרונה על רמת־הגולן נשברה. במעשיו אלה מנע את פריצת החזית בגזרה הצפונית של רמת־הגולן" — אומר סיפור הגבורה הרשמי.

וממשיך ומספר קהלני: עם תפיסת קו העמדות הגיע עוד כוח סורי שמנה 11 טנקים בכיוון העמק, אך כאשר הגענו לעמדות הירי ידעתי שניצחנו, כי לא יורידו אותנו משם, ואז פתחנו ב„צרורות". ירינו מטורפים ופגענו. נפגעו גם הרבה מפקדי טנקים שלנו, אך בשעה 11.30 לפני הצהרים יכולתי להודיע למח"ט שאין לו מה לחשוש עוד, כי כל הטנקים הסוריים הושמדו.

החזרה לעמדות, היא המלחמה של כל מפקד טנק בודד, וכאן היה כל אחד בודד. היה היום הרביעי של המלחמה, והחבר'ה היו די שבורים. ראיתי אותם עולים ופוגעים בטנקים הסוריים והם לא נגמרים והבעייה היתה להילחם בהלם הזה, מספר קהלני.

„סיפור הגבורה" מעיד עליו כי „סא"ל קהלני גילה מנהיגות מופלאה וגבורה אישית בקרב קשה ומסוכן, אשר תוצאותיו שינו את פני המערכה ברמת־הגולן".

סא"ל אביגדור קהלני, בן ה־31 הוא יליד נס־ציונה וממשיך להתגורר בה יחד עם אשתו ושני ילדיו. התגייס ב־1962 לחטיבה 7 המהוללת, בה עלה מחייל עד לדרגת סגן־אלוף.

סרן צבי גרינגולד

הטנק הבודד של „כוח צביקה"

„כאשר קרני שמש עלו ביום א' 7 באוקטובר, האיזור הקטן שבו נלחמתי כל הלילה — למעשה ק בודד — התמלאתי פליאה. בוקר רגיל עלה „ציר הנפט" ומאום לא השתנה בסדרי הטבע. אז הרגשתי לראשונה את משמעותה הנוראה של המלחמה" — זאת זוכר היטב סרן צבי (צביקה) גרינגולד, הצעיר על שמונת מקבלי עיטור הגבורה.

אל תשאל אותי על מספרי טנקים שהשמדתי, הוא אומר, אל תבקש שאצייר מפות, שאגיד לך במדוייק היכן הייתי אני והיכן הסורים. אפילו את שמות הלוחמים שפעלו לצידי אינני יודע. בלילה הזה, הייתי במין מערבולת קרב. בו ידעתי רק זאת: צפונה ממני נמצא הכוח של המח"ט. יצחק בן־שוהם ז"ל, וליד הגבול, הכוח שליד מוצב 111, אליו הייתי אמור להתקדם. בינינו נמצאו כוחות סוריים גדולים, וכל שעות הלילה ניהלתי את מלחמת הטנק שלי מטווחים קצרים, של 20־50 מטר, עליהם לא כותבים בספרי הלימוד של השריון.

על נסיבות הצטרפותו למלחמה, מספר סרן צבי: „ביום הכיפורים, הייתי בחופשת שיחרור ובליתי יחד עם משפחתי, כשנודע לי על תחילת הקרבות. יצאתי למחנה „נפח". הגעתי בשעות אחר־הצהרים, וקיבלתי יחידה בת ארבעה טנקים, שכבר השתתפה בקרבות. הטנקים היו פגועים, על החיילים עברו רגעים כאלה, שבכל צבא אחר היו מפנים אותם מיד אל העורף. הצלחתי להכין לדרך שני טנקים ושני צוותים. על הטנק השני פיקד סגן בשם חגי. היתה כבר השעה 9 בערב, כאשר התחלתי להתקדם על „ציר הנפט". לאחר זמן־מה, נתקלנו מטווח של כ־20 מטר, בטנק סורי. ירינו והטנק הסורי נדלק, אך בשל המטח הקצר נפגע הטנק שלי ונאלצתי להחזיר אותו לנפח. עליתי על הסנטוריון של חגי, וכך נותרתי כטנק בודד בשטח. ירינו בכוחות סוריים שנעו מסביבי. יריתי ונסוגותי חליפות.

בשעה 12 בלילה, הגיעה אלי פלוגת אנשי מילואים. היא נשלחה על־ידי המח"ט, שלא ידע כי אני בודד. שכן, בצאתי לדרך, הורה לי המח"ט לזהות את הכוח שלנו בקשר בקריאה „כאן צביקה" וכאשר נותרתי בודד, לא דיווחתי לו על כך. מחשש שהסורים המקשיבים לשיחותינו והמחפשים אחרי (כך היה לי הרושם, בגלל התאורה שהאירה), ידעו על גודל הכוח הבולם אותם. אני משער, שהמח"ט לא ידע, כי אני בודד, גם כאשר נפל בקרב בצהרי יום המחרת. לאחר מכן נודע לי שבחטיבה כינוהו „כוח צביקה".

התחלנו להתקדם, אך נתקלנו במארב סורי שפגע במספר רב של טנקים, ונאלצנו לסגת מעט. הטנק שלי נפגע. התותחן נהרג ושני אנשי הצוות סבלו מכוויות. באור הבוקר, כאשר חשתי כאבים בפני, הבטתי בעדשה של משקפת, וראיתי שגם אני נכוויתי קל. הטנקים שלא נפגעו אספו את הפצועים וחזרו למחנה נפח. נותרתי שוב בשטח, למעשה, כטנק בודד. ההיתקלות בטווח קצר נמשכו והשמדנו מספר טנקים. עם אור הבוקר, מצאתי עצמי כשני קילומטר דרומה מהמקום בו נתקלתי לראשונה בטנק סורי.

אז הצטרף אלי הכוח של הסמח"ט. בטווח של כ־2000 מטר, התחלנו להשמיד טנקים סוריים רבים. מאוחר יותר בבוקר, התקבלה הודעה, שכוח סורי הגיע מכיוון אחר לנפח. יצאנו במהירות (הטנק שלי וטנק נוסף), לעבר המחנה והדפנו את הסורים, שהגיעו עד גדר המחנה.

בשעות אחר־הצהרים, אחרי תום הקרב, הסכים צביקה להתפנות לבית־חולים וחזר כעבור שבוע להמשך הלחימה, עד כיבוש תל־שמס על ידי יחידתו.

„בקבלי את עיטור הגבורה, אני רואה עצמי כנציג של יחידה, לדעתי, מגיע צל"ש לכל מי שלחם ברמת־הגולן בשלושת ימי הלחימה הראשונים", הוא אומר.

סרן צבי, חבר קיבוץ לוחמי־הגיטאות, התנדב לשנת שירות נוספת בצבא הקבע ומשמש כמפקד שריון ברמת־הגולן.

רב־סרן גדעון גלעדי ז"ל

הליכה אל המוות תוך דביקות במטרה

על עיטור הגבורה, ורב־סרן גדעון גלעדי ז"ל, הבן השני במשפחת גלעדי שנפל. אחיו אמנון, במלחמת ששת הימים. סיפור שני האחים, שהאחד לכלא מקום השני, כאילו חוזר על עצמו בהיסטוריה רבת העלילות והדמים של מדינת ישראל.

שוב חוזר סיפורם של שני האחים גובר הייד, מבאר־טוביה, שאינה רחוקה מאשקלון, שם נולד גדעון גלעדי ז"ל.

גדעון גלעדי נולד באשקלון, מספר מפקדו אל"ם טוביה, שירת בצנחנים ואילו אחיו הצעיר ממנו — בחיל השריון. אמנון שהיה מפקד פלוגה נפל במלחמת ששת הימים ולאחר שאחיו נפל, ביקש גדעון לעבור מהצנחנים לשריון. הוא ביקש הסבה לשריון, לעבור קורס קצינים ולהגיע לרמה של מ. פ. כדי למלא את מקום אחיו. ואכן, הוא הצטרף לצבא הקבע ועבר קורסים, בין היתר קורס מפקדי פלוגות. בשנת 1969, במלחמת ההתשה, שימש כמפקד פלוגה בתקופה הקשה בגיזרה המרכזית של התעלה. אנשיו העריכוהו למרות שהיה קשוח אליהם והעדיפו לצאת אתו למשימות, בסיורי בוקר לאורך קו המים. פעם עלה הטנק שלו על מטען צד ולמרות שחלק מהטנק הועף המשיך לפקד בשקט על אנשיו, כאילו לא קרה דבר ועל כך ועל עמידתו האיתנה והשקטה בקרב העריצוהו אנשיו.

בתום מלחמת ההתשה השתחרר ועבר לחטיבת מילואים חדשה. במלחמת יום הכיפורים גוייס עם חטיבתו וכמפקד פלוגת טנקים נמנה על אוגדת אריק שרון ונשלח לאותה גיזרה שהיטיב להכיר במלחמת ההתשה. לקראת הצליחה בליל 15 באוקטובר, במסגרת המשימה לפריצת תנועת כוחותינו אל מעבר לתעלה, מספר מפקדו, תקפנו בגיזרת „מיסורי", היינו צריכים להתגבר את החטיבה שתקפה מדרום. החלטתי לתת את המשימה לאותו גדוד בו שירת כמ"פ גדעון, שהכיר את השטח. כוחות החטיבה שתקפה הצליחה לעבור בהפתעה את צומת טרטור—לקסיקון, אך מיד אחרי זה התארגנו המצרים, סגרו היטב את הצומת וגילו עקשנות בלתי רגילה. איזור הצומת היה זרוע טנקים פגועים שלנו, מגדוד התגבורת נותרו בבוקר רק 9 טנקים. את הצומת תקף גם גדוד הסיור של האוגדה, אך גם הוא נפגע קשות.

המח"ט שראה כי הוא מרותק כל עוד לא תיפתח הצומת, נתן לקראת בוקר הוראה לסגנו לנסות לפרוץ אותה, אך לא הצליח וציר „טרטור" לכל ארכו היה סגור. היה הכרח לפתוח את הציר, כי היינו צריכים להעביר דרכו גשר. בציר השני, „עכביש", היחיד שהיה פתוח, לא יכולנו להעביר גשר. גדעון, שעמד בראש פלוגתו, הטנק שלו נפגע והוא עבר לפקד על טנק אחר. עם זאת הכוח שעמד בראשו המשיך במשימתו ותקף את הצומת מספר פעמים.

התקשרתי עם גדעון שמסר כי יש לו הרבה נפגעים ואיבד הרבה טנקים, אך בקול שקט הוסיף, כי הוא אוסף טנקים לא פגועים ובעזרת צנחנים ינסה לפתוח את ציר „טרטור—לקסיקון". הוא הוכפף אותה שעה תחת פיקוד גדוד הצנחנים. לא ידעתי כי באותו זמן נותרו לו רק שני טנקים. הוא הצליח לאסוף טנקים, החל לפרוץ לציר והודות להכרת השטח מצא גם את הפניה הנכונה לשם היה צריך להיכנס. בעוז ובקור רוח המשיך להילחם, הצליח לעבור את הצומת, אך באמצע הדרך על ציר „טרטור" נפגעו שני הטנקים בבת אחת וכל אנשי הצוות, כולל גדעון, נהרגו במקום. הצנחנים שישבו על הזחלמים הצליחו לעבור את הציר ולצאת ממנו בצד השני, אך למרות כל המאמצים הציר לא נפתח, מספר המפקד. למחרת ניסתה גם אוגדת ברן ולא הצליחה. לבסוף עשתה זאת החטיבה שלי, שהצליחה לפתוח את הציר ולהעביר את הגשר לצליחה. אגב, בטנק השני לידו נפל שותפו לעסק בחודשים האחרונים, שלמה רוגוזינסקי.

מה שמאפיין את גדעון גלעדי, שהועלה אחרי מותו לרב־סרן, הוא הדבקות במטרה, למרות שידע כי הוא הולך למות כמעט בטוח, אחרי שנפגעו 30 מהטנקים שלו המשיך בעקשנות במשימה אף על פי שנותר לו כוח קטן. „במעשיו אלה גילה דביקות במשימה, כושר מנהיגות למופת, אומץ לב וגבורה עילאית" — קובע סיפור הגבורה, שמתלווה לעיטור.

יצא לי לשוחח עם ההורים שאיבדו שני בניהם (נותרה להם בת יחידה). אמו שאלה אותי למה לא הוצאתם אותו משם קודם לכן? אמרתי לה: את הכרת את גדעון. הייתי נותן לו פקודה לצאת, ואם היה יוצא? ועל כך השיבה „לא".

רב־סרן אסא קדמוני

בודדים בלב המיתחם המצרי

סרן (כיום רב־סרן) אסא קדמוני, אותו קצין שנים אלמוני שעלה לכותרות לאחר מלחמת יום הכיפורים בהתפרסמו בשביתת המחאה שלו, ליד משרדו של השר חיים בר־לב, בו בזמן ששובת מחאה אחר, מוטי אשכנזי, שבת ליד משרדה של גולדה מאיר — אותו אסא קדמוני, חוזר עתה אל הכותרות. הפעם, כמי שזכה להימנות עם שמונה מקבלי עיטור הגבורה. אסא קדמוני, נמנה במלחמת יום הכיפורים, עם הצנחנים שצלחו את התעלה וביום 17 באוקטובר, לאחר הצליחה, מספר לנו הסיפור הרשמי, הסיפור שזכה בו, „סרן אסא קדמוני, פקד על חוליה מכוח לוחמים ממפקדת הגדוד. כוח זה נותק מהגדוד ב„סרפאום", בתוך מיתחם של ... עיקר הלחץ שהפעילו המצרים היה מכיוון ... החוליה של סרן אסא קדמוני. לאחר זמן קצר, ... אחד מאנשי החוליה, האחר נהרג. סרן אסא קדמוני, השמיד שתי משאיות עם חיילים מצריים, ונלחם לבדו נגד כוחות מצריים גדולים, שניסו להסתער על הכוח המנותק והגיעו עד למרחק מטרים ספורים ממנו, כארבע שעות, עד שהגיע כוח החילוץ. במעשיו אלה, גילה אומץ־לב, דבקות במשימה וגבורה עילאית אגב חירוף־נפש". עד כאן לשון ההוראה.

הקרב, שעתיד היה להיקרא קרב סרפאום, סיפר השבוע, אסא קדמוני, היה הקרב הראשון של הכוח שלנו. סרפאום היא תחנת רכבת קטנה במסילה המובילה לאיסמעיליה, כ־5 ק"מ צפונית מדוור סואר. הצליחה היתה בשעה 1 בלילה, והיום שלאחריו, היה יום שקט. רק למחרת התחילה הפגזה נוראה על ראש הגשר. כל ה„חצר" היתה מדורה אחת גדולה. כוח הצליחה, היה למעשה, מנותק. קיבלנו הוראה לבצע סיור, כדי לגלות את סוללות הארטילריה המצריות ואת מרגמות 82 מ"מ, שהפגיזו אותנו. למשימה, יצאה היחידה שמנתה שני טנקים, נגמ"שים ותותח נ"ט־רתק. אחרי שעברנו את שדה התעופה בדוור סואר, נפתחה ההפגזה, שהתרכזה, כאמור, על איזור הצליחה סמוך לתעלה. הגענו לתעלת המים המתוקים, עברנו דרך פלוגה שלנו ועלינו על דרך מסילת הברזל, צפונה. בראש נעו 2 טנקים, אחריהם הזחלמ"ים, התותח והמג"ד. אחרי נסיעה קצרה, דרס טנק אחד זחל והמשכנו לנוע עם טנק אחד. אותה שעה, ראינו שני „פנטומים" שלנו מתרסקים מפגיעת טיל „ס.א. 6", והלב נצבט. נתקלנו בבתקרים ובעמדות מצריות עזובות. נכנסנו לדרך, בצידי המסילה, שמשני עבריה היו עצי אקליפטוס. טעינו בניווט, כי היינו צריכים להיעצר בנקודה מסויימת, אך המשכנו והתקדמנו. פתאום ראינו חיילים מצריים במרחק של כמה מטר. פתחנו בצרורות ולא השיבו לנו. לאחר מכן נפתח השטח שהיה סגור בעצים וראינו לפנינו מישור במרחק של כ־300 מטר ומאחוריו מתלול גבוה. עצרנו לחצי שעה ואז ראינו חיילים מצריים עומדים בניוונות ושתי רובות צליפה, חוצות את התעלה. המג"ד הסתבר שזה היה ציר הצליחה של דיוויזיה 21 המצרית. ראינו עוד קבוצות של חיילים מצריים. ביקשנו סיוע ארטילרי, אך בגלל הטעות בניווט ירדה האש לא במקום.

הטנק שלנו, ממשיך ומספר קדמוני, פתח באש והחיילים המצריים לא החזירו אש ונעלמו. המשכנו להכות עוד חמש דקות והמג"ד נתן לי הוראה. בצנחנים הנוהג הוא להמשיך ולנוע קדימה, גם כאשר יש אש. הצעתי למג"ד, לנוע על דרך שהיא בשטח מת לגבי מיתחם האויב, ולאחר שלא קיבל זאת, הצעתי להתפצל לשני כוחות, האחד על הדרך, והשני על המסילה, הוא קיבל את ההצעה ונתן לי הוראה לשבת על המקלע (מקלע בינוני) ונתן הוראה לכל הכוח לנוע קדימה. ואז, כאשר נענו, נפתחה אש שנתברר לאחר מכן, כי היתה של מיתחם חטיבתי, כולל תותחי נ.מ. ונ"ט. מסתבר שחיכו לנו מיד מאחורי המסילה ועצי האקליפטוס. ממרחק של 20 מטר בלבד היכו לנו חיילים מצריים עם בזוקות. הטנק השני נפגע מיד. חלק מהצוות נהרג וחלק קפץ. הזחל שלנו המשיך לדהור. שני זחלים אחרים נפגעו ודלקו. האנשים קפצו ונכנסו ישר למארב. 50 איש מהכוח נפגעו, היו לנו 10 הרוגים ו־33 פצועים.

כאמור, הזחל שלנו המשיך לדהור, מבלי שנדע מה קרה. כאשר נכנסנו לשטח, שהיו בו תעלות, שהיו שטח מת ואז נתן לנו המג"ד הוראה, המיתחם המצרי. אחד המצרים שראה אותנו אף עשה לנו תנועה גסה, כאילו אנו אבודים. בצמדנו לתעלות שהיו שטח מת לגבריה ואז נתן לנו המג"ד הוראה, לרדת מהזחל, ולי נתן פקודה להישאר עליו ולחפות. כמשאית מצרית באה לקראתנו והחיילים שעליה פתחו באש. באופן אוטומטי יריתי לעבר המשאית ולעבר הבית הגבוה, גם החבריה ירו על המשאית והיא נדלקה.

התפתח קרב ולחימה של בודדים מטווחים קצרים ביותר. לעתים רק ממרחק של 15 מטר, בעוד שמצרים נוספים מתחילים לרדת מהמיתחם לעבר התעלות ועמדות השקים. המקום התחיל להתמלא במצרים ויריו ממרחק קצר מאד, בעוד שמרחוק הצטרפו לירי, חיילים מצריים אחרים. לקחתי רובה מנהג הזחל והתחלתי לנהל מלחמה, כאשר אני יורה מדי פעם לכיוון אחר. אחרי שעה נפגע הזחל וידעתי שלא נוכל לצאת ברכב. היו ברשותי שני טילי „לאו", הצלחתי להדליק שני כלי רכב מצריים, אחד מהם נגמ"ש.

כל אותו זמן המשיכו המצרים לנהל איתנו קרב אש, ממרחק קצר מאד וממרחק של 100 מטר מכיוון שני. גם מהבית הוסיפו לשלוח באש על השטח. שמעתי צרור ממושך וראיתי את החייל עזרא נפגע ונהרג. חייל שני, שאקי, נפגע ברגל, ונותרתי לבד. אז הסתערתי עם 30 רימונים בערך, על הבית שסיכן את שאקי והאש מהבית נשתתקה. ביקשתי משאקי שיפקח עין על התעלות הקרובות. כאן כבר הגיעו המצרים עד למרחק של ארבע עד שמונה מטרים. ראיתי את המפקד המצרי וניסיתי לפגוע בו, אך לא הצלחתי.

המצב החמיר והייתי בטוח שאנו אבודים, אך יש „תוקפנות הגנתית". כל רגע, שני רגעים, זרקתי רימון ורוקנתי איזה 16 מחסניות. כאשר התחלתי לירות את המחסנית האחרונה, ה־17, אמרתי למג"ד שאני „עובד" עם המחסנית האחרונה. המצרים הגיעו בינתיים לגגות של המשאיות ואז שוב זרקתי רימונים. ואז ברגע שחשבתי שזה הסוף, צעק המג"ד, כי בא כוח חילוץ. שמעתי את רעש הטנקים שלנו. הרעש בלבד, הבריח את המצרים. התחילה התקפלות אך הם המשיכו לירות עלינו. החלטתי אז להגיע לזחל, כי נשארו לי רק חמישה כדורים וכמה רימונים, קראתי את שאקי אלי ונשכבנו מאחורי הזחל.

טנק צה"ל שהגיע הבריח את המצרים. הטנק גם ירה על צריחו של מסגד, שמשם ירו המצרים, והצריח התמוטט. הגיעה גם פלוגת צנחנים ואיתה התקדמתי למיכל המים שעליו היו מצרים שירו. המצרים הסתלקו. תוך כדי כך ספגנו הפגזת ארטילריה מצרית. מתוך 14 הצנחנים שהיינו במיתחם, נהרגו 2 וכמה נפצעו, בעוד שלמצרים היו כ־30 הרוגים.

קיבלנו הוראה לחזור חזרנו, אז כאילו חזרנו לג'הנום. כי בראש הגשר היתה הפגזה נוראה. וכאן יחסית, היה שקט.

במיתחם המצרי שנקלענו לתוכו היה גדוד מצרי וכאשר נכבש ע"י הכוחות שלנו, התברר, כי היה שם מיתחם חטיבתי.

אסא קדמוני, בן 33, הוא יליד תל־אביב. שירת בצבא הקבע ומ.פ. ותיק בצנחנים. נפצע בכראמה וחזר לצבא הקבע בשנת 70־1969. שירת בבקעת הירדן ולאחר מכן בבתי הסוהר במשך כשלוש שנים.

כיום, עובד בחברה קבלנית לעבודות בניה, אחרי שהיה מובטל זמן לא מועט.

בינתיים, לא הוזמן לחזור למילואים, ואפילו ביטלו לו את מינוי המ.פ. מה הסיבה לכך? אסא קדמוני מסרב להשיב.

סג"מ שלמה ערמן ז"ל

מסע הדמים דרך כוחות האויב

על סג"מ שלמה ערמן ז"ל, הוטל עומס האחריות לפקד, דקות ספורות אחרי פרוץ המלחמה, בצהרי יום הכיפורים, והוא עמד בו בגבורה ובתושיה, תוך שהוא מחרף נפשו ומציל את חבריו לנשק. על אותות הלוחמים, אומץ הלב, התושיה והגבורה שגילה, הוענק לו עיטור הגבורה אחרי מותו.

עד לפרוץ המלחמה, מספר מפקדו, היה שלמה ערמן ז"ל סמל בשירות חובה, מפקד טנק, וסמל מחלקת טנקים שהיתה מוצבת במעוז „אורקל" (לשעבר „טמפו"), בגיזרה של התעלה לא הרחק מפורט־פואד. היתה זו מחלקת הטנקים היחידה שהיתה על קו המים ממש בכל גיזרת התעלה. ערב המלחמה, אותם 3 טנקים ידועים שעליהם נמסר לאחר מלחמת יום הכיפורים שהם בכן כאשר התעלה הצליחה המצרית המתמנית. כבר עם המטח הראשון של ההפגזה המצרית, בשעה 1.50 בצהרי יום הכיפורים, נפגע מפקד המחלקה, סג"מ יצחק רום, שנפטר שעות מספר לאחר מכן. את הפיקוד על שלושת הטנקים קיבל על עצמו סמל המחלקה, הלא הוא שלמה ערמן ז"ל. כבר בשעה הראשונה של המלחמה, השתלטו הכוחות המצרים שצלחו את התעלה על חלק מהמעוז. „אורקל", היה מורכב משלושה מוצבים שהמצרים הצליחו לכבוש את המוצב הקיצוני לצד דרום, בעוד ששני המוצבים האחרים מחזיקים מעמד, אך מותקפים בידי כוחות אויב גדולים. כוחות אלו באו מעברה השני של התעלה וכן מפורט־פואד. טנקים מצריים שנעו על הציר שליד התעלה, שהיה עביר לכלי רכב באיזור הביצתי, הגיעו ל„אורקל" והקיפו את המוצב. שלמה ערמן בטנק שלו, ובעזרת שני הטנקים האחרים, לחם בעוז, השיב מלחמה שערה לעבר העמדות המצריות ולעבר הטנקים המצריים.

סמל המחלקה, שהיה עתה למפקדה בפועל, לא הסתגר בתוך המוצב, אלא יצא החוצה ובטנק שלו הצליח לפגוע בכמה עמדות מצריות ובמספר טנקים מצריים, בטווחים קצרים. כך ניהל קרבות בלתי פוסקים מצהרי יום כיפור ועד למחרת בצהרים, וכל נסיונות המצרים לכבוש את שני המוצבים האחרים של „אורקל", עלו בתוהו. זאת, למרות ההפגזות הארטילריות הכבדות וההסתערויות המצריות. שלמה ערמן ז"ל, שמר על קור רוח בלתי־רגיל. תוך שהוא מפקד על האנשים ומעודדם.

במוצאי יום כיפור היה כבר המעוז מנותק מצד דרום, ואת קשר הרדיו ניהל שלמה, דרך המעוז „בודפשט", שגם שם היתה מחלקת טנקים נוספת.

ביום ראשון בצהרים, קיבל אישור נסיגה. ואז אורגן כוח שכלל שני טנקים וזחלים. הטנק השלישי נפגע עוד קודם לכן, ומפקד הטנק שהיה בו נהרג, אך הנהג שלא נפגע המשיך בנסיעה, הצליח לעבור את כל המערך המצרי עם שני אנשי הצוות הפצועים והמפקד ההרוג, שהיו בו, ולהגיע לבלוזה. טנק רביעי שהצליח להגיע ל„אורקל", אחרי נפילת המעוז השכן מדרום ל„חצנית", נפגע ועלה באש, אך אנשי צוותו שנותרו בחיים הצטרפו לשני הטנקים של שלמה ערמן. כל הכוח הזה, אנשי הטנקים ואנשי המוצב, כ־20 איש, יצאו מהמוצב ובראשם הטנק של ערמן. לבקשת ערמן ז"ל, פנו חיילים שהיו עמוסים על סיפון הטנק שלו כדי לאפשר לו להילחם, ורק אחד נותר עליו, חייל בשם לוי. בראש הכוח הבקיע לעצמו הטנק של ערמן, דרך דרומה. כשהוא פורץ דרך מוצב ב' של „אורקל", שהיה כבוש, כאמור, בידי המצרים.

הוא ממשיך לנוע דרומה, בראש הכוח שנותר, לאורך הסוללה. כאן הם נתקלים מדי פעם במארבים מצריים על הסוללה. שלמה ערמן, ממשיך להילחם ושומר על קור רוחו, תוך שהוא מחפה לשמור על קשר רדיו עם חברו במוצב „בודפשט", שאוף מנוס. הוא מספר לו, תוך כדי נסיעה, כי הוא רואה דגל מצרי על הסוללה, וכי הוא יורד לקחת אותו. ואכן, הוא עוצר את הטנק, יורד ממנו ולוקח אתו את הדגל.

כך עובר שלמה ערמן שני מארבים, אך עתה הוא היחיד שנותר עם הטנק שלו ואנשי צוותו וחייל המילואים, יצחק לוי, התלוי עליו מבחוץ. עוד קודם לכן, באחד העיקולים נפגע הזחל"ם ואנשיו נלקחו בשבי. גם הטנק השני נפגע ואף אנשיו נלקחו בשבי. הטנק של ערמן, ממשיך לנוע, עד שהוא נתקל במארב השלישי, כאן נפגע הטנק ואינו יכול עוד לנוע. אולם, ערמן אינו מתייאש. הוא מדווח לחברו ב„בודפשט", שהוא נוטש את הטנק ומארגן את אנשי צוותו, כשהוא חשוף לאש האויב עולה בידו לארגן את אנשי צוותו ובורחים לעבר הביצות שמכסות את האיזור. עמם נמצא החייל יצחק לוי, שנפצע בעת שהטנק נפגע ושלמה ערמן, סוחב אותו על גבו. המצרים רודפים אחריהם, אך הם הצליחו להסתלק והמצרים התייאשו ועזבו אותם. מתחיל מסע מפרך, דרך הביצות, שקשה מאד לנוע בהן. שלמה ערמן מעודד אותם כל הדרך. „עברנו את הגיהנום, נגיע גם אל הקווים שלנו וניצחנו" — הוא אומר. כך הלכו כל הלילה, כ־15 ק"מ, כשהוא סוחב על גבו את לוי הפצוע. ואכן, עלה בידם, בפיקודו של ערמן, להגיע עד קרוב לתעוז הנושא את השם „יורקס", בקו השני בקו „בר־לב". אולם, שלמה ערמן לא הצליח לחזור חי לשטחנו. בסביבת התעוז, היו אותה שעה אנשי מילואים של יחידת טנקים. כאשר קרבו ערמן ואנשי צוותו קראו לעברם „חבריה, אל תירו. אנחנו מצה"ל". אולם לאחר דו־שיח קצר, סברו חיילי המילואים, שחששו מהתקפת קומנדו מצרית שהיתה צפויה, כי הבאים הם מצרים ומתחזים כחיילי צה"ל. הם ירו לעברם פגז, שהרג את שלמה ערמן ועוד אחד מאנשי צוותו. יתר השלושה, וביניהם החייל, יצחק לוי, נפצעו. אך הצליחו להגיע לקווינו לאחר שנתבררה הטעות. בחקירה שנערכה לאחר מכן נתברר, כי גם אנשי הטנק שפתח באש, נהרגו יותר מאוחר, בקרב עם המצרים.

שלמה ערמן ז"ל, בוגר בי"ס תיכון „הריאלי" בחיפה, הועלה אחרי מותו, לדרגת סגן־משנה.

هكذا من الاصل

هكذا من الاصل

סרן עודד אמיר ז"ל

מבצע הגבורה בנמל פורט־סעיד

את סיפור הגבורה של סרן עודד אמיר ז"ל בא לספר מפקדו. סרן עודד אמיר פיקד על כוח צוללים שחדר לתוך שטח נמל פורט סעיד ופגע בשלושה כלי שיט מלחמתיים של האויב, ביניהם שתי ספינות טילים מסוג „אוסה", למרות שהנמל היה מוגן היטב, כולל טיורים והטלת פצצות עומק.

במלים מאופקות, בשקט ובצנעה, מספר מפקדו את עלילת הגבורה כיאות לאותם לוחמים הפועלים בבדידות בתוך מבצרי האויב המוגנים היטב, אותם לוחמים מהוללים ומעולים שעל עלילותיהם במעטים לספר, אנשי הקומנדו הימי, שביצעו משימות נועזות מאד הן במלחמת ששת הימים והן במלחמה האחרונה.

„שני הלוחמים שלא שבו, סרן עודד אמיר וחברו רס"ל קמחי מעכו, ביצעו משימה שאינה נופלת מזו של שייטת משחתות שלמה".

סרן עודד אמיר פעל עם בן זוגו שאף הוא לא שב מפעולה זו ובמקביל פעל תחת פיקודו זוג לוחמים נוסף שאף הוא חדר לנמל פורט סעיד והצליח לחזור ממשימתו. נהוג בדרך כלל כי לוחמי המלהבה הזעירה בים פועלים ערב המלחמה, מספר מפקדו, אך הפעם נאלצנו, כידוע, לפעול בתוך ה־מלחמה. ב־16 באוקטובר הגיע הכוח שלנו, שהיה מורכב כארבעה לוחמים, אל נמל פורט סעיד שהיה מוגן מאוד. ארבעת הלוחמים, שאתם היה קשר עד הנמל, הגיעו אליו מתחת לפני המים. זה היה גם הקשר האחרון אתם.

לכל זוג היתה גזרת פעולה. הזוג שחזר היה צריך להיכנס לנמל ולהטביע נושאת טנקים ואכן הוא מילא משימתו.

הזוג השני, בפיקודו של אמיר, היה צריך להגיע לגדה המערבית של הנמל, לסרוק את המעגן, למצוא מטרות, להדביק אליהן מוקשים ולחזור.

ידוע מדיווחי הזוג שחזר כי הנמל היה בחשכה מוחלטת שעה שהגיעו אליו. כאשר הציצו מהמים, ראו המוני שומרים העומדים על הרציפים ומטילים פצצות עומק לתוך המים, וזאת נוסף לסירות שפיטרלו בתוך פי הנמל וזרקו לתוכו פצצות עומק. פצצה כעין זו יש לה אפקט פי 7 מהתפוצצות מוקש מתחת למים.

אמיר וחברו הצליחו למצוא את כלי השיט של האויב. שתי ספינות טילים „אוסה" ויתכן שגם נושאת טנקים, ושיבצו אותם, קודם שנפגעו. אחת הפצצות שהתפוצצה פגעה בהם והקפיצה אותם מעבמת ההתפוצצות מעל פני המים, אך בגם לא התגלו: הצליחו לאחר מכן לבצע את משימתם. הם נפגעו כנראה לאחר מכן מפצצות עומק, שנזרקו כל הזמן על־ידי המצרים למים. שניהם לא חזרו במשימת הגבורה שלהם.

„המלצתי", אומר מפקדו, על אמיר לקבל את עיטור הגבורה, כי הוא היה המפקד, שנשא בעומס האחריות ההחלטה שבמקרים כאלה, במשימה מעין זו, הוא שהבריע והוא שקבע את הצלחת הפעולה".

רס"ל קמחי, בן הזוג השני, קיבל את עיטור [ה]מעשהו של קמחי התפרסם בזמנו, שעה שאבא שלו מכתב תשובה מאשתו של באראת, שנתבקשה לו לה במציאת גופת בנה ז"ל.

סרן עודד אמיר ז"ל היה בן קיבוץ גשר הזיו. מעולה ובחור אוהב מאוד. „לקראת המבצע במבנה הנתון הדריך אותו, והיה זה עודד שעודד אותי" מספר מפקדו.

„סרן עודד אמיר ז"ל ביצע את משימתו במעשה כשהוא עולה בגבורה עילאית אגב חירוף נפש הלמטרה" — קבע סיפור עיטור הגבורה שניתן לאחר מותו.

סרן יובל נריה

החליף 10 טנקים תוך כדי לחימה

סיפור הלחימה של סרן יובל נריה משתרע על פני 12 ימים תמימים, בהם החליף עשרה טנקים (!) מהם שלושה שנפגעו פגיעה ישירה. סרן נריה, תעניק עיטור הגבורה, על חמישה גילויי גבורה במהלך לחימתו המבורכת.

יובל, נלחם מול קנטרה, כשהוא עושה נסיונות נואשים להתחבר אל מעוזי צה"ל ביום הראשון למלחמה.

ב־8 באוקטובר לחם יובל במיתקפת־הנגד האומללה של אוגדת ברן, באיזור גשר־פירדאן. לאחר־מכן, בקרבות התופת על תעוז „טלוויזיה" ולבסוף בקרב המר ב„חווה הסינית". במיתקפה להרחבת ראש־הגשר וצליחות התעלה נפצע יובל ופונה לבית־חולים.

יובל (23). החל את המלחמה כסגן מפקד פלוגה, בחטיבת השריון של אמנון, ארבע פעמים בהמהלך הלחימה, נשחקה הפלוגה שלו כליל, והוא יצא שוב ושוב לארגן עצמו לפלוגה חדשה ולהוביל לקרב.

במלים חסכניות ובצנעה יתירה מספר יובל נריה, על שניים מימי הלחימה: ב־14 באוקטובר, הצטרפתי להתקפת־נגד מול דביזיה מצרית. היינו ארבעה טנקים בפלוגה. במהלך הקרב, הצלחנו להסל טנקים מצריים רבים, עד שטנק המ"פ שלנו נפגע מפגיעה ישירה של טיל. העברתי את כל הפצועים אלי. הנהגתי אותם על דופן הטנק והמשכתי בלחימה ובהשמדת מטרות באיזור „טלוויזיה". קראתי לטנק־חילוץ והעמסתי עליו את הפצועים. טנק החילוץ בדרכו דרומה — נפגע. ששת הפצועים וצוות הטנק נפגעו. שלחתי טנק נוסף לחילוץ, ואגב־כך המשכנו בלחימה.

אחרי קרב קשה, שנמשך עד לשעות הלילה, השמדנו כ־90 טנקים מצריים וניצחנו את הקרב. חזרתי למיפקדת הגדוד. שם ציפו לי שלושה טנקים נוספים במקום אלה שנפגעו, והתארגנו לקראת הפריצה אל ראש־הגשר בדוור־סוור.

בליל 15 באוקטובר, עלינו על מארב בציר „טרטור־לכסיקון". ממרחק קצר נורתה עלינו אש מתול"רים ובנשק נ"ט. טנקים רבים נפגעו, ובתוכם הטנק שלי. הנהג נפצע והטנק כמעט שיצא מכלל פעולה. התותח לא עבד ומערכת הקשר נותקה. אש גיהנום נורתה לעברנו ורבים נפגעו. הפניתי את הטנק לכיוון „החווה הסינית". מסביבנו שרצו מצרים רבים. נלחמתי בהם עם המקלע היחיד שנותר בטנק. כשהצלחנו לצאת באיזור האש, העליתי את מפקד הטנק לצריח, ואני נכנסתי ברגל אל תוך מיתחם „החווה הסינית". בחסות החשיכה הגעתי לטנק ישראלי של פלוגה אחרת. ניסיתי להתקשר לטנקים האחרים שבפלוגה שלי, אבל איש לא השיב. מאוחר יותר נודע לי, כי רק טנק אחד נותר. נשארתי כחמישי בטנק המעולה נשק אישי ורימונים. ניהלנו מלחמה ממטרים ספורים במשך כל הלילה. בשעות הבוקר, כשהתבהר שם אבוד, נסוגונו. יצאתי להצטרף לפלוגה הח[ד]שה.

ב־16 באוקטובר התארגנה התקפה נוספת לכי־ראש־הגשר הקשור לצליחת התעלה. אגב הה[סתערות] נפגע הטנק בפיקודו של סרן יובל בפגיעה ישירה בצריח. יובל נפצע קשה ברגלו וסבל מכ[וויות]. הוא הצליח לגלגל עצמו מחוץ לטנק, ומובה[ל] לים יובל, שאביו ואמו הוו קצינים בכירים בצה"ל היום פילוסופיה ומדעי המדינה באוניברסיטה העברית. בשל נכותו, לא ניתן היה למלא את בקשתו להמשיך לשרת בתפקיד פיקודי בצבא הקבע. בש[רות] מילואים הוא ממשיך לשמש כקצין בכבעים המ...

מקבלי עיטורי העוז

פרץ טבעת המצור המצרית

עם פרוץ מלחמת יוה"כ הותקפו מתחם „האורקלים" בגזרת ה־[דרום]...

סרן אבודרם דוד

צפונית של תעלת סואץ, על ידי גדוד מצרי, בסיוע טנקים וארטי־לריה.

מוצב „אורקל ב'" (הדרומי שבשלושת ה„אורקלים") נכבש, ובמוצב „אורקל א'" נהרגו כל המפקדים, ונראה היה שהמוצב עומד ליפול בידי המצרים.

סגן דוד אבודרם, שפיקד על המוצב הקטן „אורקל ב'" נע בעצמו ל„אורקל א'", אירגן את הכוח שבמתחם ללחימה מחודשת והדף מספר רב של התקפות מצריות במשך 24 שעות נוספות.

כשקיבל למחרת פקודה לפינוי, אירגן את האנשים, הוציא את הפצועים בזחל"ם ופרץ עם ה־כוח המשוריין את טבעת־המצור המצרית. בהמשך הפינוי עלה הכוח על מארב מצרי, ולאחר קרב נוסף בו נפגעו לוחמים, נפל בשבי עם לוחמים נוספים.

המצרים עלו על הטנק

בליל 6 באוקטובר שימש סמ"ר בני אברמוביץ כנהג טנק מ"פ

סמ"ר אברמוביץ בנימין

בלחימה באיזור „פירדאן". בקרב שהתנהל במקום נפגע הטנק של סמ"ר בני אברמוביץ. המ"פ נפ־צע בפניו ואיבד את מאור־עיניו. לאחר־מכן נפגע הטנק שנית, ושאר אנשי־הצוות נהרגו.

סמ"ר בני אברמוביץ המשיך לנהוג בטנק שנפגע. תוך כדי תנועה עלו על הטנק חיילי חי"ר מצרי והחלו לירות במקלעים ל־עבר תא־הנהג. תוך־כדי נהיגה בטנק הצליח לנער מעליו את חיילי החי"ר המצרי ודרס אותם. בהמשך התנועה שקע הטנק ב־איזור ביצות.

סמ"ר בני אברמוביץ נכנס ל־צריח, חילץ את המ"פ הפצוע, לקח נשק, מימייה ומפה והחל לנוע ברגל לעבר כוחותינו, כשהוא תומך כל העת ב־מ"פ.

מסע החילוץ נמשך כ־8 שעות, כאשר סמ"ר בני אברמוביץ מ־עודד את המ"פ להמשיך בתנו־עה. עם שחר הגיעו לכוחותינו.

קרב ההבקעה ב„חווה הסינית"

בתחילת קרבות מלחמת יום־הכיפורים ניתן לידיו של סא"ל

סא"ל אלמוג אברהם

אברהם אלמוג הפיקוד על יחידה כדירה שמפקדה נהרג, לאחר ש־ספגה אבידות כבדות בקרבות־בבלימה בחזית סיני.

סא"ל אברהם אלמוג גיבש את יחידתו והנהיגה למופת, כשהוא עצמו משמש דוגמה לפקודיו.

ב־14 באוק' השתתפה יחידתו בקרב שריון־בשריון עם חטיבת־טנקים של הצבא המצרי והצלי־חה לבלום את התקדמות האויב, אגב השמדת עשרות טנקים — וללא נפגעים רבים לכוחותינו.

למחרת הוביל את יחידתו ב־קרב ההבקעה ב„חווה הסינית". בקרבות קשים ואכזריים גילה סא"ל אברהם אלמוג כושר מנ־היגות, קור־רוח, שיקול־דעת ו־תעוזה רבה, ובזכות אלה עמדה יחידתו במשימה, על אף אבי־דותיה.

ברח מבי"ח כשהוא פצוע

ביום 6 באוקטובר שימש סרן שמואל אסקרוב כ־סמג"ד.

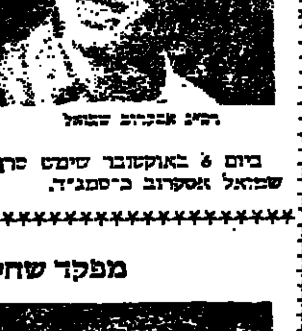
רס"ן אסקרוב שמואל

עם פרוץ הקרבות נע בראש כוח בן 7 טנקים לחסום את ציר „בהנגי" ברמת־הגולן. בהגיעו לעמדות נכנס למגע עם עשרות טנקים וכלי־רכב של האויב ו־ניהל עמם קרב־בלימה למופת. שם נפגע ופונה לבי"ח.

יומיים לאחר מכן ברח מבית החולים, בעודו פצוע, וחזר ל־יחידתו. אירגן כוח חדש של 13 טנקים משיירי האנשים מיחידתו ויצא לקרב באיזור הר „חרמו־נית" ושם נפצע קשה.

במהלך הקרבות ידע להתגבר על רגעי־משבר ולעודד את חיי־ליו.

מפקד שחיפה על אנשיו

עם פרוץ הקרבות הסתער כוח מצרי גדול ישירות על מעוז

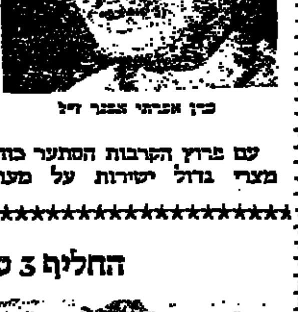
סרן אפרתי אבנר ז"ל

„מפרקת" שמורים לעיר קנטרה, תחת חיפוי ארטילרי כבד הצ־ליח להיאחז בפאתי המעוז.

סרן אבנר אפרתי ז"ל, מפקד המוצב, אירגן את אנשיו ללחי־מה, והוא עצמו עבר מעמדה לעמדה, במשך שעות רבות, כדי לעודד את האנשים ולסייע להם. למרות שנפצע קשה, סירב לפי־נוי. הוא פקד על חייליו להחליף עמדות, כשהוא לעצמו נשאר פ־צוע בעמדה, בטווח של כמה מטרים מהכוח המצרי, כדי לחפ־פות על אנשיו — עד שנהרג. בכך מנע את חדירת הכוח ה־מצרי ללבו של המוצב בשעות־מספר ואיפשר לאחרים מחייליו להיחלץ.

החליף 3 טנקים והסתער

סמ"ר יואב בלומן ז"ל, שימש כסגל־מחלקה בפלוגת טנקים, שהשתתפה בקרבות בלימה ב־רמת־הגולן.

רס"ל בלומן יואב ז"ל

במוצאי יוה"כ, תוך כדי לחי־מה, נפגע הטנק שלו, והוא פנה לאחור. בעורף אירגן לו טנק אחר והצטרף ליחידה שהגנה על מחנה „נפח". בקרב זה נפגע הטנק השני שלו, והוא פונה ש־נית לאחור. מ„נפח" נסע עד למחנה „כודנה", והביא טנק נוסף. עם כמה קצינים מהגדוד שנשארו ללא טנקים כאנשי צוות הוא הצטרף לכוח שלחם באיזור „הר־שיפון", ולמחרת בשעלו על מארב „בוקעתא" נפגע הטנק שלו והוא נהרג.

במעשיו אלה גילה אומץ לב ודבקות במשימה, ובזכותם, במי־דה רבה, יכול היה הגדוד לעמוד במשימה.

פצוע בתוך בונקר

רב"ט שלמה אביטל נמנה על הכוח שנלחם ב„תל־סאקי" שב־רמת־הגולן. כוחות האויב היו עודפים במספרם, ורב"ט שלמה אביטל נלכד פצוע בתוך בונקר על התל. עם זאת, משראה שיש

רב"ט אביטל (אבוטבול) שלמה

פצועים רבים, נטל את הפיקוד לידיו, אירגן את הפצועים, טיפל בהם והגן עליהם. כן דאג ליצור קשר עם מפקדת הגדוד, והם חולצו לאחר יומיים.

סירב לעזוב העמדה

ביום השני למלחמה, באיזור התעלה, התקדם כוח מצרי לעבר העמדה שרב"ט משה אדרי ז"ל היה בה. פגז פגע בעמדה — והעמדה נהרסה.

רב"ט משה אדרי ז"ל, סירב לעזוב את העמדה — והמשיך להילחם. כשהגיע טנק האויב ל־

רב"ט אדרי משה ז"ל

מרחק של 100 מ', ירה פצצות ררנ"ט לעברו. בפצצה השלישית פגע בטנק המתקרב וכך עצר את כל שיירת הטנקים.

אולם, חי"ר מצרי המשיך ל־התקדם. רב"ט משה אדרי ז"ל ירה לעבר המצרים ב־מא"ג, ורק לאחר שנזרקו עליהם גם רימוני רהזן, בידי חייל אחר, נבלמה ההתקפה.

במהלך הקרבות, מאוחר יותר, נהרג.

לחימה בחירוף נפש

ב־16 באוקטובר הסתער כוח חי"ר, שסגן יהודה אהרון ז"ל נמנה עליו, על צומת „טרטור — לכסיקון". הכוח נתקל במתחם מצרי מבוצר היטב, ומספר הנפ־געים הלך וגדל.

ניתנה הוראה לצאת בכל דרך.

סגן אהרון יהודה ז"ל

התארגנה קבוצה ליצירת אש־חיפוי. בקבוצה זו היה גם סגן יהודה אהרון ז"ל. אחד הסמלים נפצע ברגל. למרות שלא היו כל מחסות ועל־אף שאש המצרים היתה כבדה, ניסה להרימו על־גבו ולחלצו בדרך זו. עקב משקלו הרב של הסמל לא הצליח בזה. הוא המשיך להילחם בחי־רוף נפש, עד שנפגע בפצצת־מרגמה ונהרג.

ניהל חילוץ הנפגעים

בליל 16 באוקטובר השתתף רס"ג עמיאל אקסלרוד ז"ל, מפ־קד הפלוגה, בקרב, בדרום ה„חווה הסינית". הכוח נקלע ל־קרב קשה ביותר — מול מתחם חטיבתי מצרי בעל עדיפות רבה בנשק ובחיילים.

רס"ג אקסלרוד עמיאל ז"ל

כמפקד הכוח ניהל את חילוץ לוחמיו הנפגעים, כשהוא מחרף נפש ובנשקו האישי מול העמדה המצרית. הוא נשאר בשטח כדי לחפות על פקודיו, עד שנפגע בראשו ונהרג.

רס"ג עמיאל אקסלרוד ז"ל הצטיין באומץ־לב רב, בכושר מנהיגות, במסירות לחייליו וב־דבקות במשימתו.

פצוע מול האויב שחדר למוצב

סגן יוסף גור שימש כמפקד־מוצב ברמת־הגולן. עם תחילת הקרבות, הסתער האויב הסורי על המוצב, בטנקים נגמ"שים ו־חי"ר.

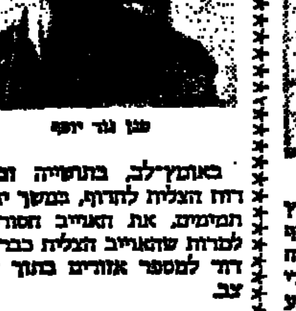
סגן גור יוסף

באומץ־לב, בתושיה ובקור־רוח הצליח להדוף, במשך יומיים תמימים, את האויב הסורי — למרות שהאויב הצליח כבר לח־דור למספר אזורים בתוך המו־צב.

סגן יוסף גור נתן דוגמה אי־שית לאנשיו ועודדם להמשיך להילחם, כשהוא עצמו פצוע אך מחזיק מעמדה, עד להגעת כוחו־תינו.

עצר את הסורים ליד גשר בנות יעקב

ביום א' 7 באוקטובר, יצא רס"נ עמוס בן־דוד ז"ל, עם ה־כוח הראשון של הגדוד ונלחם עם טנקים מעטים, בחירוף נפש, נגד כוחות אויב עדיפים, והש־מידם אגב ניצול תנאי הקרקע וגורם ההפתעה. בכך עצר את זרימת האויב הסורי על כביש קונייטרה — גשר בנות יעקב.

בסוף היום נשאר בודד עם הטנק שלו. הוא הצטרף לכוח החטיבתי, וכבר עם לילה נכנס לעמדות בלימה עד אור הבוקר.

למחרת, הדף את האויב ה־סורי שהצליח לפרוץ לכוון „נפח" והדף אותו, למרות ש־תחמושתו הלכה ואזלה.

רס"נ בן־דוד עמוס ז"ל

ביום ג', יצא בראש כוח של 3 טנקים, דרך קווי האויב והציל מהשמדה כוח־סיור שהותקף על ידי כוח קומנדו סורי.

למחרת, יום ד', נלחם באגפים של טנקים סוריים רבים והשמיד חלק גדול מהם בדרום לתל־יוסף, וביום ה', לפני הפריצה, שוחח עם לוחמיו והעלה את המורל שלהם ובפריצה עצמה נהרג.

רס"נ עמוס בן־דוד ז"ל הצטיין באומץ־לב עילאי, בקור־רוח, ב־תושיה ובשלווה נפשית רבה ש־הצליח להעביר אותה לפקודיו, ובכך נסך בהם ביטחון ואמונה.

חילוץ הטנק בעוד חיילים מצריים מסתובבים בשטח

בליל 7 באוקטובר שימש סמ"ר הרי ברוידה בתפקיד מט"ק ב־פלוגת טנקים.

בקרב שהתנהל באיזור „מיר־דאף" נפצעו המ"פ והמ"מ. סמ"ר הרי ברוידה נטל לידיו את הפיקוד על שאר הפלוגה והמ־שיך בלחימה. בהמשך הקרב נפ־גע טנק נוסף, ו־סמ"ר הרי ברוי־דה חש לחלצו תחת אש, למרות שקיבל הוראה מפורשת מה־

סמ"ר ברוידה (הרי) אריה

סמג"ד לאסוף רק את הצוות ולא לחלץ את הטנק.

סמ"ר אריה ברוידה החליט ל־חלץ גם את הטנק ויחד בעצמו לחבר את הכבלים בין הטנקים — כל זה תחת אש, כאשר חיי־לים מצריים מסתובבים בשטח. הוא הצליח לחלץ את הטנק ש־נפגע בבריכה תחת אש. לאחר־מכן חזר ללחימה במסגרת יחידה אחרת בשטח, נלחם עד שנפגע ופונה ב־8 באוקטובר.

חדר בראש יחידתו ל„תפר" בין שתי הארמיות

ב־8 באוקטובר הגיע סא"ל יואב ברום ז"ל לסיני מטיול ב־חו"ל, ונתן לידיו הפיקוד על יחידת סיור שמפקדה נהרג, ב־כושר מנהיגותו הצליח לגבש מ־חדש את היחידה המפוררת.

למחרת חדרה היחידה ל„תפר" השלישית ואיכנה נקודות תור־פה.

ב־14 באוק' השתתפה היחידה

סא"ל ברום יואב ז"ל

בקרב שריון־בשריון עם חטיבת־שריון מצרית והצליחה לגרום לה אבידות רבות.

בליל ה־16 לאוק' הובילה יחי־דת הסיור את כוחות צה"ל ב־קרב הפריצה וביצעה את משי־מתה באורח מושלם.

בזכותו ביצע סא"ל יואב ברום ז"ל התקפת־נגד על מבנן ה־נ"ט בצומת „לכסיקון—טרטור".

חשוף לאש ארטילריה לחילוץ טנקים שנפגעו

ב־7 באוקטובר, לאחר קרב קשה במבנן הד"מ לפני „תל־סארס", ירד רס"נ אורי גולדברב ז"ל ואירגן חילוצם של טנקים שנותרו ללא דלק בעמדות, כש־הוא הולך ברגל, חשוף לאש ארטילריה במשך כ־5 שעות, עד שהביא את כל הגדוד לתצפיתך לילה.

ב־10 לחודש ניהל בעצמו חי־לוץ טנקים תקועים של החטיבה, כשהוא עצמו מכוון חללים מתוך הטנקים שנפגעו, תחת אש ארטילרית כבדה.

ב־18 אוק' נטל רס"ן אורי גולדברב ז"ל לידיו את הפיקוד על הגדוד, ובמשך היום תכנן והכין את הגדוד לכיבוש המבצר „אום־בוטנה". למחרת פיקד על כוח טנקים

רס"נ גולדברב אורי ז"ל

שכבש את „אום־בוטנה" בשי־תוף עם הנגחים, כשהוא מגלה יכולת־פיקוד ואומץ־לב מעל ל־רגיל.

בבוקר, נתקבלה קריאה לעזרה — לחלוץ פצועים מכוח הדמ"ש שהיה במורדה לכפר. תחת אש כבדה של טנקים שעמדו בטווח של 800 מ', יצא רס"נ אורי גולדברב ז"ל לחלץ את כוח ה־דמ"ש — ואז נפגע ונהרג.

רס"נ אורי גולדברב ז"ל, ש־היה במקצועו צנחן ועבר הסבה לטנקים רק שבוע לפני המלחמה, גילה התמצאות שלימה יוצ־אים מגדר הרגיל בטנקים ובפי־קוד על כוח, אומץ לב למופת, מסירות ואחווה לחבריו.

פעמיים למעוז הנצור

ב־6 באוקטובר שימש סגן מי־כאל גולדמן ז"ל כ־מ"מ בגדוד־טנקים.

למחרת בלילה לחם סגן מיכאל גולדמן ז"ל באיזור מעוז „מפ־רקת", על קו המים, בנסיון לב־

סגן גולדמן מיכאל ז"ל

לום צליחות המצרים למעוז. סגן מיכאל גולדמן ז"ל, נכנס פעמיים למעוז, ליצור קשר עם אנשי ה־מעוז כדי לפנות את הפצועים. למרות שהמעוז כולו היה כבר מוקף בכוחות אויב שנכנסו גם לתעלות־הקשר.

בנסיונו השלישי להיכנס למעוז — נפגע ונהרג.

חילוץ טנקים משדה מוקשים

עם פרוץ הקרבות שימש סמ"ר איתן גל ז"ל כ־מט"ק בגדוד־טנקים שלחם ברמת־הגולן. הוא התקדם תמיד לפני כולם

סמ"ר גל איתן ז"ל

והיה הראשון שזיהה טנקי אויב והשמידם. באחד המקרים חילץ שני טנקים שעלו על מוקשים בשטח אויב מוכה אש ארטיל־ריה.

ב־19 אוק' נפגע הטנק של סמ"ר איתן גל ז"ל בסביבת כפר „אום־בוטנה". למרות פצי־עתו החמורה המשיך להבריח את הטנק עד שפגעה. הוא נפטר בדרכו לבית־החולים.

בין הנפגעים בזחל"ם השואט

רב"ט בלבן שלמה ז"ל

ב־18 באוקטובר שימש רב"ט שלמה בלבן ז"ל, כלוחם באחד הזחל"מים שנתקל במארב אנשי קומנדו מצריים, בגזרה הצפונית על הציר למעוז „בודפשט". תוך כדי מהלך הקרב נתקע הזחל"ם, שרב"ט שלמה בלבן נסע בו, ועם הסתערות אנשינו נפגעו מפקדו וחיילים אחרים שהיו בזחל"ם.

בתושייה ובקור רוח עלה רב"ט שלמה בלבן ז"ל, על זחל"ם אחר ופקד עליו לנוע בין הנפגעים שלנו, כדי לאספם. האויב המ־טיר אש חזקה — ורב"ט שלמה ז"ל נהרג.

חילוץ השריון בקרב ה„חווה"

רס"נ בן ארי (איבן) ישראל ז"ל

רס"נ ישראל בן־ארי ז"ל היה חניך קורס ביום פרוץ מלחמת יוה"כ. הוא הגיע ליחידה ב־12 באוקטובר, דרש ממפקדיו נג־רצות לקחת חלק בקרבות, וקי־בל פיקוד על פלוגת טנקים.

לאחר יומיים, בקרב נגד שריון אויב השמיד פלוגתו טנקי אויב רבים, והוא לבדו 8 טנקים. במשך הקרב הפיח באנשיו ביטחון רב ומורל גבוה, על אף היותו רק יומיים כמפקד הפלוגה.

למחרת, בקרבות באיזור ה„חווה הסינית", חילץ בעצמו 2 טנקים של פלוגתו שנפגעו. ב־המשך הלחימה הוביל עם פלוג־תו את הסתערות הגדוד, כשהוא נע בטנק הראשון. בקרב זה נפגע ונפל.

נהג בטנק כשהוא פצוע ושוכב על הכנף

סמ"ר בן־עיון דניאל

ביום ה־6 באוקטובר שימש סמ"ר דניאל בן־עיון כמט"ק מח־טנקים באיזור צומת „הפירדאן". בהסתערות המוך נפגע הד"מ, ו־סמ"ר דניאל בן־עיון נטל לידיו את הפיקוד על המחלקה. בהסתערות זו נפגע הטנק שלו והוא נפצע קשה ברגל. גם הטנק נפגע קשה, והטנק החל מתלקח. למרות פציעתו הקשה יצא מה־טנק ושכב על כנף הטנק והנהג בטנק מבחוץ — כשגוף הטנק הפצוע לוחץ על דוושת הגז.

עם הפגע הטנק ה„זגורי" של המחלקה הילך סמ"ר דניאל בן־עיון את אנשי הצוות לטנק שלו והורה לנהג הטנק ה„זגורי" לש־בת בתא־הנהג על הנהג הפצוע, שלא ניתן היה לחלצו בשלב זה, ולנהוג בטנק.

סמ"ר דניאל בן־עיון המשיך לשכב על כנף הטנק ולהכווין את הנהג, תוך כדי כך עלו חיי־לים מצריים על הטנק. סמ"ר דניאל בן־עיון פגע בהם בנשקו האישי, וחלקם נדרסו בזחלי ה־טנק.

בהגיעם למעוז חולצו הפצו־עים, ולאחר כרבע שעה התפוצץ הטנק.

פלוגת קרב משיירי הצוותות

רס"ן דפנא אהוד ז"ל

ביום 6 באוקטובר 1973 שהה רס"ן אהוד דפנא ז"ל בביתו. משמשמע על פרוץ הקרבות ומ־אחר שלא שובץ ביחידה אחרת — חזר לרמת הגולן ואירגן פלוגת משיירי הטנקים והצוותים של כוחות החטיבה בגזרה הד־רומית.

רס"ן אהוד דפנא ז"ל השתתף בקרבות הבלימה הקשים האח־רונים והמשיך בראש פלוגתו ב־פריצה לסוריה, השתתף בניסיון הראשון לכיבוש „תל־שמס" וכ־שזה לא עלה, השתתף בכיבוש התל בהתקפת־לילה. לאחר כי־בוש התל חסם את כביש „סע־סע" ובלם התקפות חי"ר ושרי־ון של הסורים. בקרב זה נפגע ונהרג.

4 טנקים מול האויב

סא"ל גלר יהודה

סא"ל יהודה גלר נתמנה כ־מפקד גדוד טנקים משך ימי מלחמת יוה"כ.

בליל 15 אוק' הטיל את גדו־דו להקיפת מערך האויב ב„מי־סורי". בדרכם חזרה מהמערך עלה הגדוד על שדה מוקשים לא־מסומן, וסא"ל יהודה גלר הצליח לחלץ את הגדוד באבדות מעטות.

מאוחר יותר ביצע הגדוד ב־הצלחה משימת התקדמות לעבר תעלת־סואץ, תחת אש עזה של האויב.

ביום 21 אוק' בעת תקיפת מערך האויב ב„מיסורי", נפגעו מרבית הטנקים של הגדוד, אך סא"ל יהודה גלר, בעשרה 4 טנ־קים, שנותרו מהגדוד הצליח להחזיק בשטח שנכבש — אזור „אושה לכסיקון" — עד שהגי־עה התגבורת.

חילוץ נפגעים תחת אש

סרן דבורצקי גרשון ז"ל

17 באוקטובר נתורה קבוצה של 8 צנחנים וטנקאים, חלקם פצועים, בציר „טרטור". חיילים ביער שנשארו ללא תחמושת, ב־שעה שנורתה עליהם אש ה־אויב, ומספר הפצועים הלך ו־גדל.

בניסיון חילוץ נפגע הכוח מ־טילים, למרות זאת התנדב סרן גרשון דבורצקי ז"ל לחלץ ב־נגמ"ש שלו, את הקבוצה ש־נקלעה בין 2 טנקים שרופים.

בחיפוי רימוני עשן, שהרק מ־הנגמ"ש שלו, נכנס סרן גרשון דבורצקי ז"ל, לשטח המכוסה ב־אש אויב רצופה וחילץ את ה־נפגעים.

שבוע לאחר מכן, נפל במער־כות.

יחידי לרוחב החזית

10 באוקטובר שימש סמ"ר חיים גליק כ־מט"ק במסגרת גדוד טנקים שלחם באזור הגזרה המרכזית שבסיני.

סמ"ר גליק חיים

הטנקים נמצאו בעמדות לא־נוחות, כשחי"ר מצרי ניסה ל־הסתער לעברם. סמ"ר חיים גליק ביוזמתו וללא פקודה, פרץ קדי־מה והסתער עם הטנק, יחידי ל־רוחב החזית כשהוא דורס את החי"ר המצרי ויורה בו, ובכך שבר את התקפת החי"ר ה־מצרי ושינה את פני הקרב.

ברגל לכיוון מילנו

בליל 6 באוקטובר הגיע סגן מנחם גנון לאזור המעוזים ב־„קנטרה". תוך כדי לחימה, נפגע הטנק שלו ולכן, נחלץ ברגל ל־כיוון המעוז „מילנו".

סגן גנון מנחם

למחרת יצאו כל חיילי המעוז עם הטנקים שהגיעו לשם, ב־נסיגה לאחור. תוך־כדי החילוץ התנדב סגן מנחם גנון לשמש כתותחן באחד הטנקים.

יום לאחר מכן נפגע הטנק של סגן מנחם גנון, ומפקדו נהרג. הוא הרגיע את אנשי ה־צוות, נטל את הפיקוד לידיו ו־פינה את כל הצוות לנקודת־פינוי.

למחרת שנפגע בגבו, ועל־אף שקיבל הוראה לא לעזוב את נקודת־הפינוי מחמת פציעתו — חזר והצטרף לגדוד אחר של החטיבה המשיך להילחם.

קרב גבורה ליד חמדיה

6 באוקטובר היה סגן שמואל דגני ז"ל מ"מ טנקים באזור קו־המוצבים שברמת־הגולן. במהלך קרבות הבלימה נפגע הטנק ש־פיקד עליו, והוא נפצע ופונה.

סגן דגני שמואל ז"ל

לאחר קבלת טיפול רפואי חזר לקרב ופיקד על מחלקת־טנקים בקו־המוצבים.

בקרב מלא גבורה הצליח לב־לום את התקדמות השריון הס־ורי לעבר צומת „חמדיה". ב־קרב זה נפגע ונפל.

קרב בערפל על חרמון

ב־8 באוקטובר, בקרב הראשון על החרמון שימש רב"ט יעקב גוניין ז"ל כמפעיל מקלע בזחל של הסיירת, שנכנה בכביש.

עם ההיתקלות בכוח הסורי ש־בא על קוד־יותה, יחד עם 4 לוחמים אחרים נלחם שעות מס־פר בעמדה, כעוד הסורים מנסים כל הזמן לכבוש.

רב"ט גוניין יעקב ז"ל

בזמן הקרב, שהתנהל בטווחים קצרים ביותר ובערפל כבד, דילג רב"ט יעקב גוניין ז"ל מעמדה לעמדה, וכאשר ניסו הסורים ל־התגבר על עמדתו, קם, ובזירות מן המוות, במקלע, שבר את ה־הסתערות. באחד הדילוגים נפגע מכדור בראשו, ונהרג.

תודות לאומץ־לבו ובזכות ע־בודתו המאומצת היעילה נמ־נעה ההסתערות של הכוח הסורי על העמדה החיונית של כוחותינו.

מקבלי עיטורי העוז

עיוור, לתוך נגמ"ש בוער

ביום הרביעי למלחמה, במקטע זה, נכנסה הפלוגה למארב של [...]מנה סורי. הכלי של ה־סמ"פ נפגע, וארבעה החילים נהרגו.

סמל ניסן איתן ז"ל

סמל איתן ניסן ז"ל עלה על ה־נגמ"ש שנפגע, ללא קבלת פקו־דה, השתין לורי סורי, והוריד מא"ג וארגז־פעולה, נשכב והת־חיל לירות.

כתוצאה מירי איבד את כושר הראייה; אף־על־פי־כן לא איבד את קור־רוחו והתנדב להיכנס, תוך כדי מישוש, לנגמ"ש שהת־חיל לבעור, כדי לשדר לשאר הפלוגה מה המצב.

בצאתו מהנגמ"ש הוציא כלי נשק ורימונים. מאוחר יותר נפגע מכדור ונהרג.

במעשיו אלה גילה אומץ־לב עילאי, קור־רוח, תושיה ודבקות במשימה.

החליף 7 טנקים והמשיך לפקד על היחידה

רס"ג בריק יצחק

רס"ג יצחק בריק שימש כ־מ"פ טנקים במשך כל המלחמה.

ב־ז' באוק' נפגע הטנק שלו, והוא נפגע קשות בפניו; למרות זאת סירב לפינוי והמשיך לפקד על יחידתו.

למחרת, לאחר כישלון ההתק־פה על גשר ה,פירדאן", הוד ר־הסתער לעבר התעלה כדי לחלץ טנקים נפגעים, כשהוא מארגן את שארית הכוח ועוצר את התקפת־הנגד של המצרים.

עד לסוף הקרבות המשיך לפ־קד על יחידתו, כשהוא מחליף 7 טנקים שנפגעו ומשמש דוגמה באומץ־לבו, בדביקותו במשימה ובכושר־מנהיגותו.

חשוף בעמדה השמיד 10 טנקים

רס"ל בשארי אמיר ז"ל

סמ"ר אמיר בשארי ז"ל היה סמל־מחלקה בפלוגת טנקים, ש־השתתפה בקרבות הבלימה ב־רמת־הגולן.

במוצאי יוה"כ עמד סמ"ר אמיר בשארי ז"ל בעמדת אש מול הסורים המסתערים. הוא גי־לה שיירה שלמה של טנקים סו־ריים שנעו בוואדי, ניהל אתם קרב מטווחים קצרים בו השמיד בעצמו כ־10 טנקים של האויב. על־אף הסכנה נשאר לעמוד ב־אותה עמדה, עד שנפגע ונהרג.

הסתערות על מאחז מצרי

ב־6 אוקטובר לחם סרן יונתן [הכהן] בראש פלוגתו בגזרת מצר[ים]

סרן הכהן יהונתן

באזור ה,מזח" בדרום תע־לת־סואץ. במהלך הקרב השמיד כוח אויב גדול וחילץ נפגעים מטנקים שנפגעו. כשנפגע הטנק שלו, עבר לטנק אחר והמשיך להילחם.

ב־12 אוק' הסתער בראש פלוגתו על כוח חי"ר מצרי גדול מצויד טילי נ"ט שחנה באזור ה,מיתלה", והבטיח את מאגע כוחותינו באזור.

סרן יונתן הכהן לחם בראש פלוגתו, במשך כל המלחמה הח־ליף 3 טנקים עקב פגיעות. הוא גילה אומץ־לב רב, דוגמה אי־שית ותושייה.

לחם עד כלות נשמתו

אלי"ם בן־שוהם יצחק ז"ל

עם פרוץ הקרבות שירת אלי"ם יצחק בן־שוהם ז"ל כ־מח"ט של־יון ברמת־הגולן.

ב־7 באוקטובר, בציר ה,נפט", נלחם לבלימת החלוץ הסורי ה־כבד שהתפרץ לעבר ,נפח". למ־רות שהחטיבה נתדלדלה והכו־חות שנשארו היו עייפים ומוכים — לחם עד כלות נשמתו, אגב הפגנת עקשנות, אומץ־לב וכושר מנהיגות למופת, ובכך תרם תרומה מכרעת ליכולת הבלימה באותה גזרה.

בקרבות אלה הוא מצא [...].

קשר עם המעוז הנצור

עם פרוץ מלחמת יוה"כ נלחם סגן מיכאל הדי ז"ל כמ"מ.

סגן הדי מיכאל ז"ל

על אף הצים באזור המעוז ,מפ־רקת", משימתו היתה ליצור קשר עם המעוז הנצור, לתדרך מעמד עם אנשיו ולנקות את המעוז מחיילי אויב. סג"מ מי־כאל הדי ז"ל מילא את משי־מתו ללא־דופי, כשהוא מגלה שקט נפשי וכושר מנהיגות.

מאוחר יותר, כאשר הפלוגה הותקפה מצפון ונתקעה בביצות גע סג"מ מיכאל הדי, ז"ל, צפר־נה, השמיד 2 טנקי אויב, 2 נגמ"שים וניקה את השטח מחיילי אויב. על פעולה זו חזר פעמיים.

עם בוקר נתקע הטנק שלו בפתח המעוז. הוא ירד מהטנק עלה על טנק אחר כדי לחלץ את אנשי המעוז, אולם בדרך נפגע הטנק — והוא נהרג.

הטנק נפגע 5 פעמים

ב־[..] באוקטובר ביצע הגדוד ש־יוסף זוביש ז"ל נמנה עליו [...]

סמל זוביש יוסף ז"ל

[...]קמת. גבר על האויב ב,מכ־[...]. תוך־כדי הסתערות נפ־געו 7 טנקים של הגדוד, הכוח התפצל לכתות־משנה, לרוחב כל היעד. הטנק שבפיקודו של סמל יוסף זוביש ז"ל עלה על היעד יחד עם טנק המג"ד. ב־סוף ההסתערות אבד קשר העין בין שני הטנקים, אולם סמל יוסף זוביש ז"ל המשיך בהתקפה. ל־מרות שהטנק שלו נפגע קשות, והטנק הזה יחלץ את אנשי צוותו ו־אנשי צוות נוסף, והביאם ב־שלום לכוחותינו.

במשך המלחמה נפגע הטנק שלו 5 פעמים נוספות, ובכל פעם הצליח לתקנו והמשיך להילחם. בפעם השישית, כשנפגע הטנק, נהרג.

חיפוש נעדרים על החרמון

ב־8 באוקטובר, בקרב הרא־שון על החרמון, [...] סמל [גלעד] ליפן ז"ל עם [...]

סמל ליפן גלעד ז"ל

נסיגת הכוח מהרכס, בהגיעם לבסיס התברר, שאחד החיילים חסר. סמל גלעד ליפן ז"ל והחייל נוסף התנדבו לעלות שנית ולב־דוק היכן הנעדר, אולם לאחר שלא מצאו את החייל ונתקלו באש עזה, חזרו לבסיס.

כארבעה ימים לאחר מכן ב־זמן פריצת דרך־גישה למוצב, נפגעו המובילים והכוח הרגלי ממטוסים סוריים. סמל גלעד ליפן ז"ל התנדב להיות הרא־שון שיבדוק את הדרך. כשגילה מוקשים, סימן אותם וארגן את מעבר השיירה דרכם עד שהגיעו לציר המערכת.

ב־22 לחודש בקרב השני על החרמון נפגע ה־מ"פ ונשאר מוטל על הכביש. סמל גלעד ליפן ז"ל קפץ כדי לגרור אותו לאחור, לשטח מת, שיוכלו ל־טפל בו. בזמן הקפיצה נפגע — ומאוחר יותר מת מפצעיו.

בחולי"ם מול קומנדו

סמ"ר גרשטיין דב

ב־15 באוקטובר שימש סמ"ר דב גרשטיין כלוחם בחולי"ם, ש־נתקל במארב קומנדו מצרי ב־אזור הגזרה הצפונית, בציר ל־מעוז ,בודפשט".

תוך־כדי הקרב נפגע מפקד החולי"ם. סמ"ר גרשטיין נטל ל־ידיו את הפיקוד ובקור־רוח אר־גן מחדש את צוות החולי"ם ל־המשך הלחימה ולחיפוי על הח־לוץ הנפגעים — ואת תחת אש יעילה וקטלנית של האויב.

סירב ליפול בשבי

סמל הללי יגאל ז"ל

21 באוקטובר בעת הקרב על מערך ,מסורי", נפגע הטנק ש־סמל יגאל הללי ז"ל, לחם עליו.

יחד עם אנשי צוות של טנ־קים נוספים, שנפגעו — תפס עמדה במרכז מתחם מצרי, ו־ניהל אש עם כוח מצרי עדיף שסגר עליהם. כאשר נגמרה ה־תחמושת והמצרים כיתרו את החיילים, הסתער סמל יגאל הללי ז"ל על המצרי הראשון שהגיע לעמדתם, בידיים ריקות. במהלך המאבק נפל.

הקמת גשר תחת אש

רס"ן הודרה יהודה ז"ל

רס"ן יהודה הודרה ז"ל ש־מש כסמג"ד בגדוד הנדסה ש־בנה את הגשרים לצליחת ה־תעלה.

למרות היותו פצוע פעל ר־הפעיל את כוחות הגדוד בעבו־דות תחת הפגזות כבדות, כ־שהוא נמצא בכל מקום, מחלץ נפגעים, ומארגן את העבודה כשהוא הרוח החיה בבניית ה־גשרים.

במעשיו אלה גילה אומץ־לב תושייה וכושר מנהיגות בתנאים קשים במיוחד.

הגדוד נלחם על קו המים

סגן הודק דוד

עם פרוץ מלחמת יוה"כ נלחם הגדוד שנמנה עליו סג"מ דוד הודק על קו־המים מסביב ל־מעוז ,מפרקת" שבצפון האי ,אל־בלח". סג"מ דוד הודק נלחם כל הלילה באזור המעוז, ועם בוקר נשאר עם טנק פגוע, כשמסביבו פצועים רבים וטנקים פגועים.

למרות שסג"מ דוד הודק לא היה המפקד הבכיר במקום, נטל לידיו את ארגון הפינוי של ה־נפגעים, ואף הצליח בכך — וכל זה תחת אש אויב חזקה.

ביום השלישי למלחמה נפצע סג"מ דוד הודק, אולם סירב ל־פינוי, ורק לאחר שהתמוטט פו־נה לבידית. לאחר כמה ימי הת־אוששות חזר ליחידתו להמשיך בקרבות.

הטנק נפגע מפגז

סרן פוקניק משה

ב־17 באוקטובר, בקרב ל־חילוץ הצנחנים מציר ,טירטור", לאחר שמחצית מהכלים ביחידתו נפגעו, עבר סגן משה פוקניק, מ"מ טנקים, לכלי של סגנו ש־נפגע והמשיך לפקד מתוכו על ההסתערות והחיפוי על החילוץ.

ב־24־25 לאוק', בדרום ה־עיר ,סואץ", עמד סגן משה פוקניק עם הטנקים שלו שעות ארוכות, תחת צליפות בלתי־פוסקות ותחת אש המצרים. למ־רות ששניים מכליו וכן הטנק שלו נפגעו מאר.פי.ג'י. והצריח שלו ונשקו האישי נפגעו מח־צליפות — המשיך מעמד בעמ־דות, עד שהגיעו הצנחנים.

חדר 3 ק"מ בתחום

סמ"ר כץ מנחם ז"ל

10 באוקטובר הבחין סמ"ר מנחם כץ ז"ל בתצפית במוצב ,מרתף", במשאית אספקה ש־לנו, שחצתה בטעות את קו ה־אויב לכיוון קנטרה.

הוא התנדב לדלוק אחר ה־משאית כדי להחזירה לתחומינו ונכנס לעומק של כ־3 ק"מ ל־תחום המצרי. כאשר נראה ש־אי־אפשר להחזיר את המשאית, ניתנה לו הוראה לחזור לתחו־מינו, אולם הוא האמין שיעלה בידו להשיג את המשאית, והמ־שיך לדלוק אחריה. כשראה ש־אפסה כל תקוה להחזירה, בחר יותו מוקף מכל עבר בחיילי אויב, ניסה לחזור לתחומינו — אך בדרך נפגע ונהרג.

תפקידי רופא ומפקד בעיר סואץ

סרן ד"ר כנען גבריאל

סרן ד"ר גבריאל כנען שימש כרופא גדודי בכוח שהיה נצור בבניין בעיר ,סואץ".

ד"ר גבריאל כנען ארגן והפ־עיל את ה־תאג"ד ביעילות רבה, כשהוא מהווה הרוח החיה ב־תוך המבנה הנצור — נלחם ב־כוח מצרי שניסה לחדור לבניין ושימש כמפקד בנוסף לתפקידו כרופא.

קרב הגנה יעיל ועיקש

סא"ל כרמל (רסס) משולם

סא"ל משולם רסס ז"ל פיקד על גדוד טנקים בגזרה הצפונית של רמת הגולן.

למרות הנתונים הקשים הצליח לנהל קרב הגנה יעיל ועיקש, ומנע את [illegible] של מרכבי הקו ואת [illegible] אל־[illegible]".

ב־9 אוק' [illegible] מדולדל [illegible] בסורים. [illegible] באזור הר ,חרמונית" [illegible] מגע עם [illegible].

סא"ל משולם [illegible] ז"ל, פיקד על כוח [illegible] בתחילת ה־קרב, אולם תוך כדי לחימה הצ־ליח לגבש ולהפיק ממנו את מלוא היכולת הקרבית, כשהוא משמש דוגמה אישית באומץ־לבו, בקור רוח ובאופטימיות שלו.

הסתער על העמדה

רב"ט משולם אברהם ז"ל

ב־8 באוקטובר שימש רב"ט אברהם משולם ז"ל במקלען. ל־אחר שמחלקתו קיבלה פקודה לחלץ כוח במוצב קנה, נע ב־ראש המחלקה וירה במקלעו. חלק מאנשי המחלקה נפגעו, ו־רב"ט אברהם משולם ז"ל חבש את ה־מ"מ שנפגע בידו. למרות האש החזקה שסיכנה את חייו, לאחר מכן איכן את מקום עמ־דת האויב, ויחד עם סרן אמי שנאור ז"ל הסתער על אותה עמדה וחיסל אותה. לאחר כיבוש העמדה — נהרג.

השתלטות על ציר הנפט תוך השמדת המערך הסורי

סא"ל וספי יואב ז"ל

ב־7 באוקטובר 1973 עלה סא"ל יואב וספי ז"ל בראש פלוגת טנקים ב,מעלה למלא", והשמיד בה טנקים סוריים ובכך חסם את דרך ירידת הסורים לכיוון הירדן והבטיח את דרך־הפריצה להתקפת הנגד של כוחותינו. ב־פעולה זו נפגע הטנק שלו, והוא המשיך לפקד מטנק אחר.

למחרת, תוך כדי התקדמות, נתקל במערך נ"ט, חי"ר וטנקים של האויב, והסתער בראש ה־כוח, השמיד את המערך הסורי, השתלט על ציר ,הנפט" — ובכך חסם התגבורת האויב על ציר זה.

ב־9 אוק' הסתער סא"ל יואב וספי ז"ל בראש 5 טנקים, על ,תל־עקשה". למרות ההתנגדות הכבדה של האויב כבש את ה־תל וחסם את דרך הנסיגה של האויב.

ב־16 באוק' נהרג בקרב ברמת הגולן.

פצועים חולצו מטנק בוער בשטח פתוח

סרן לב אמנון

ב־9 באוקטובר, בשעות הצ־הרים, כאשר חלק גדול של טנקי הגדוד היו בלתי כשירים ביצע סרן אמנון לב, קצין החימוש הגדודי, הולכת קנים, וחלקים אחרים כשהוא מעביר תותחים וחלקים תקינים בטנקים שנפגעו לטנקים אחרים שנפגעו, וזאת ללא כל עבודה מתאימים.

מה־11 לחודש עסק בחילוץ טנקים שנפגעו והחזרתם לכושרם — וזאת, לעתים, תחת אש כב־דה. הוא ואנשי החימוש שלו התוודו לכושר, בפרק־זמן קצר ביותר כ־40 טנקים.

ב־19 בחודש בבוקר, יצא סרן אמנון לב עם שריונית החימוש לחלץ פצועים באזור ,אום־בטנה". הוא עבר את שד המו־דות הקדמי של הטנקים כדי לחלץ פצועים מטנק בוער בשטח פתוח — ואז נפגעה השריונית שלו.

כל אלה עשה סרן אמנון לב הרף פציעתו (נפצע ב־9 אוק' וברח מביה"ח) בשלב מסוים של המלחמה כאשר רוב מפקדי הגדוד נפגעו, פקד על הגדוד למשך מספר שעות וזאת למרות חוסר הכשרה מתאימה. כל שי־רותו ביחידה זו נעשה בהתנד־בות, כי עבר את גיל השירות כיחידה קרבית.

תוך 20 דקות הושמדו 23 טנקים מצריים

סא"ל סקל עמנואל

סא"ל עמנואל סקל פיקד על גדוד־שריון בגזרה הדרומית של תעלת־סואץ.

עם פרוץ הקרבות נעשה מ־אמץ־נחיתה מצרי בדרום האגם המר. סא"ל עמנואל סקל סיכל ניסיון זה והצליח לטהר ממצרים את כל אזור מעוז ,מפצח" על־אף ההתנגדות הכבדה של המצרים.

ב־9 לאוקטובר הותקף ה־גדוד של סא"ל עמנואל סקל על־ידי גדוד מצרי של 24 טנ־קים ו־12 נגמ"שים; תוך 20 דקות הושמדו 23 טנקים ו־8 נגמ"שים.

ב־14 לאוק', במסגרת התקפה חטיבתית לאורך ציר ,המיתלה", קיבל סא"ל עמנואל סקל פקודה לנוע לפנים. גדודו נתקל בחיי־לים מצריים ובטנקים, וטילים נו־רו עליהם מכל־עבר. סא"ל עמ־נואל סקל הצליח בקור־רוחו ל־חלץ את הגדוד.

בהמשך הלחימה נפגע הטנק שלו פעמיים, ובכל־פעם החליף טנק והמשיך לפקד על גדודו.

במקרים רבים יזם התקפות על המצרים שניסו לצלוח את התעלה.

כל הטנקים חולצו משדה המוקשים

רס"ן שפס זאב ז"ל

רס"ן זאב שפס ז"ל נתמנה כ־מפקד פלוגת־טנקים. הפלוגה נפגעה קשות במהלך ימי־הלחי־מה הראשונים, הוא הצליח ל־גבשה מחדש.

בליל 15 לאוקט' התקיפה פלו־גתו של רס"ן זאב שפס ז"ל את מערך ,מיסורי" שבסיני, ו־בדרכה חזרה נתקלה בשדה מו־קשים. בקור־רוח הצליח רס"ן זאב שפס ז"ל לחלץ את כל הטנ־קים שהיו בפיקודו.

למחרת, בעת התקדמותו ל־כיוון תעלת־סואץ, נפצע מאש האויב, אולם המשיך להוביל את פלוגתו למרות הפציעה.

יומיים לאחר מכן שימש רס"ן זאב שפס ז"ל דוגמא ומופת ל־חייליו בפינוי חללי כוחותינו, ש־נמצאו באזור צומת ,עכביש־טרטור".

למחרת השתתפה פלוגתו ב־התקפה בציר ,לכסיקון" לעיר־בת ראש־הגשר. במהלך הקרב נפגע הטנק שפיקד עליו, אולם למרות פציעתו הורה לצוותו לא לנטוש, ובפיקודו חולץ הטנק א־פוף הלהבות.

ב־21 לאוק' הוביל רס"ן זאב שפס ז"ל את פלוגתו לקרב על מערך ,מיסורי", ובקרב זה נ־פל.

קריאת עזרה ממכשיר הקשר

ב־7 באוקטובר נותר מוצב ,תל־סאקי" ברמת הגולן, מכותר על ידי כוחות סוריים גדולים. הנפגעים הם גדולים במיוחד.

סגן חנני בניהן ז"ל

בשלב זה כבר היו נפגעים רבים ללוחמים במוצב, ומפקדם ביקש עזרה בדחיפות.

סגן חנני ז"ל שמע במכשיר־הקשר את הבקשות לעזרה; הוא הציע למג"ד לשלוח את מח־לקתו לחבירה עם המוצב המות־קף. למרות שידע ברורות שהד־כחות הסוריים, התוסמים את הכוח בפיקודו של סגן חנני ז"ל, יצא למשימתו. הוא נתקל בכוח סורי, ובקרב עז השמדה כמעט כל מחלקתו, וגם הוא

לחימה בחירוף נפש

עם פרוץ הקרבות שימש סא"ל דוד ישראלי ז"ל כסגן מפקד חטיבה ברמת הגולן.

סא"ל ישראלי דוד ז"ל

ביום השני לקרבות תחת לחץ סורי כבד, לחם עד כלות נשמתו באומץ לב, אגב חירוף נפש וגילוי כושר מנהיגות, כשהוא משמש דוגמה אישית לחייליו — עד שנפל בקרב.

במעשיו אלה תרם לבלימת ההתקפה הסורית ב,נפח".

חילוץ פצועים ממרומי החרמון

ב־22 באוקטובר בעת ההיסתה לכבוש מחדש את החרמון, עם דמ־דומים, היו לכוח הלוחם, שסגן ירון איתמר ז"ל שימש בו כ־

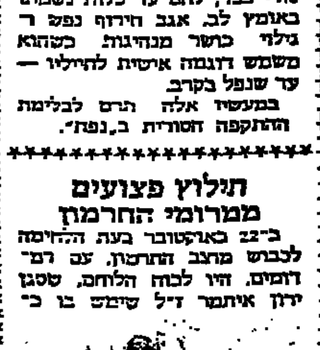
סגן ירון איתמר ז"ל

מ"פ, כמה פצועים קשה. בשל ההפגזה הכבדה של הסורים אי־אפשר היה לחלצם, והחובש ש־ניסה לצאת לעזרתם נפגע.

למרות זאת החליט סגן ירון איתמר ז"ל לחלץ אחד הפצועים ובבקשו חיפוי של רימוני עשן זחל לעבר הפצוע. בדרך נפגע מכדור ונהרג.

חזר בשלישית ליחידה

רס"ן פז מרדכי

ביום 7 באוקטובר נפצע רס"ן מרדכי פז בהתקפת־נגד שערכה פלוגתו על האויב, שתפס את מעוז ,מפצח". למרות שנפצע המשיך לפקד על פקודיו וסירב לפינוי.

ב־12 אוקט', תוך־כדי לחימה על מעברי המיתלה נפצע פעם נוספת בראשו וסירב לפינוי, עד לגמר כיבוש העוצמה. לאחר ש־פונה, חזר, כעבור יומיים, לי־חידתו והמשיך לפקד על פלו־גתו.

פנוי מוקשים

סגן פלטי שי ז"ל

ביום השלישי למלחמה, קיבל הגדוד פקודה לכבוש את מוצב החרמון. סגן פלטי ז"ל, נסע ב־חולי"ם המיפקד. תוך־כדי עלייה לחרמון נתקל הכוח באש עזה ובשרשרת מוקשים על הכביש.

סגן שי פלטי קפץ מהחולי"ם, ותחת אש צולבת החל בפינוי המוקשים. הכוח המשיך להתקד־ם מעט, ואז נתקל באש אר. פי.ג'י., ממרחק של 20 מ'. סגן שי פלטי ז"ל הטיף מקלעון של פצוע, קפץ מהחולי"ם ופתח באש לעבר הסורים. תוך כדי ירי נפגע ונהרג.

החזיר הטנקים למערכה

סרן פלגט אברהם

פלוגתו של סרן אברהם פלגט היתה בבלימת הכוח הסורי ב־גזרה הצפונית. תוך־כדי לחימה נהרגו רוב מפקדי־הטנקים בי־חידתו, וכוחו נתדלדל. למרות זאת נשאר בעצמו, לעודד את הנשארים והמשיך לפגוע באויב המסתער.

ב־9 לאוק' בתום ההקיפה ה־עיקרית של האויב בגזרה ,חר־מונית", חל מפנה לטובת ה־סורים, וסגן אברהם פלגט, הח־זיר את הטנקים הנסוגים שהיו באזור לעמדות־קרב קדמיות, ובכך הביא לבלימת המאמץ ה־סורי והשמדתו — זאת בשעה שליחידתו היו 6 טנקים בלבד.

יחידי במוצב 4 ימים

סא"ל נפשי יאיר

סא"ל יאיר נפשי פיקד על גדוד בגזרה הצפונית של רמת־הגולן. בשעות הבלימה הקשות ביותר נלחם בעצמו במוצב, ו־מנע את נפילתו במשך 4 ימים. כמו כן סייע בניהול הקרב הטכסיסי על ידי תצפית ודווח על שטחי הערכות האויב.

במשך כל ימי־הבלימה הצליח למנוע את נפילת המובלעת של אנפים — כשהוא עצמו מסיים משימתו במלואה אגב גילוי עוז־ בניהול הקרב הטכסיסי. על־ידי תצפית ודיווח על שטחי הער־כות של האויב.

באומץ־לבו, בקור־רוחו ובכו־שר־מנהיגותו ליכד את יחידתו המעטה, הפיח בחיילים רוח־קרב ודבקות במשימה — ובכך מנע את נפילת המוצב, ששימש לאחר־מכן קרש־קפיצה בהתק־פה.

נסיון להסתנן

סמל נעמן בסיס ז"ל

עם פרוץ הקרבות שימש סמל בסיס נעמן ז"ל, כמפעיל נגד־סוד באחד המוצבים שלאורך התעלה. משתקפו המצרים, נלחם בגבורה, וגם לאחר ש־נפצע באוזן וברגל המשיך ל־הילחם.

כשנכנעו אנשי המוצב למצ־רים, סירב להיכנע וניסה להס־תנן בין המצרים. בנסיונו זה נהרג.

לזכר יחידי במוצב במשך 4 ימים

חילוץ צוות מטנק בוער

סגן רטר מרדכי ז"ל

ב־6 באוקטובר שימש סגן מר־דכי רטר ז"ל, כמפקד מחלקת־טנקים באזור ,קנטרה".

תוך־כדי לחימה נפגעו הטנק שלו והטנק של סמל־המחלקה. למרות פציעתו נכנס סגן מר־דכי רטר ז"ל לטנק הסמל ש־בער, חילץ את אנשי־הצוות והעבירם לסמל־המחלקה, שהיה פ־צוע קשה — וכל זה תחת אש האויב.

סגן מרדכי רטר ז"ל נשא על גבו את סמל־המחלקה הפצוע למרחק של כ־2 ק"מ, עד לטנק שפינה אותם, ולאחר מכן הצ־טרף לטנק אחר בכוח. לאחר יומיים נפגע ונהרג.

בתותח נשאר פגז

סמל קליין חיים

ב־9 באוקטובר תקף הגדוד שסמל חיים קליין נמנה עליו את היעד ,המוטלי" בגזרה ה־מרכזית שבסיני.

במהלך הקרב נפגע הטנק ש־סמל חיים קליין היה בו תותחן, המ"פ נפצע קשה, והטען־קשר נטל לידיו את הפיקוד על הטנק. אגב ניהול קרב עקשני עם האויב השמיד הצוות 3 טנקי אויב. עד שספג פגיעה נוספת — הטען־קשר נהרג, והסמל ח־יים קליין והנהג נפצעו. כוח שבקנה התותח נשאר פגז אחרון. איכן סמל חיים קליין, בכוחות עצמו, טנק מצרי והש־מידו. לאחר־מכן עלה לעמדת המפקד הבוזין את הנהג ל־נקודת־פינוי־נפגעים.

חי"ר מצרי משני צירים

סמל שוילי גבריאל

רב"ס גבריאל שוילי נמנה עם אחד הכוחות שלחמו באזור תע־לת־סואץ.

תוך־כדי התקדמות לכיוון ה־תעוז ,הברגה" נתקל החולי"ם שרב"ס שוילי היה בו בחי"ר מצ־רי מתפצר משני צידי ציר־התנו־עה.

כשניתנה הפקודה לפתוח ב־אש, לקח את נשקו, קפץ לשו־חה הראשונה והחל לטהר את העמדות. בעמדה השלישית נפ־צע בגבו. אך המשיך להילחם.

הוא הצטרף למסתערי שורת־השוחות השניה ובתום הטיהור הלך בכוחות עצמו מחולי"ם ו־פונה, ואף בזמן הפינוי עודד את השאר.

4 ק"מ במערך הסורי

סגן שחר יובל

בפרוץ המלחמה שירת סגן יו־בל שחר כקמ"ג בגדוד.

בשעות אחה"צ גבוד הקרבות, נפגעו טנקים, והיה צורך בפי־נוי נפגעים. סגן יובל שחר נטל נגמ"ש, ירד לאזור עמדות הט־טנקים ופינה נפגעים.

כשנודע בשעות הערב, שנות־רו עדיין נפגעים במוצב, ועל־אף הידיעה שהסורים חולשים על כל צירי־התנועה, נטל שנית את ה־נגמ"ש וחדר לעומק של 4 ק"מ בתוך המערך הסורי. הוא עבר בין עשרות טנקים ונגמ"שים סו־ריים, פתח באש לעבר מפקדי הטנקים ופגע בהם. הגיע למו־צב, נטל את הנפגעים וחג מע־רבה, ושוב בין שיירות הסורים — עד שהגיע לתאג"ד.

קרב בשדה מוקשים

סגן סל גיל ז"ל

ביום השני לקרבות ברמת־הגולן נפגע אחד הטנקים שלנו, והמפקד נפצע ונפל לבריה. תחת אש אויב נע סגן סל ז"ל לעבר הטנק שנפגע וחילץ את מפקדו. באותו יום נפגע טנק נוסף שלנו, וגם את צוותו חילץ סגן גיל סל ז"ל.

מאוחר יותר, באחת ההתקפות בדרום הרמה הסורית, עלתה יחידתו של סגן גיל סל ז"ל על שדה־מוקשים וטנקים רבים נפ־געו. מתוך שדה־המוקשים המ־שיך סגן גיל סל ז"ל לנהל את הקרב עם האויב אגב חילוץ יחידתו לאחור.

מאוחר יותר הוא נהרג ב,אום בוטנה".

עליה על מערך מבוצר

אלי"ם יפה עמיר

סא"ל עמיר יפה היה מג"ד ב־חטיבה שנלחמה בסיני. הוא מי־לא תפקידי פיקוד ולחימה ב־מצבי קרב קשים, כשהוא מגלה קור־רוח ואומץ לב עילאי, וב־מיוחד באזור מעוז ,מפרקת" ובמערך ,המוטלי".

באזור מעוז ,מפרקת" לחם סא"ל עמיר יפה כל הלילה והסב אבדות כבדות לאויב. הוא הצ־ליח גם לחלץ את כל הכוח שלו לאחר שהיה בעצמו שלא נש־ארו כשמה הרוגים ופצועים — וזאת תחת הפגזה כבדה של ה־אויב.

במערך ,המוטלי", לאחר על־ייה על מערך מבוצר של האויב ולחימה קשה ביותר עם אבדות כבדות — חילץ את יחידתו ב־אומץ־לב ואגב סיכון עצמו.

המצרים כיתרו הטנק

סמ"ר רשלבך דוד ז"ל

ב־12 באוקטובר בעת הקרב על מערך ,מסורי", נפגע הטנק בו לחם דוד רשלבך ז"ל.

יחד עם אנשי־צוות של טנ־קים נוספים שנפגעו — תפס עמדה במרכז מתחם מצרי ו־ניהל אש עם כוח מצרי עדיף שסגר עליהם. משאזלה התחמו־שת והמצרים כיתרו את החיילים זינק סמל דוד רשלבך לעבר ה־טנק הבוער, נכנס לתוכו, הפעיל נשק והשליך רימונים לעבר ה־מצרים, עד שנהרג בקרב זה.

כח החוד של הסיירת

סרן שנאור אפרים ז"ל

ב־8 באוקטובר סופח סגן אפי שנאור ז"ל לגדוד שעלה לחר־מון.

במשך הקרב התברר, כי יש לחלץ את כוח החוד של הסיי־רת. סגן אפי שנאור ז"ל שלא השתייך ליחידה, התנדב לעמוד בראש כוח החילוץ.

הכוח טיפס, תחת אש, במעלה ההר. בשלב מסוים נהרג מפ־קד הדרג"ים. סגן אפי שנאור ז"ל לקח פיקוד את הדרג"ים, ירה פצצה והשמיד עמדת אויב. ל־אחר מכן ארגן התקפה על או־תה עמדה וכבש אותה תחת אש עזה. לאחר כיבוש העמדה נה־רג.

חדירה לנמל פורט סעיד

רס"ל קמחי עלי

במהלך קרבות מלחמת־יוה"כ היה רס"ל עלי קמחי בכוח של צוללים שחדר לתוך נמל ,פורט סעיד" ותבע ב־3 כלי־שיט מל־חמתיים של האויב. למרות ש־הנמל היה מוגן היטב, כולל סיו־רים והטלת פצצות־עומק למי־הנמל.

רס"ל עלי קמחי ביצע את משימתו במלואה אגב גילוי עוז־רוח ודבקות במטרה.

רס"ל עלי קמחי לא חזר מ־פעולה זו.

התחבושות מבגדי החיילים

סמ"ר רוזנגרטן יצחק

ב־10 באוקטובר נפגע קשה, בוואדי סודאר, הכוח שסמ"ר יצ־חק רוזנגרטן שימש בו כחובש.

בכל משך הקרב, על־אף האש הכבדה, עסק סמ"ר יצחק רוזנ־גרטן בחילוץ הנפגעים, בחביש־תם ובעידודם.

בהעדר כמות מספקת של חומרי־חבישה, אלתר תחבושות מבגדי החיילים והצליח לתת ל־כל הפצועים טיפול רפואי מעו־לה.

מתחת לאש צולבת

סרן רוזנצוויג (רז) משה ז"ל

סרן משה רוזנצוויג ז"ל היה מ"פ בגדוד־טנקים שלחם ברמת־הגולן. בזמן מלחמת־ה־בלימה לחם למופת, והמשיך להילחם גם לאחר שנפצע ב־פעם הראשונה מעל לעין ו־אחר־כך בכתף.

למרות פציעותיו הקשות המ־שיך להוביל את פלוגתו, ואף עמד בראש מבצע החילוץ של המג"ד. הוא נכנס לשטח ש־נשלט באש הסורים וחילץ את המג"ד וצוותו שנפגעו מפגי־עה ישירה. לאחר החילוץ נפגע בשלישית ונהרג.

הסתער על העמדה

רס"ן שושן אליהו ז"ל

בכל משך הלחימה ניהל רס"ן שושן אליהו ז"ל קרבות עם ה־אויב ושימש דוגמה אישית ו־מופת לכל הסובבים אותו, במי־לוי המשימות הרבות שנטל על עצמו.

ב־18 לאוק' הוביל את פלו־גתו בהסתערות על ,החווה הסי־נית", כשהוא נע עם הטנק שלו בראש הכוח המסתער בשטח מכוסה אש טנקים וארטילריה.

בקור־רוחו ובדבקותו במשימה סחף אחריו את כל אנשי ה־פלוגה. בקרב זה נפגע ונפל, כשהוא מגלה אומץ־לב ודבקות במשימה.

אל תוך האש

סמל שרון נמרוד ז"ל

בליל 16 באוקטובר התנהל קרב מר בדרום ,החווה הסינית" על צומת הצירים ,טרטור — לכסיקון", ועל ציר ,טרטור" עצ־מו.

כוח החולי"מים אשר סמל נמ־רוד שרון ז"ל השתייך אליו, נקלע מול מתחם מצרי שניהל מלחמה עקשנית. 4 חולי"מים נפגעו במהלך ההיתקלות הראשונה והנפגעים היו רבים.

סמל נמרוד שרון ז"ל היה נ־הג בחולי"ם הפיקוד, ובמהלך ה־קרב נסע בעצמו בחולי"ם אל תוך האש, אגב חירוף נפשו, וחילץ נפגעים. על מעשהו זה חזר כמה פעמים, ובסיבוב האח־רון על ה,פוקסטרוט" נפגע ו־נהרג.

צלילה לעבר סוללות הטילים

סא"ל הנקין אהוד ז"ל

סא"ל אהוד הנקין ז"ל שימש כטייס במטוס ,פאנטום", ונווטו שאול לוי ז"ל — נווט.

ב־7 לאוק' הוביל מבנה של מטוסי ,פאנטום" לתקיפת סול־לות טילים בסוריה.

במהלך זיהוי המטרה גילו או־תה במקום שונה מהמתוכנן ו־קרוב מאוד למטוס. למרות זאת, בידעם את חשיבות המבצע הח־ליטו לצלול כדי לתקוף את ה־מטרה. הם הפציצו את המטרה, אולם בגלל הירידה לרום נמוך מדי נפגע כנראה מטוסם מאש נ"מ, והתרסק.

לחימה עם 2 טנקים בלבד

רס"ג כספי אליעזר ז"ל

בימים 6—7 באוקטובר נלחם רס"ג אליעזר כספי ז"ל כ־מ"פ טנקים באזור ה,פירדאן". מול טנקי אויב וכוחות חי"ר רבים. לאחר ששאר הטנקים של פלו־גתו נפגעו, המשיך להלחם עם שני טנקים בלבד.

ב־9 באוק' תוך־כדי התקפת הגדוד על מעוז ,טלביזיה" נפגע ה־מג"ד ונפל. רס"ג כספי אלי־עזר ז"ל נטל לידיו את הפיקוד על הגדוד ובכך הביא לביצוע מושלם של משימת הגדוד.

בליל 15 אוק' כשהוביל את פלוגתו בהתקפה על ,חוות ה־

פריץ לעבר סואץ בג'יפ פתוח

סמ"ר להב (להברג) אודי

סמ"ר אודי להב היה מסופח לגדוד ללא תפקיד מוגדר.

ב־24 באוק' בעת הלחימה ב־עיר ,סואץ", פרץ סמ"ר אודי להב לעיר לתוך אזור הקרבות, בג'יפ פתוח פעמים מספר כדי לחלץ פצועים תחת אש עזה. לאחר שהג'יפ נפגע, נשאר ב־עיר והצטרף לכוח צנחנים ונל־חם עד לפריצה והחזרה מהעיר.

הנווט שגילה את סוללת הטילים

רס"ן לוי שאול ז"ל

סרן שאול לוי ז"ל היה נווט במטוס ,פאנטום" ש־סא"ל אהוד ז"ל היה טייסו.

ביום השני למלחמה הם הו־בילו מבנה של מטוסי ,פאנטום" לתקיפת סוללת־טילים בסוריה.

במהלך זיהוי המטרה הם גי־לו אותה במקום שונה מהמ־תוכנן וקרוב־מאוד למטוס. למ־רות זאת, בידעם את חשיבות המבצע החליטו לצלול כדי לתק־קף את המטרה. הם הפציצו אמנם את המטרה, אולם בגלל הירידה לרום נמוך־מדי נפגע כ־נראה מטוסם מאש נ"מ והת־רסק.

התנדבות לחילוץ נפגעים תחת אש

סמ"ר לוין רמי ז"ל

ב־10 באוקטובר באזור התעוז ,מכשיר", יצא סמ"ר רמי לוין ז"ל לאזור חשוף לאש האויב — כדי להביא משקפת לאנשי צוותו. בהעדר ציוד אופטי בטנק ש־לחם ממנו.

באותו יום במהלך התקפה על התעוז ,מכשיר", נפגע טנק ה־מ"פ. סמ"ר רמי לוין ז"ל ו־חייל אחר יצאו תחת אש לחלץ את הטען־קשר שנפצע, והסיעו אותו ל־תאג"ד. לאחר מכן חזר סמ"ר רמי לוין ז"ל לשטח ופינה שני פצועים נוספים אל ה־תאג"ד.

ב־16 לחודש באזור ,החווה הסינית" התנדב סמ"ר רמי לוין ז"ל לצאת לחלץ נפגעים תחת אש נ"ט.

יומיים לאחר מכן במהלך ה־קרב על ,החווה הסינית", נפגע מטיל טנק ה־מ"פ. סמ"ר רמי לוין ז"ל ואנשי צוותו כיבו את הדליקה.

באותו יום הועבר סמ"ר רמי לוין ז"ל לטנק ה־מג"ד. כשהחלה לפתע תקיפה של מטוסים מצ־ריים, קפץ לצריח כדי לירות ב־מטוסים. תוך כדי פעולה נפגע ונהרג.

סירב למלט עצמו מהאיזור המכותר

סגן לצטר יורם ז"ל

עם פרוץ מלחמת יוה"כ שימש סגן יורם לצטר ז"ל כ־מ"מ חרמ"ש.

ב־6 אוק' בשעות אחה"צ יצא עם נגמ"ש לחלץ נפגעים. בגמר פעולת החילוץ הצטרף לכוח ש־יצא בליל 7 אוק' למשימת לחי־מה באזור ,החווה הסינית". סמוך לשעה 01.00 נפגע הנגמ"ש של סגן יורם לצטר ז"ל. לאחר חי־לוץ האנשים מהנגמ"ש שלו אר־גן את אנשיו ופקד עליהם ב־לחימה מהקרקע — מול אויב עדיף.

מרבית אנשיו נפגעו — אך הוא עצמו סירב למלט נפשו מ־האזור המכותר והמשיך להלחם באומץ ובגבורה, עד שנפגע ו־נפל.

הפלוגה נפגעה — המשיך להלחם רגלי

סרן מבורך יצחק ז"ל

ב־6 באוקטובר קיבל סרן יצחק מבורך ז"ל פקודה לעמוד עם נגמ"ש מדרום ל,תל־פארס" שברמה הסורית. בשעה 18.00 קיבל פקודה להצטרף לשאר ה־פלוגות, בדרכו חזרה, בשעת החשיכה, גלה לפתע שטנק סו־רי מצודד אליו את התותח. בלי לאבד את עשתונותיו פגע ב־טנק, חילץ את ה־נגמ"ש, ואף הספיק להזהיר את שאר ה־נגמ"שים שנעו בציר.

ב־9 לאוק' ב,בוקעתה", נכ־נסה הפלוגה למארב של קומנדו סורי. סרן יצחק מבורך ז"ל ארגן מחדש כוח וחילץ ונכנס לסייע ב־לחימה ולפנות נפגעים, לאחר שכיתתו נפגעה פעמים מספר המשיך להלחם ברגל, כשהוא מארגן ומטפל בחייליו הפצועים ואוסף את התרומים. בפגיעת נ"ט נוספת של הסורים נפגע ונהרג.

هكذا من الأصل

هكذا من الاحتل

מקבלי עיטורי המופת

סמל אזי ניסים
ב־22 באוקטובר, בקרב השני על החרמון, שימש רב"ט ניסים אזי כחובש מחלקה.
לאחר פציעת ה־מ"מ רץ בשטח פתוח, מול עמדת אויב, כדי לטפל ב־מ"מ. עמד על ברכיו והדליק פנס מול עמדה סורית שירתה אש יעילה, עד שגמר לחבוש את ה־מ"מ, ורק אז פינה אותו ל־תאג"ד.

סרן אהרן נתנאל (תני) ז"ל
ב־6 באוקטובר היה סרן נתנאל אהרן ז"ל סמ"פ בגדוד. פלוגתו היתה פרוסה בגזרה הדרומית של רמת־הגולן, בפיצולים מחלקתיים.
עם תחילת הקרבות השתתף ב־בלימת ההתקדמות של השריון הסורי בציר הנפט", ולאחר שנותק מהכוח והטנק שפיקד עליו נפגע, נסוג ברגל דרך שטח שהוחזק בידי הסורים. בין טנקי הסורים המתקדמים הגיע עד לבית־המכס העליון, שם עלה על טנק של חולית הסיור של אוגדה־מילואים והמשיך אתם בקרבות הבלימה ו־הפריצה.
בקרב הפריצה לסוריה, מול „חאן ארנבה" נפגע ונהרג.

סמ"ר אובידה יוסף ז"ל
בליל 7 באוקטובר לחם סמ"ר יוסף אובידה ז"ל כמפקד טנק על הסוללה שמצפון למעוז „מפרקת". בחצות נתקע הטנק ליד הסוללה, בדיוק מול הפרצה שבה אמורים היו השריון וה־חי"ר המצריים ל־צלוח.
למרות שהטנק היה נטול כושר־תנועה, החליט הצוות להישאר ב־טנק ולהמשיך להילחם בבריחה בלי־בד.
כאשר החלו הטנקים המצריים לחצות את הגשר, השמיד סמ"ר יוסף אובידה ז"ל טנק מצרי ו־טרקטור; ובקרב בין הטנק שלו לשריון המצרי הצולח — נפגע הטנק, וסמ"ר יוסף אובידה נהרג.

רב"ט אוחנה יוסף ז"ל
ב־22 באוקטובר השתתף רב"ט יוסף אוחנה ז"ל בקרב על החר־מון.
בשלב שבו כבר היו הרבה הרו־גים והמצב היה חמור, התרומם רב"ט יוסף אוחנה כשמקלע בידו, וירה לעבר מקורות הירי. הוא ירה ללא מחסה, ובכך אפשר לאחרים לפנות את הפצועים ולהגיש להם עזרה.
משאזלה התחמושת שלו, הלך להביא תחמושת והמשיך לחפות על חבריו שפינו את הפצועים, וכך עמד שמה שעה ומחצה, ולקראת הצהריים נבגעו הסורים.
ב־13 נובמבר 1973, בעת קרב ירויה עם הסורים בגזרת „מורעת בית ג'אן", נפל.

רב"ט אלוני אריה ז"ל
עם פרוץ הקרבות שרת רב"ט אריה אלוני ז"ל במעוז ה„כמר־שעל גזרת תעלת־סואץ.
טורי אריה אלוני ז"ל לחם באו־מץ, עזר לחלץ פצועים, ולמרות שנפצע בראשו המשיך להילחם. כאשר נלחם מעמדת השער של המעוז בחי"ר מצרי, נהרג.

סג"מ אלטמן ארם ז"ל
צוער ארם אלטמן ז"ל שירת בגדוד כטען־קשר. ב־20 אוק' נכ־נס הגדוד למארב־נ"ט. בפעולות החילוץ של הכוח בלט צוער ארם אלטמן ז"ל בקור־רוחו ובתושייתו. הוא פינה פצועים ועזר בכל שהיה ביכולתו — וכל זה תחת אש עזה, כשהוא הולך ברגל וללא כל פקודה מפורשת לכך.
ב־22 אוקטובר 1973, נהרג ב־קרבות ב„ג'אבל ג'ניפה".

סגן אלדן רפאל
עם פרוץ קרבות מלחמת יוה"כ שימש סגן רפאל אלדן כמפקד מעוז „מפצח", בגזרה הדרומית שבתעלת־סואץ.
כשתקפו המצרים את המעוז באש־ארטילריה ובטילים, היה סגן רפי אלדן מחוץ לחפירות, עובר מעמ־דה לעמדה ומוודא שאנשיו לא נפגעו, ולעתים אף שמר במ־קום החיילים שהיו עייפים.
ב־8 אוק' אזלה התחמושת ב־מעוז. אנשי המעוז, בפיקודו של סגן רפי אלדן, לחמו במצרים בנק"ל, בכלל זה רימונים, ולאחר קרב מר נפל המעוז בידי המצרים.

סג"מ אילני יהונתן
ב־6 באוקטובר לחם סג"מ יהו־נתן אילני כתותחן בטנק, באזור „מפרקת". 4 טנקים בפלוגתו נש־ארו תקועים בסוללה־מוקשים מ־דרום למעוז, כל היום וכל הלילה. סג"מ יהונתן אילני, שהיה אז המפעיל את הכלים על־אף היותם תקועים בשטח האויב.
כשניתנה ההוראה לפנות את הכוח, חילץ סג"מ יהונתן אילני את הכוח, הם הלכו ברגל — נושאים פצועים, נשק ומכשירי־קשר — עד שהגיעו אל המגי"ד.

בעזרת הטלית ניצל המעוז

סמ"ר אופיר גיל
ב־6 באוקטובר נמנה סמ"ר גיל אופיר על גדוד שלחם ב־תעלת־סואץ.
לאחר שהטנק שלו נפגע, הצטרף למעוז „מילנו ב'" ו־המשיך שם בלחימה. באותו יום תקפו המצרים את המעוז ואנשיו קיבלו פקודה לפנות את המעוז. הם עברו ברגל דרך שטח אויב והתמקמו על גבעה. מגבעה זו ראו קרב שריון־בשריון, חלק מהטנקים הנלחמים ירו לעבר הגבעה, ואנשי המעוז לא ידעו למי שייכים הטנקים.
סמ"ר גיל אופיר וקצין נוסף לקחו טלית של חייל דתי ורצו לעבר הטנקים היורים, עד ש־הגיעו קרוב מאוד אליהם. מ־שהבחינו הטנקאים שלנו ב־טלית, הפסיקו את האש, וכך נחלצו אנשי המעוז.

סמל אורלב זבולון
ב־6 באוקטובר החלו המצרים לצלוח את התעלה, ישירות מול גדרות מוצב „כתובה". כבר ב־מחצית השעה הראשונה ספג ה־מוצב אבדות — ובין הנפגעים קשה היה גם מפקד המוצב.
רב"ט זבולון אורלב, שהיה ב־מוצב, נטל את הפיקוד לידיו, ובקור־רוח פקד על החיילים לת־פוס עמדות ולהנחית אש לסירות שבמים, בכך הצליח למנוע, במשך 24 שעות, כל ניסיון־צליחה מצרי. כן דאג לטפל בפצועים — בקבלו הוראות בטלפון מהרופא הגדודי (במוצב לא היה רופא).
לאחר 24 שעות לחימה קיבל רב"ט זבולון אורלב הוראה לפנות את המוצב. הוא פינה את האנ־שים באורח מסודר, ואף העביר את כל הפצועים ל־תאג"ד.

סמ"ר איפראלי אמיר ז"ל
ב־9 באוקטובר, בעת התקפת האויב המצרי על מערך כוחותינו ב„חמוטל", הצליחו כמה מטנקי האויב להגיע למדרון הגבעה ש־כוחותינו התבצרו בה. מחוסר אפ־שרות לאבן את האויב נשלחה מחלקת טנקים חזיתית לכיוון ה־אויב. הטנק ש־סמ"ר אמיר אי־פראלי ז"ל לחם ממנו ואשר צוו־תו כלל מפקדי טנקים בלבד, נש־אר אחרון בשטח, לחם בטנקי האויב והצליח לפגוע בטנקים אח־דים, עד שנפגע וצוותו נהרג.

סא"ל אלדר יוסף
עם פרוץ הקרבות פיקד סא"ל יוסף אלדר על גדוד טנקים מ־אולתר שלחם באזור הר „הרמו־נית".
במשך קרב הבלימה נלחם מתוך נגמ"ש מחמת חוסר טנקים ועמד בקו הראשון, נפצע ופונה לאחור. לאחר טיפול ראשוני „ברח" מ־ביה"ח וחזר לפקד על יחידתו.
כעבור חודש חזר שנית לפקד על יחידתו במלחמת ההתשה.
הנהגתו, אומץ לבו ודבקותו במשימה שימשו מופת לכל הלו־חמים.

רס"ל אליאני מרדכי
ב־6 באוקטובר שימש רס"ל מרדכי אילאני כנהג־ה־מג"ד. ב־11 לאוק', אגב תנועה מהירה לעמדות, חל ניתוק בין המג"ד לשאר הטנקים. רס"ל מרדכי אי־לאני, ביזמתו האישית, הכוין כמה טנקים לעמדות־אש.
ב־12 לאוק' חילץ פצועים תחת אש ארטילרית כבדה, כשהוא עצ־מו יוצא חשוף לאש האויב, חובש ומפנה את הפצועים.
בליל 19 אוק' בקרב על „אום בוטנה", חילץ ופינה 6 פצועים מכוח־הצנחנים, מגדוד החרמ"ש ומגדודו — וכל זה תחת אש ארטילרית כבדה, וכשהוא עצמו נתון לסיכון חמור.
רס"ל מרדכי אילאני, ששירת ביחידה בהתנדבות (עבר את גיל השירות ביחידה קרבית), גילה, במשך הקרבות אומץ־לב, מסירות ואחוות־לוחמים למופת.

סרן ד"ר אנוך דן
ב־3 במאי 1974 השתתף סרן ד"ר דן אנוך בפשיטה לשטח או־יב. הכוח הפושט עלה על שדה־מוקשים ותשעה חיילים נפגעו. ד"ר דן אנוך הגיש לכל פצוע טיפול ראשוני בלי להתחשב ב־עובדה שהוא נמצא בשדה מוק־שים, וכן דאג לחלוץ הפצועים ופינויים ברכב.

טורי אשכנזי שם־טוב
טורי שם־טוב אשכנזי שימש כ־קשר המפקד במעוז „כתובה".
עם פרוץ המלחמה הסתערו ה־מצרים בסירות־גומי — כדי לכ־בוש את המוצב. טורי שם־טוב אשכנזי עלה, ביזמתו, לעמדה ה־קדמית, וירה לעבר הסירות שב־מים חשוף גוף לאש נק"ל ולאש נ"ט. כעבור שעתיים נפצע בראשו והורד לטיפול רפואי.
כשהתחילו המצרים בנסיון תקי־פה נוסף, „ברח" טורי שם־טוב אשכנזי מבונקר התאג"ד כדי ל־סייע לחבריו להדוף את ההתקפה וסירב לחזור ל־תאג"ד. במשך 20 שעות עד לפנוי המוצב שימש בקשר המפקד ונלחם בגבורה, למ־רות פציעתו הקשה.

סמ"ר בוק רפאל
ב־9 באוקטובר, במהלך הלחימה, לאחר שנפגע הטנק השני, ש־סמ"ר רפי בוק לחם ממנו באותו יום ומפקדו נהרג, חילץ סמ"ר רפי בוק את האנשים שהיו עמו ופינה אותם למקום־מבטחים. לאחר מכן חזר לטנק החשוף לאש האויב ולקח ממנו מסמכים ונשק.
ב־16 באוקטובר, באזור התעוז „טלביזיה" נפגע הטנק, ש־סמ"ר רפי בוק לחם ממנו, ומפקד הטנק נפצע. סמ"ר בוק חילץ את ה־מפקד הפצוע ונשאר להגיש לו עזרה עד לפינוי — זאת בזמן שניתכה אש אויב, והטנק עמד להתפוצץ.
במעשיו אלה גילה סמ"ר רפי בוק אחוות לוחמים, קור רוח ו־העזה למופת.

סגן בורס מיכאל
ב־14 באוקטובר הצטרף סגן מיכאל בורס למחלקת נגב־שיום ועסק בחילוץ ובפינוי של פצועים — וכל זה תחת אש אויב חזקה. למרות שהוא עצמו נפצע, סירב לפינוי והמשיך בלחימה.
ב־20 אוק' הצטרף כקצין תצ־פית קדמי לפלוגות ה־חרמ"ש ש־תקפה את „חמוטל", ה־מ"פ נפ־גע, וסגן מיכאל בורס, בסכנו את חייו, הציל את ה־מ"פ ואת שאר הפצועים. הוא עצמו נפצע שנית.

רב"ט בינרמן משה ז"ל
ב־8 באוקטובר עלה כוח הח"ר להתקפה על החרמון. רב"ט משה בינרמן ז"ל היה מפעיל מא"ג ב־זחל"ם ה־מ"פ. תוך כדי עלייה ניתכה אש עזה על היחידה. רב"ט משה בינרמן ז"ל, למרות האש העזה, ירה במקלע שבידו לעבר האויב. הוא ירה פעמים מספר, אגב החלפת מקומו ב־זחל"ם ו־החלפת תחמושת, בקור רוח וב־יעילות, עד שנפגע ונהרג.

רס"ן יעקב ביבזר ז"ל
ב־11 באוקטובר הטיס רס"ן יעקב ביבזר ז"ל משימת סיוע לכוח־קרקע בעת פריצתם ברמת־הגולן. במהלך הפעולה הבהיר, כי יהיה עליו ליטול סיכונים מעל־ומעבר למגבלות שהוכתבו לו ב־פקודת המשימה, אם ברצונו להוע־יל לכוחות הקרקע.
הוא נטל על עצמו את הסיכון והתקרב עם מטוסו לעבר קו־החזית — שם נפגע מטיל, והמטוס התרסק.

רס"ן בירמן גיורא
עם פרוץ הקרבות היה רס"ן גיורא בירמן מאושפז בבית־החולים בשל צהבת קשה. הוא עזב את בית־החולים וחזר לחטיבתו שבל־חמה ברמת־הגולן. מחמת פציעתו של ה־מח"ט נטל רס"ן גיורא בירמן לידיו את הפיקוד על הכוח החטיבתי ועמד בראש קרבות־השריון האכזריים שהתנהלו שלו־שה ימים. הוא הצליח להדוף את השריון הסורי עד „תושניה" והש־מיד כ־150 טנקי־אויב.
כשחזר ה־מח"ט, קיבל רס"ן גיורא בירמן את הפיקוד על גדוד טנקים. הוא הוביל את הגדוד בקרב־ההבקעה האכזרי בציר „קו־ניטרה—דמשק", עד שנפגע ופונה במצב אנוש לאחור.

סמ"ר בן־אהרון אליהו ז"ל
ב־10 באוקטובר, בעת ההתקפה על התעוז „מכסיר" נפגע טנק ה־מ"פ. סמ"ר אלי בן־אהרון ז"ל ו־סמ"ר רמי לוין ז"ל רצו לטנק ה־מ"פ וחילצו אותו ושניים מאנשי צוותו, תחת אש עזה של האויב.
ב־18 באוקטובר הועברו סמ"ר אלי בן־אהרון ז"ל ו־סמ"ר רמי לוין ז"ל לטנק ה־מג"ד. כשהחלה לפתע תקיפה של מטוסים מצריים, קפצו השניים לצריח — כדי לירות במטוסים. תוך־כדי פעולה נפגעו השניים ונהרגו.

רב"ט בן־זאב אליהו
ב־22 באוקטובר, בזמן הקרב על החרמון, נפצע ה־סמ"פ ב'. רב"ט אליהו בן־זאב קפץ לטפל בו תחת אש עזה. תוך־כדי טיפול נפצע מרסיסי רימון, אולם המשיך לטפל בפצוע.
לאחר גמר הטיפול הראשוני המשיך לטפל בשאר פצועי הפלו־גה עד שנפצע שנית — ורק אז פונה.
רב"ט אליהו בן־זאב נלחם וטי־פל בנפגעים באומץ־לב ובקור־רוח, והתנהג למופת.

סמ"ר בן־נון משה מוריס ז"ל
סמל משה בן־נון ז"ל שימש במקלען ב־זחל"ם שהיה בכוח שנע לעבר ה„סרפאום".
הכוח נתקל באש אויב מטווחים קצרים, והלוחמים קפצו מה־זחל"ם לתפוס מחסה. סמל משה בן־נון ז"ל נשאר ב־זחל"ם והשיב אש במקלע. הסמל, שהיה בין החיילים שתפסו מחסה, קרא למשה בן־נון ז"ל להצטרף אליהם, ואכן הוא הצטרף.
בראותו שהאש נמשכת, עזב את המחסה ללא פקודה, זינק שנית על ה־זחל"ם והמשיך להשיב אש — עד שנפגע ונפל.
במעשה זה סייע להיחלצות חב־ריו וגילה אומץ־לב, עוז ודבקות במשימה.

סרן בר־און יהושע
ב־9 באוקטובר, בעת ההתקפה על מערך האויב המצרי בתעוז „טלביזיה" נפגע הטנק, שסרן יהו־שע בר־און, פיקד עליו, מטיל. מעצמת הפגיעה הועף סרן יהושע בר־און מהטנק, אך חזר אליו למרות פציעתו וטיפל בפינוי אנ־שי־צוותו. לאחר־מכן עלה על טנק אחר והמשיך לפקד על הלוחמה.
ב־18 באוקטובר, בעת ההתקפה על ה„חוה הסינית", נפגעו 4 מ־טנקי הפלוגה בטילים. סרן יהושע בר־און ארגן את חילוץ הכוח ופיקח על הטיפול בנפגעים. כשנו־דע לו שאחד החיילים נעדר, רץ ברגל בתוך שדה־המוקשים לעבר הטנקים, כשהוא חשוף לאש ה־אויב, וניסה לחלץ את החייל אך ללא הצלחה. בדרכו חזרה פינה את אחד מהטנקים שנפגעו, שהיה עדיין בכוחו לנסיעה, ולאחר־מכן רץ פעמיים נוספות כדי לפנות פצועים שהיו בתוך שדה־המוק־שים.

סרן ברנשטיין בנימין ז"ל
ב־8 באוקטובר, לאחר שנפגעו כלים־מספר של סרן בנימין ברנ־שטיין ז"ל יצא, תחת אש ארטי־לרית חזקה, לאבן כלי שאבד, שהיה בתוכו נפגע. הצליח לאבן את הכלי ופינה את הפצוע לנקו־דת־הפינוי.
ב־22 לאוק' עשה פעולת־חילוץ דומה. הוא לחם והציל באותו יום את אחד החילים שנפגע קשה.
למרבה הצער, נהרג סרן בנימין ברנ־שטיין ז"ל בפגיעה ישירה בצריח, באזור החווה החקלאית.

סרן ברוק עוזי
סרן ד"ר עוזי ברוק שירת כרופא בגדוד־הנדסה בעת צליחת ה־תעלה.
ד"ר עוזי ברוק היה מפקד ה־תאג"ד היחידי באזור הצליחה ב־משך יומיים. הוא טיפל בהרבה פצועים במסירות עילאית, ביעי־לות, בקור־רוח והקרבה, אגב אלי־תור, לאחר שרכב ה־תאג"ד עלה באש.
לאחר שהגדוד פונה, התנדב ל־הישאר באזור הצליחה.

סגן בר־זאב איתן
ב־11 באוקטובר יצא כח־סיור של 2 ג'יפים ו־3 זחל"מים בציר „ראס־גיפי—ראס־סודר". הכוח ש־פיקד עליו סגן איתן בר־זאב נת־קל במארב מצרי וספג אבדות כבדות.
סגן איתן בר־זאב הצליח להו־ריד מהג'יפ מקלע ה־1000 כדו־רים, תפס מחסה מאחורי סלע ב־ואדי, ומשם ניהל קרב־אש עם כ־30 אנשי־קומנדו מצריים שהיו מעליו, כדי לאפשר לנפגעים לפ־נות את עצמם לאחור.
לאחר כ־20 דקות אזלה התח־מושת שלו. הוא נפצע קשה, ו־2 אנשי קומנדו מצריים התנפלו עליו — אולם הוא הצליח להרגם. ב־שארית כוחותיו פינה את עצמו לאחור.
במעשיו אלה גילה אומץ־לב, קור־רוח ודבקות במשימה למופת.

סמ"ר ברירו דוד
ב־18 באוקטובר שימש סמ"ר ברירו דוד מפקד צוות הזחל"ם נ"מ שהיה מוצב על הסוללה ה־מערבית של תעלת־סואץ, באזור הצליחה.
כשנע הזחל"ם והחלה הפגזה כבדה והחיילים תפסו מחסה ב־בתקרים; תוך כדי כך נתקבלה התראה על תקיפת מטוסים. סמ"ר ברירו דוד נהג את הזחל"ם לעמ־דה על הסוללה, הוא קיבל הוראה לשוב לבונקר, אולם מכיון שהחלה תקיפת מטוסים, הוא חזר ותפס מקומו על הצריח כבוה. כשישב על הצריח נפל פגז במרחק מטר ממנו. סמ"ר ברירו דוד הועף מה־צריח, והזחל"ם נפגע והחל לב־עור. הוא חזר לזחל"ם, הוציא את התחמושת וכיבה את הדלקה. תוך כדי כך נפל פגז נוסף סמוך ל־זחל"ם, ושוב עף סמ"ר ברירו דוד מהדף האויר, אך הוא חזר והשלים את פינוי התחמושת וכי־בוי הדליקה.

סמל בר־סלע אורי
ב־19 באוקטובר נשלח סמל אורי בר־סלע, טען־קשר בטנק ה־מ"פ לסדנה באזור ראש־הגשר שבצד המערבי של תעלת־סואץ — לתיקון הטנק. לפתע הונחתה אש ארטילרית כבדה מאוד של האויב, ונפגעו 20 חיילים.
סמל אורי בר־סלע נטש את ה־טנק, רץ תוך־כדי הפגזה, ארגן ופינה את הפצועים ל־תאג"ד ב־עזרת זחל"מים וטנקים.

סרן בעלי אהרים ז"ל
סרן רמי בעלי ז"ל נלחם ב־מעוז „הזיזון" שבתעלת־סואץ, עם פרוץ הקרבות. למרות שנפגע מ־טיל מצרי וידו נקטעה, המשיך לפקד מתוך בונקר ה־תאג"ד, גם לאחר שאזלו התרופות לשיכוך כאבים.
כשהגיעו המצרים, ביקש מרופא המעוז שיהרוג אותו, כדי שצעקו־תיו לא ישמעו. רופא המעוז סי־רב — וסרן רמי בעלי ז"ל, הת־עלה וכבש כאבו בשתיקה.
בעת כיבוש המעוז על־ידי ה־מצרים נהרג.

סמל ברץ אריה ז"ל
ב־6 באוקטובר בקרבות־הבלי־מה באזור ה„פירדאן", שימש סמל אריה ברץ ז"ל כנהג טנק.
בקרב זה נפגע הטנק, והוא פינה את אנשי־צוותו הפצועים לטנק סמל המחלקה.
סמל אריה ברץ ז"ל נכנס לתא הנהג שבו שכב הנהג פצוע, ואי־אפשר היה לחלצו בשלב זה, הת־יישב על הנהג והסיע את הטנק והנפגעים שבו עד לתעוז, מרחק של כ־10 ק"מ, כשהטנק בוער. לאחר־מכן שב ללחימה. בליל ה־צליחה, 15 אוק' 1973, נפל באזור „החוה הסינית".

אל"מ ברקאי מיכאל
במלחמת יוה"כ שימש אל"מ מיכאל ברקאי כמפקד שייטת ספי־נות־טילים של חיל־הים.
הוא הנהיג את השייטת בקר־בות ימיים רבים וזכה לנצחונות מרשימים על האויב.
הוא ביצע את משימותיו אגב גילוי רמת־מנהיגות גבוהה, עוז־רוח, תושייה ודבקות, תחת מטחי טילים ואש תותחי־חוף, וקבע ב־מנהיגותו סטנדרטים גבוהים לקרב הימי המודרני.

רס"ל ברקוביץ דניאל ז"ל
ב־6 באוקטובר שימש רס"ל דני ברקוביץ ז"ל כסמל־מחלקה ב־גדוד שלחם ברמת־הגולן.
במשך הקרב נפגעו ה־סמג"ד, ה־מ"פ ושני מ"מים. ה־סמג"ד ש־נפצע הורה ל־רס"ל דני ברקוביץ ז"ל ליטול לידיו את הפיקוד.
רס"ל דני ברקוביץ ז"ל פיקד על הכוח באומץ־לב ובקור־רוח. ל־מרות האבדות המשיך בלחימתו העיקשת כיון אליו כוחות תגב־רת. חיזוק לאחור על מצב האויב. לאחר־מכן הצטרף לעוצבת־מילו־אים שלחמה באזור „תושניה".
בקרב על „תל־יוסיפה" נפל.

סגן גולדשטיין ישראל
ב־7 באוקטובר שימש סגן ישר־אל גולדשטיין כמפקד צוות נ"ט ב„תל־אביטל". מאחר שנשאר רק צוות אחד שמיש בצוות ומאחר שהחל עבד תחת הפגזות קשות, השאיר את פיקודיו בבונקר, כש־הוא עצמו מאייש את הצריח ומפעיל.
כך פעל 4 ימים רצופים, בזמנו, באחת מהתקפות המטוסים הפיל מטוס „מיג 21".

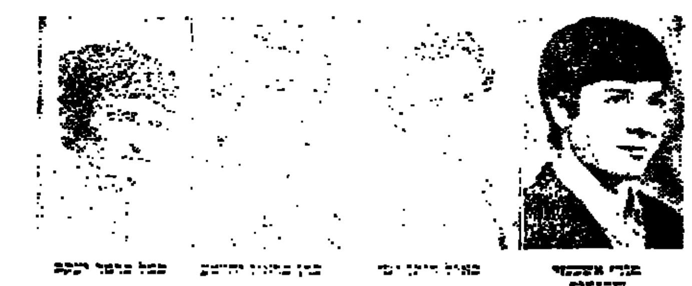

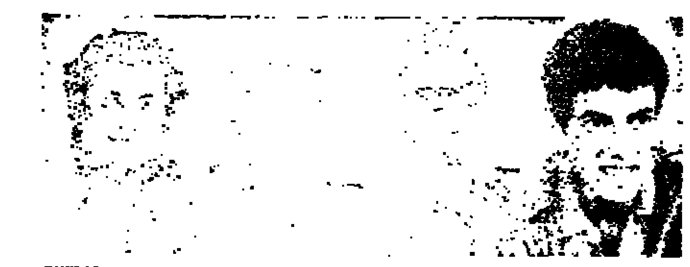

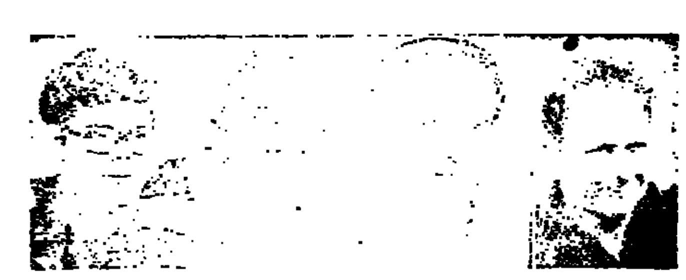

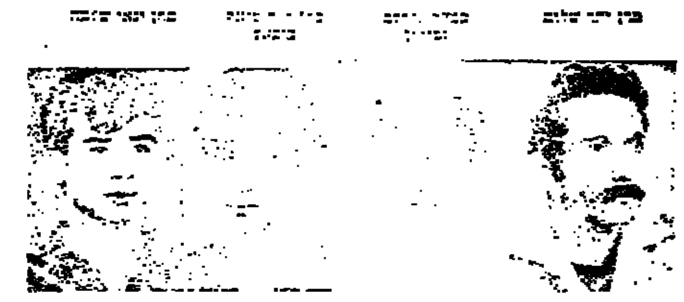

מקבלי עיטורי המופת

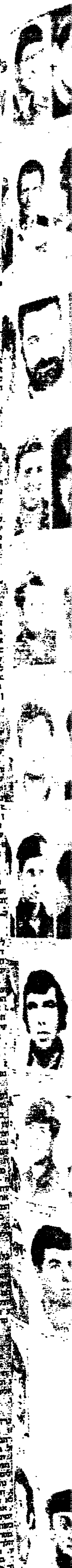

גדרון אהוד ז"ל
…באוקטובר, בעת התקפת המצרי על מערך כוחותינו …יה", הצליחו כמה מטנקי להגיע למרדון הגבעה שכו־ התבצרו בה. מחוסר אפש־ אבן את האויב נשלחה מח־ נקים חזיתית לכיוון האר־ טנק ש־סמ"ר אהוד גדרון הם ממנו ואשר צוותו כלל טנקים בלבד, נשאר אהרון להם בטנקי האויב, והצ־ לפגוע בטנקים אחרים, עד רצותו נהרג.

★

גרון אבי
…באוקטובר שימש סמל אבי תפקיד נהג טנק באזור ה־ של התעלה. הטנק של סמל …רן נפגע בצריח מ„בזוקה" …נשי צוות נהרגו. סמל אבי …צא מתא הנהג תחת אש ואסף את אחד מאנשי ה־ שהועף מהטנק, והעמיסו על יפינה את הנפגעים. למחרת …מל אבי גרון על טנק אחר הטנק נפגע וסמל אבי גרון בלחימה, על טנק אחר.

★

גדרון אילן ז"ל
…6 באוקטובר שימש סגן …גדרון ז"ל, כב"מ טנקים …ד' שלום — בתעלת סו־ בעת הלחימה נפגע בפניו …ארב לפינוי. באזור קנטרה …ת מעוז „מילנו" עלה ה־ …שלו על מכשול ולא יכול לנוע. הוא המשיך להילחם …דק לאחר פגיעה ב־ ונסבבתו חלץ סגן אילן …ז"ל את צוותו לתוך „מילנו" המשיך להילחם …עם חיילי המעוז. בליל באוקטובר כאשר ניתנה …רה לפנות את המעוז יצ־ …ילי המעוז וחיילי השרי־ …עברו ברגל דרך שטח …הגיעו עם שחר יום ב' …קטובר, לאזור בו התנהל …שריון־בשריון. במהלך ה־ …רו טנקים עליהם. הם לא …נו בין טנקי אויב לבין … שלנו.
… אילן גדרון ז"ל ותצ־ נוסף לקחו טלית של החיל שהתפלל והצר לעבר ה־ היורים, „הופיעו" קרוב אליהם נותו אותם כש־ משהבחינו האנקיסטים בטלית הפסיק את האש …נחלצו אנשי המעוז ואנ־ …שריון שהצטרפו אליהם. …ום שישי 19 באוקטובר נפל … ממערב לתעלת סואץ.

★

…לור דוד ז"ל
…דוד גלור ז"ל היה מפקד …תרמ"ש בעת מלחמת יום …ים.
…באוקטובר, במסגרת תקי־ …עת המצרי ב„מיסורי", ש־ …הגדודות של תעלת־סואץ, …הפלוגה שפיקד עליה את …הטנקים, וטיהרה את השטח …יהם. סרן דוד גלור נע …אנשיו ב־זחל"ם־הפיקוד, …על גבעה, שהתבצרו בה …מצריים, כשהוא משליך …רימון במקלע. תוך־כדי …נפגע ונהרג.

★

…גלעד מיכה ז"ל
…מיכה גלעד ז"ל היה סגן־ …ב־מעוז „ליטוף".
…ין התקפה חזיתית, על־ידי …יל גדול, תוך־כדי הפגזה …בתקופה זו נפצע קשה מפ־ …ז, וסגן מיכה גלעד ז"ל …הפיקוד לידיו.
…מיכה גלעד ז"ל עלה על …— כדי לצפות ולטווח את …ות לעבר הכוח המצרי ה־ …את התעלה. כשתקף שנית …המצרי, עבר מעמדה לעמדה …בכל מקום שהאויב תקף …נתן דוגמא אישית לאנ־ …לה כושר מנהיגות מעולה.

★

…לר מקס
…באוקטובר בהתקפה על צו־ …המצרי, נפגע ה־זחל"ם של …הפלוגה. ש־רב"ט מקס …בת אחד ממפקדי־הכתי־ …הצליח לחלץ פצוע ושכב …המוצב, כאשר מיתכת ל־ …הכוח המצרי, אש מכל ה־
…מקס גלר שכב כ־60 מ' …הפלוגה, ובמשך שעתיים, …שתלטה, תחת אש נק"ל …ארטילרית ונשק מצב ה־ …על מפקד־המחלקה …ומנע בכך מהמצרים להת־ …שר כוחותינו הצליחו

★

…רון גבריאל
…באוקטובר, בעת תקיפה …הגולן, נפגע המטוס של סרן …ל ברגון, כאשר אלץ לנטוש …האויב, הוא הגיע לקרקע …מעלה, וברח לכיוון ההרים …עם סוריים רודפים אחריו, …נוגה לדעת שלא יוכל ל־ …החזור מכשיר־קשר הנבנע, …הסורי עבר עינויים קשים …אולם הצליח להחזיק מעמד …שוב ולא מסר מידע לחוקר־ …שוחה כבר בתחמושת כל־ …מסר מידע שולי למעניו. …הלך החקירה אבדה התחושה …ה, הוא סבל באבים הזקים, …בירכן השמאלית, מחשש …ינצל להמשך חקירות ר־ …סירב לקבל עזרה רפואית. …מכן — באלמו לברזר את …תנועה בנמיתו.

★

…ברוזה דודו ז"ל
…משך הקרבות שימש סמ"ר …ברוזה ז"ל כמט"ק. בכוח …בכינוי־המטוסות שלו ר־ …צרות שנילה במצבים קשים, …את הקרב ביעילות רבה ובי־ תושייה, ואף דאג לביטחון אנשיו.

★

סגן דוברמן יהודה
ב־7 באוקטובר, בקרב הבלימה ב„הרמונית", פינה סגן יהודה דוב־ רמן פצועים ונפגעים מתוך טנקים שהיו בעמדות־אש — על־אף אש הטנקים ואש הארטילריה של האוי־ יב ולמרות התקפות החי"ר הסורי, ובכלל זה אש מנשק־נ"ט קצר־ טווח.

★

סג"מ דוננר הוורד (אהוד) ז"ל
סג"מ אהוד דוננר ז"ל שירת בתפקיד קצין־קישור של גדוד־ טנקים. עם פרוץ מלחמת־יוה"כ דרש ממפקדיו להצטרף לכוחות הלוחמים. סג"מ אהוד דוננר ז"ל התנדב לשמש כנהג טנק, על אף תפקידו ודרגתו כקצין, עד לנפילתו בקרב, ב־15 באוקטובר.

★

סרן דורון עמיחי פנחס ז"ל
סגן עמיחי דורון ז"ל שימש כסגן מפקד פלוגת טנקים בקרבות הבלימה, בגזרה הצפונית של רמת הגולן. בליל 7 באוק' יצא לחלץ 2 צוותי־טנקים שנשארו בשטח שנכבש על־ידי האויב. תוך כדי תנועתו קדימה הבחין בטנקים סו־ ריים שחולפים לידו. אף על פי כן המשיך במשימתו וחילץ בקור־רוח ובתושייה רבה את הצוותים, והוביל את הטנקים לעבר כוחותינו.
במשך הלחימה נפגע הטנק שלו, אך הוא המשיך להילחם מטנק אחר. אחר־כך נהרג מפגיעה ישי־ רה.

★

סא"ל דותן ישי
סא"ל ישי דותן ששימש כסמג"ד בגדוד־הנדסה, שהיה עם יחידתו באזור הצליחה כל משך הצליחה והקמת הגשרים. הוא שימש מופת לאנשיו באומץ־לבו, כשהוא מבצע את עבודת הקמת הגשרים, והולך הרכב וחילוץ הפצועים — וכל־ זאת תחת הפגזות קשות.
הוא התנדב להישאר בראש־ הגשר, גם כשהוזולף הגדוד שלו.

★

סרן הדס נפתלי
סרן ד"ר נפתלי הדס היה רופא בחיל בגדוד־צנחנים ומאולתר ש־ לחם בחזית … „אבו־סולטן", בחוף התקלאי ומ־ דרום לאסמעילה. במשך המלחמה הפעיל ד"ר נפתלי הדס את ה־ תאג"ד תחת אש כבדה, כשהוא עצמו חשוף לאש שבקו הראשון, והיה נכון כדי להציל את חבריו הנפגעים מיחידות אחרות שלחמו בגזרתו.
במשך המלחמה טיפל סרן ד"ר נפתלי הדס בלמעלה מ־120 נפ־ געים.

★

סרן הלר גבריאל ז"ל
ב־14 באוקטובר הועבר סרן גבי הלר ז"ל מיחידתו לחזרה אחרת כדי לעזור בהשמדת כוח חטיבתי מצרי, שתפס בשעות הלילה את אזור „הברגנה".
במהלך הקרבות פינה נפגעים מיחידתו ומיחידות אחרות בסכנו את עצמו, וכן ביצע כ־10 הסתע־ רויות על מוקדי חי"ר מצריים, למרות שהשטח היה מכוסה אש ארטילרית צפופה — ובך תרם ל־ השמדת הכוח המצרי.

★

סא"ל הרמתי שמואל ז"ל
סא"ל שמואל הרמתי ז"ל קיבל פיקוד על גדוד־טנקים לאחר שה־ גדוד סבל אבדות כבדות. ב־10 באוקט' ניהל הגדוד קרב נגד כוחות חי"ר רבים, מצויידים טילי־ נ"ט באזור „זרקור־הברגנה". סא"ל שמואל הרמתי ז"ל שפקד על הטנקים מתוך נגמ"ש, הסתער על החי"ר המצרי כשהוא עצמו יורד מה־נגמ"ש ומסתער ברגל על חוליות הנ"ט.

★

רס"ן וינק שמריהו ז"ל
בשבוע שבין ה־13 ל־20 באוק' ביצע רס"ן שמריהו וינק ז"ל, עם יחידתו, גיחות וסיורים מעבר לגבול. בסיורים אלה נתקל בכו־ חות סוריים, שבה כמה מהחיילים הסוריים, פוצץ טנק סורי, והתמיד בסיורים לילה לילה.
ב־22 באוק' השתתף בקרב על ה„חרמון" ושם נהרג.

★

רב"ט וולקר בן־ציון
ב־24 באוקטובר שימש רב"ט בן־ציון וולקר כנוהג בכוח נצור בבנייני המשטרה שבעיר „סואץ". הכוח התבצר באחד המבנים, והוא נשאר לאבטח את שער ה־ כניסה. הוא שהה בהתנדבות ליד השער במשך כל שעות היום, תחת אש אויב, מבלי להתחלף ובכך מנע מהאויב לפרוץ לבניין הנצור.

★

סרן זהר שלום
ב־6 באוקטובר שימש סרן שלום זהר כ־מ"פ שזר באחד הגדודים של הכוח הראשון שנכנס ללחימה ברמת־הגולן. משנפצע ה־מג"ד, נטל סרן שלום זהר את הפיקוד לידיו והוביל את כוח־הטנקים אל פני האויב. למרות שלא היה לו כל מידע מוקדם על המתרחש בשטח, לאחר שטנקים רבים שלנו נפגעו, נכנס לאזור הלחימה ופינה את הנפגעים לאחור, עד לפני שהגיע הסיוע הרפואי.

★

סמ"ר זלאיט הרצל
ב־6 באוקטובר, בלילה, בשאריה התעלה של סמל הרצל זלאיט ב־נגמ"ש סגני, באזור כבוש „קו־ ניטרה—רפיד", מדרום לחושניה. טנקים סוריים עברו ליד החיילים במרחקים של עד 30 מ'. ובשעה 22.30 הגיע טנק סורי ונעמד סמוך מאוד ל־נגמ"ש, כשמטרתו לקחת את חיילי הנ"ט בשבי. הטנק ההחזק מעט בכדי לבנון בעילות את התותח לעבר ה־נגמ"ש — ואז יצא סמל הרצל זלאיט וזרק עליו רימון. הרימון התפוצץ ומפ־ קד הטנק הסורי נהרג. ומשהת־ רחק קצת הטנק, זרק עליו סמל הרצל זלאיט רימון נוסף. לאחר־ מכן ירה בו טנק שלנו והשמיד אותו.

★

סמל חסן אלי ז"ל
ב־15 באוקטובר שימש סמל אלי חסן ז"ל בתפקיד מקלען ליד נהג ה־זחל"ם, כאשר כוחותינו נתקלו במארב האויב באזור הגזרה ה־ צפונית, בציר למעוז „בודפסט". תוך כדי להגנה התרוממו מעל דו־ פן ה־זחל"ם, כדי שהאש שהמסתי־ תרים יעילה יותר. לפתע נתקע ה־זחל"ם, והחיילים נצטוו להסי־ תער. סמל אלי חסן ז"ל נשאר ב־זחל"ם כדי לרתק את האש היעילה שירה הכוח המצרי; תוך כדי כך זרק תחמושת לחבריו ש־ נעו קדימה תחת אש, עד שנפגע מכדור של צלף מצרי ונהרג במקום.

★

סרן חפץ אריאל
עם פרוץ הקרבות לא השתייך סרן אריאל חפץ לשום יחידה. ביוזמתו נסע לקווים הקדמיים שב־ רמת־הגולן ופינה משם פצועים — לעתים קרובות תחת אש כבדה ואגב סיכון עצמי.

★

סמל חרזי שמואל
ב־13 וב־14 באוקטובר, בקרב על „מורעת בית־ג'אן", תקפו טנ־ קים סוריים כוחות שריון־וחי"ר של צה"ל, שהגנו על צומת ביציר־ אה מהכבר.
רב"ס שמואל חרזי, חייל בכו־ חה ה־חי"ר, פגע בשני מקרים שונים, בשני טנקי אויב מטווחים קצרים ביותר, במטול־נ"ט.

★

סרן טואף מיכאל
במלחמת יוה"כ שימש סרן ד"ר מיכאל טואף כרופא גדודי. ב־9 באוק' תקף גדוד את היעד „חמו־ טל", בגזרה המרכזית שבסיני. ב־ מהלך הקרב נפגע הגדוד קשות, רבים מחייליו ומפקדיו נפצעו. ה־ תאג"ד נהרס — אף על פי כן קלט ד"ר מיכאל טואף את הנפ־ געים הרבים.

★

סמ"ר כהן דוד־חיים ז"ל
ב־6 באוקטובר שימש סמ"ר דוד כהן כ־מט"ק במחלקה שנעה ל־ עבר „קונטרה".
תוך כדי לחימה נפגעו טנק ה־מ"מ והטנק של סמ"ר דוד כהן ז"ל. למרות פציעתו רץ אל טנק ה־מ"מ, חילץ את אנשי־צוותו ל־ טנק אחר והביאם ל־תאג"ד — וכל זה תחת אש האויב וכשחיילי האויב נמצאים בין הטנקים.

★

סרן כל יאיר
ב־6 באוקטובר שימש סגן יאיר כל כסגן־מפקד של פלוגת־טנקים. סגן יאיר כל לחם באזור „קנטרה" וחילץ טנקים שנפגעו. למרות פצי־ עתו גרר טנק דרך שטח שהיה תפוס בידי האויב ומוכה אש. ב־ עודו נהג בטנק הגורר בעמידה הפעיל את נשק האויב.
באורח כזה פינה את כל הנפ־ געים משני הטנקים, כשהוא עצמו סרב לפינוי וחזר ללחימה לאחר שארגן לעצמו טנק אחר. סגן יאיר כל המשיך בלחימה עוד יומיים, באזור „המוטלי" נפצע שנית וסי־ רב לפינוי, עד שפונו אנשי־הצוות הפצועים.

★

סמל מנגבים ירדן ז"ל
ב־7 באוקטובר לחם סמל ירדן מנגבים ז"ל כתותחן־טנק על ה־ סוללה שמצפון למעוז „מפרקת". בהצות נתקע הטנק ליד הסוללה, בדיוק מול הפרצה שבה אמורים היו השריון וה־חי"ר המצריים ל־ צלוח.
כאשר החלו הטנקים המצריים לחצות את הגשר, השמיד סמל ירדן מנגבים ז"ל טנק מצרי ונגמ"ש. ובקרב בין הטנק שלו לשריון המצרי הצולח — נפגע הטנק, ו־ סמל ירדן מנגבים ז"ל נהרג.

★

סמ"ר יבלונק אליהו
ב־13 באוקטובר היה גדודו של סמ"ר אלי יבלונק פרוס בציר „פר־ רדת" ; מול ה„גידי" בסיני, ועצר את התקפות המצרים. הגדוד הת־ דלדל, ומספר הטנקים הלך ופחת.
באותו יום פתחו המצרים בהת־ קפה של 30 טנקים, ומשום עדי־ פותם המספרית הצליחו להתקרב אל הפלוגה. מצב הפלוגה היה חמור. לטנק אחד אזלה התחמושת, ובשאר השלושה היו כ־10 פגזים להוותר.
ברגע הקריטי נפגעו טנק ה־מ"פ וטנק ה־סמ"פ. סמ"ר אלי יבלונק ירד לאחור ואז התברר לו שהוא פצוע בגב, מרסיס. בכוחות עצמו חבש את עצמו ומיד עלה לעמדת־ אש גבוהה, ותוך כמה שעות הש־ מיד 4 טנקי אויב — ובזה שבר את התקפת האויב.

★

רס"ר יודלביץ חיים
ב־6 באוקטובר שימש רס"ר חיים יודלביץ כרב־סמל פלוגתי בתעוז המצפה באזור הדרומי של תעלת סואץ. כאשר כוח מצרי, ב־ נגמ"שים ורגלית, תקף את התעוז וניסה לכבשו.
רס"ר יודלביץ נטל לידיו את הפיקוד על הכוח, שכלל בעיקר אנשי מנהלה וטנק אחד, ניהל את הקרב כשהוא מכוון את אש הטנק ובעצמו נלחם נגד אנשי־החי"ר המצריים, וכך שבר את ההתקפה המצרית על התעוז.

★

סא"ל תמיר יום־טוב
בפרוץ מלחמת יום הכפורים פיקד סא"ל יום־טוב תמיר על גדוד שנלחם בגזרה הצפונית של תעלת סואץ. הוא נלחם בעקשנות ובתעוזה ב־חי"ר המצרי הצולח, וכוחותיו ספגו אבדות כבדות מאד עד שלפנות־ערב נותרו רק ה־ נגמ"ש שלו ו־2 טנקים, תקינים.

★

סמל יקר מנחם
ביום־הלחימה האחרון, 25 אוק' 73, בסבירות הכניסה לעיר „סו־ אץ", נפגע טנק ה־מ"פ מטווח קצר, על־ידי טנק מצרי, והנה־ הטנק נהרג. סמל מנחם יוקר נפ־ צע, אך עד־מהרה התאושש וני־ גש לבדוק את מצבו של הנהג כדי לעזור בחילוצו. על־אף שה־ טנק היה חשוף לירית הטנק ה־ מצרי.

★

רס"ן ימם מרק ז"ל
סרן מרק ימם ז"ל, מפקד יחי־ דה־סיור, הסתער בראש אנשיו על מוצב אויב שהסם את האפ־ שרות לפריצת החטיבה מראש־ הגשר. לאחר צליחת תעלת־סואץ, הוא גילה תושייה רבה, בהלקו תחמושת לטנקים תוך־כדי קרב. סרן מרק ימם ז"ל טווח בהצלחה את הארטילריה על המצרים. נפל ב־17 אוקטובר בעת הסתערות על מעוז מצרי.

★

סגן ינאי שלמה
ב־8 באוק' נפגע סגן שלמה ינאי באזור גשר ה„פירדאן" ופונה לאחור. כעבור 4 ימים בלבד חזר ליחידה ונלחם בכל הקרבות במצ־ רים.
סגן שלמה ינאי התבלט בקרבות הקשים על ה„חוה הסינית". כש־ יצא הראשון לחלץ שני טנקים שנפגעו ודאג לפינויים.

★

סגן יעקב יפתח
בפרוץ מלחמת יוה"כ שימש סג"מ יפתח יעקב כ־מפקד מח־ לקת־טנקים.
בליל 15 אוק' יצא סג"מ יפתח יעקב לחלץ צוות טנק שנפגע באזור „החוה הסינית".
בפעולה זו נפגע הטנק שלו, ואנשי־הצוות נפצעו. למרות פצי־ עתו הקשה דאג סג"מ יפתח יעקב לחילוץ אנשי־הצוות. הוא ארגן את פינויים, כשהוא עצמו נשאר בודד בשטח מוכה־אש ועם חיילי אויב רבים, עד שפונה.

★

סרן ישראלי עודד
ב־9 באוקטובר היה סרן עודד ישראלי סמ"פ בגדוד־טנקים בגז־ רה הצפונית של רמת־הגולן.
עם פרוץ הקרבות יצא בראש מחלקת־טנקים לעבר אחד ממו־ צבים ובקרב עז הצליח לעצור את התקדמות הכוחים לעבר „קו־ ניטרה".
משאזלה התחמושת במחלקתו, נסע דרך העיר „קוניטרה", שכבר היה בה חי"ר סורי, למוצבה ה־ תעסוקה, מילא התחמושת, וכך יכול היה להמשיך להילחם.

★

רס"ן ד"ר כהן דוד
ד"ר דוד כהן הגיע לגדוד כ־ מחליף לרופא הגדודי, ביום השני של קרב הפריצה לסוריה. ב־15 אוק' ליד „תל־שמס", פונה ל־ תאג"ד ה־מ"פ האחרון שנותר מתוך כל העוצבה, כששתי ידיו כרותות והוא מת מבחינה קלינית.
בעקשנות ובשקידה הוסיף ד"ר דוד כהן להצילו. לאחר עירויים רבים והנשמה ערוכים הצליח ל־ השיב לו את נשמתו ופינה אותו לבי"ח בצפת. בשחזר. הוא מגיע על חיים־עוד בלבד. שמורה במצב כזה שאפשר היה אלא־כן להעבירו ולהביאה למצב תקין.

★

סגן כפרי ניסן
ב־7 באוקטובר תקף כוח קומנ־ דו מצרי את הטנקים שירדו מהר־ בילים על ציר „רומני־בלוזה".
סגן ניסן כפרי, שהיה בנגמ"ש שכבר עבר את המארב המצרי, חזר להסתער לעבר הכוח המצרי למרות פציעתו אגב לחימה נגד עשרות חיילים מצריים ו־רסיסים, גרם להיסוגות המארב. כמה ימים, לפני שהחלים החלמה מלאה, חזר ליחידה.
ב־18 באוק' הצטרף לכוח שפרץ לאזור הצמתים שבסיני ה־נגמ"ש שלו נפגע ונדלק סגן ניסן כפרי, שנפצע קשה בגבו, נטל לידיו את הפיקוד, ארגן להגנה את הכוח, שהיה מוקף כוחות מצריים, ניהל את הלחימה עד שהגיע כוח־חילוץ.

★

סרן כרמלי בנימין
ב־18 באוקטובר נפגע סגן בני כרמל מ„בזוקה", תוך־כדי הסת־ ערות על עמדת האויב המצרי. בהיותו פצוע והיחיד, שנשאר ב־ תוך ה־זחל"ם הבוער, זרק 5 רי־ מונים אל עבר האויב, שהיה מס־ פר ספרים ממנו.
תוך־כדי ההיחלצות מה־זחל"ם הבוער, נתקל בחייל מצרי פנים־ אל־פנים והרגו. הוא שכב שעות־ מספר פצוע. כאשר סכל־עבר מט־ טורים הבצרים עליו ירי שוטף, לאחר שהכוח המצרי הוסל על־ידי כוחותינו, פונה.

★

סגן לוצקי דב
ב־11 באוקטובר הצטרף סג"מ דב לוצקי עם מחלקת־תרמ"ש ל־ גדוד־טנקים שפרץ לשטח סוריה.
ב־21 אוק' תקף האויב את ה־ מובלעת כדי להחזירה לידיו. סג"מ דב לוצקי נשלח, על־ידי המג"ד, ל„תל־מרעי", הנקודה הגבוהה וה־ קדמית באותו שטח, לשמש כקצין תצפית קדמי. „תל־מרעי" הופגז קשה ומדוייק על־ידי הסורים, אך סג"מ דב לוצקי נשאר בעמדה והמשיך לדווח על תנועות האויב, הודות לכך אפשר היה להכנן את קרב הבלימה.

★

סרן ליבטמן זאב
בליל 15 באוקטובר 1973, ב־ פריצה ל„חוה הסינית". שהה סרן זאב ליבטמן בטנק ה־מג"ד.
תוך־כדי הלחימה נותק הקשר עם אחד ה־מ"פים. סרן זאב ליבט־ מן שלא שימש בתפקיד פיקודי בגדוד, ירד מהטנק בשהשטח מוכה אש וחיילי האויב משוטטים בו, ורץ לטנק ה־מ"פ.
סרן זאב ליבטמן דאג להוליך הטנק מהשטח המוכה־אש והכוין את יתר כוחות הגדוד מהקרקע להמשיך בהתקדמות אחרי המג"ד. לאחר־מכן חזר ברגל לטנק ה־ מג"ד.

★

סרן ליבר אורי
עם פרוץ הקרבות שירת סגן אורי ליבר כקצין־קישור ארטילרי־ בגדוד־חת"מ. ב־11 אוק', בהתק־ פה המצרית על גשר ה„פירדאן", התמקם סגן אורי ליבר בנקודת־ תצפית, תחת אש ארטילרית כב־ דה, וטיווח את הטנקים שלנו באו־ רח יעיל. אגב־הסבת אבדות כב־ דות לאויב.

★

סא"ל לנצנר עוזי
ב־9 באוקטובר, עת הותקף גדו־ דו של סא"ל עוזי לנצנר על־ידי מטוסים מצריים מהאוויר. הוא אי־ פית שכל החיילים נכנסו לעמדות, בנוטפו חשוף ברכב. ללא התחש־ בות בפגיעות האויב.
ב־7 אוק' נתקל הכוח, שסא"ל עוזי לנצנר עמד בראשו, במארב נ"ט מצרי. סא"ל עוזי לנצנר פתח באש, הסתער בראש הכוח והשמיד את המארב.

★

סגן מאור (מוריקו) יצחק ז"ל
סגן יצחק מאור ז"ל היה סגן־ מפקד מוצב „הזיזין" שליד גשר „פירדאן" שבתעלת־סואץ. מוצב זה עמד מול ראש־הגשר של ה־ מצרים, בגזרה המרכזית, בשנמצע־ אוס בו פרות ממולקה של לר־ חמינו.
מאוחר יותר הצליח כוח מצרי להדרר למוצב, והתפתח קרב פנים אל פנים. סגן יצחק מאור ז"ל בעצמו הסתער על המצרים ברי־ מונים וניסה להדפם. המוצב, בפי־ קודו של סגן יצחק מאור ז"ל, החזיק מעמד עד יום ג' (יומה הרביעי של המלחמה), תחת הת־ קפות ועזרות־תשנות של המצ־ רים. בקרבות אלה נפל לבסוף.

★

סגן מחש שאול
סגן שאול מחש נשלח לסייע למעוז „בודפסט", מיד עם פרוץ הקרבות —, לבלום את התקפות המצריות. הוא הגיע למעוז עם מחלקת הטנקים שלו בשעות אחר הצהרים — מופגז קשות על־ידי ארטילריה ומטוסים.
לאחר זמן־מה החל טור משור־ יין מצרי, של 6 טנקים ו־זחל"מים, לנוע לעבר המעוז. בקור־רוח תפס סגן שאול מחש עמדות באגף המוצב והשמיד את הטור כולו.

★

סרן מור עדו
ב־10 באוק', בעת הלחימה ב־ „מכשיר", נפגע הטנק שסרן עדו מור שימש בו כ־מט"ק. מרגמת הפגיעה נפצע סרן עדו מור. על־ אף הפגיעה המשיך ופקד על אנ־ שיו, ואף הרגיע אותם באמרו שפגיעתו אינה קשה, כן מסר לאנשיו את הודעת דובר צה"ל על התקדמות כוחותינו ברמת־ הגולן, כדי לעודד את רוחם.

★

סא"ל מורג עמי
עם פרוץ מלחמת יוה"כ שימש סא"ל עמי מורג כ־מג"ד טנקים שנלחם בסיני.
לאחר שהושמדו כ־16 טנקים ומאות אנשי־חי"ר — נפגעו כ־15 טנקים של הגדוד מטילי נ"ט ו־ „בזוקות", ורבים מהלוחמים נפ־ צעו. טנק המג"ד נפגע אף הוא, וכל אנשי־צוותו נפצעו. לאחר ש־ קיבל אישור לסגת מ„חמוטל", נשאר סא"ל עמי מורג אחרון, לסקירת השטח. הוא עצמו פינה את אחרוני הפצועים תחת אש כבדה של האויב — של טילים, „בזוקות" וארטילריה — ואגב סי־ כון אישי רב.

★

סמל מבלוף דוד ז"ל
ב־22 באוק', בקרב על החרמון, נתקלה היחידה בהתנגדות עזה של הסורים — ולוחמים רבים נפגעו.
סמל דוד מבלוף ז"ל טיפל ב־ פצועים רבים תחת אש אויב, עד שנפגע ונפל.

★

סגן מס ירדן
צוער ירדן מס שימש כסמך־קשר בטנק ה־מג"ד, עם שחר, בתנועה לעבר תעלת־סואץ, הבחין בטנק ישראלי נטוש בשטח וירד לבדוק אם הוא כשר לנסיעה. בטנק נמ־ צא כל הצוות הרוג, והמג"ד הורה לו לפנות את החללים ל־ נקודת פינוי. אף על פי כן הצוער ירדן מס החליט לנוע עם החללים בעקבות ה־מג"ד, כדי להוסיף טנק כשיר ללחימה.
בהיותם בקרבת התעלה הבחין צוער ירדן מס בטנק נוסף שנפגע. בהתקרבו נפגע הטנק שלו, והוא נפצע בפנים מרסיסים. למרות זאת, ושטח מוכה אש כבדה, אסף אליו 4 אנשי־הצוות והלצם ל־ תאג"ד, ומיד לאחר מכן נפגע הטנק מטיל „סאגר".
במשך כל המלחמה הצטיין ב־ אומץ־לב, בתושייה ובדבקות ב־ משימה, והשמיד מספר גדול של טנקים ומטרות נוספות.

★

סמל מירנץ בנימין
ב־17 באוקטובר שירת רב"ט בנימין מירנץ כאיש צוות הובלה, בעת הקמת גשר הדוברות והתנת הפגזות בלתי פוסקות של האויב שימש מופת למסירות בעבודה, בכל משימה מסוכנת, גם לאחר שנגמרה הקמת הגשר ויחידתו פונתה לאחור. התנדב רב"ט בנ־ ימין מירנץ להישאר על הגשר ל־ הכוונת התנועה.

★

סא"ל מלר משה
עם פרוץ הקרבות שימש סא"ל משה מלר כ־מג"ד טנקים והש־ תתף עם גדודו בהדיפת השריון הסורי שתוד לרמת הגולן.
באותו לילה יצאה יחידתו לסייע לגדוד צנחנים לכבוש את הכפר „אום־בוטנה". סגנו של סא"ל משה מלר מונה כמפקד הכוח במקומו — אף על פי כן נכנס סא"ל משה מלר לטנק הפיקוד ונסע עמם. כאשר החל הקרב, החליף ביוזמתו את סגנו, והצליח לחלץ הלו־ יחידתו מאש האויב: תוך־כדי כך נפצע.

★

סמ"ר ממן אורי (אהרון) ז"ל
ב־9 באוקטובר, בעת התקפת האויב המצרי על מערך כוחותינו ב„חמדיה", הצליחו כמה מטנקי האויב להגיע למרדון הגבעה שב־ כוחותינו התבצרו בה. מחוסר אפ־ שרות לאכן את האויב נשלחה מחלקת טנקים חזיתית לכיוון ה־ אויב. הטנק ש־סמ"ר אהרון ממן ז"ל לחם ממנו ואשר צוותו כלל מפקדי טנקים בלבד. נשאר אהרון בשטח, לחם בטנקי האויב והצליח לפגוע בטנקים אחרים עד שנפגע וצוותו נהרג.

★

סמ"ר מנגר זאב ז"ל
ב־9 באוקטובר. בעת התקפת האויב המצרי על מערך כוחותינו ב„חמדיה", הצליחו כמה מטנקי האויב להגיע למרדון הגבעה ש־ כוחותינו התבצרו בה. מחוסר אפ־ שרות לאכן את האויב נשלחה מחלקת טנקים חזיתית לכיוון ה־ אויב. הטנק ש־סמ"ר מנגר זאב ז"ל לחם ממנו, נשאר אחרון בשטח, לחם בטנקי האויב והצליח לפגוע בטנקים אחרים עד שנפגע וצוותו נהרג.

★

רס"ן מנדליוס יעקב יהודה ז"ל
ב־7 באוקטובר פיקד רס"ן יעקב מנדליוס ז"ל על פלוגת תרמ"ש, שנעה, בעקבות הטנקים של ה־ גדוד, בציר „רומני—בלוזה". ב־ התקפה זו היו נפגעים מספר ב־ צדנו. רס"ן יעקב מנדליוס ז"ל הס־ תער קדימה ועסק בחילוץ הנפ־ געים ובאבטחתם.

★

סרן נהרי יורם
ב־16 באוק' הסתער כוח־חי"ר, שסרן יורם נהרי נמנה עליו. על צומת „טרטור־לכסיקון". הכוח נתקל במתחם מצרי מבוצר היטב, ומספר הנפגעים הלך וגדל. נת־ קבלה הוראה להיחלץ, והתנהל קרב־חילוץ מר.
חולייתו של סרן יורם נהרי, ש־ היתה במאסף, נותקה מהכוח ה־ עיקרי וניהלה קרב עצמאי. כשסרן יורם נהרי, בקור־רוח, מארגנה ומנסה לחלץ את נפגעיה. 3 לו־ חמים נהרגו. סרן יורם נהרי דילג לאחור לבדו, כשהוא יורה במצרים ב־תמ"ק „עוזי", וברגע הקריטי אף הפעיל טיל־נ"ט — ובכך הגיע אל כוחותינו.

★

סמ"ר נחמני שלום
ב־6 באוקטובר, בשעת קרב ה־ „דבורים" ב„מרסה־תלמת", עלתה הספינה ש־סמ"ר שלום נחמני שי־ מש בה כמנוען, על שרטון, ו־ מנועיה הדוממו.
תחת אש כבדה של האויב ירד סמ"ר שלום נחמני לחדר־המכונות והצליח להתניע את המנועים. הדי־ לץ סמ"ר שלום נחמני את הספי־ נה, ובכך הציל אותה ואת אנשי־ צוותה.

★

רס"ל ניידס צבי יוסף ז"ל
ב־6 באוקטובר שימש רס"ל צבי ניידס ז"ל כסמל מחלקה בגדוד בגזרה הצפונית של רמת־הגולן. בקרב עז עמד מול שריוני הסו־ רים, וכאשר נוכח לדעת כי מפק־ דו, סגן דגני ז"ל, נפגע והטנק החל לבעור, הגיע על הטנק הבו־ ער, תחת אש ומטחי־טילים, כדי לחלץ את אנשי־צוותו.
בנסיונו זה נפגע הטנק שלו מ־ פגיעה ישירה, הוא וכל אנשי־ צוותו נהרגו.

★

רס"ן ניסים יוסף
ב־6 באוקטובר שימש רס"ן יוסף ניסים כ־סמג"ד בגזרה הצפונית של רמת־הגולן.
עם פרוץ הקרבות, בידעו שיש בעיה של תחמושת, דאג להבאתה באורח שוטף לקו הראשון.
אגב גילוי גבורה ותושייה הצ־ ליח לבלום את התקדמות הסורים בגזרתו, והמשיך עם כוחות גולני לעבר „מורעת בית־ג'אן" ולחם שם. בתום הקרב הוביל את הכוח שכבש את מוצב החרמון — ואז נפגע קשה.

★

סא"ל ניצני שלמה
ב־6 באוקטובר פיקד סא"ל של־ מה ניצני על גדוד־טנקים, בגזרה שמול העיר „איסמעיליה". הכוח שבפיקודו ביצע התקפות חוזרות־ ונשנות על ראש־הגשר המצרי ש־ בגזרה, ובכך שיבש ובלם את מא־ מץ הצליחה המצרי.
מספר הנפגעים של הכוח היה רב. סא"ל שלמה ניצני בעצמו שקד לחלץ את נפגעיו, על־אף האש הכבדה של האויב. הוא נפצע קשה תוך־כדי קרבות הבלימה.

★

סרן סוטו יאיר ז"ל
סגן יאיר סוטו ז"ל היה מפקד פלוגת־טנקים בקרבות־הבלימה ב־ רמת־הגולן.
ב־7 באוק' עלה לעמדות־אש ופגע בטנקים של האויב, מטווחים קצרים של 200—500 מ'. והצליח לגרום לאויב אבדות כבדות.
תוך כדי לחימה נפגע טנק ב־ פלוגתו, והצוות נראה קופץ. סגן יאיר סוטו ז"ל התקרב לצוות כדי לראות מה קרה, וכשעצר נפגע ונהרג.

★

סרן סלע בדר יורם ז"ל
ב־24 באוקטובר שימש סרן יורם סלע ז"ל כסגן מפקד של פלוגה שנכנסה לעיר „סואץ".
פלוגתו נלכדה באש חזקה מאד, בתוך אחת הסמטאות של העיר. למרות שהטנק שיורם ז"ל פיקד נפגע מספר פעמים, הוא המשיך להלחם מתוכו כשהוא חשוף ב־ צריח. הוא סירב להכניס את רא־ שו. המשיך לירות ממקלע עד שהטנק יצא מכלל שימוש עקב פגיעה בו. סרן יורם סלע ז"ל המשיך לירות ב„עוזי" מחוץ ל־ טנק, תוך כדי כיבוי רשת־ההסוואה שהחלה אותה עת לבעור. הוא חזר לצריח הטנק שנפגע, כשהוא נלחם ב„עוזי" וזורק רימונים עד שנפגע בחזהו ונהרג.

★

רס"ן סלע עמי
רס"ן עמי סלע שימש כקצין־ אפסנאות בחטיבת־שריון.
במהלך הלחימה הוביל דרגים ומכוניות־אספקה לחוליות החטי־ בה — תחת אש־אויב חזקה.

★

סג"מ עזורי יצחק
תוך כדי עליה לחרמון ביקש ה־ מג"ד הבלן ל־זחל"ם הפיקוד. סג"מ יצחק עזורי התנדב והצטרף אליו. בזמן התנועה נתקל הכוח באש עזה ובשרשרת מוקשים על הכביש. יחד עם ה־קמ"ג הגדודי קפץ סג"מ יצחק עזורי מה־זחל"ם ופינה את המוקשים תחת אש צלבה.

★

סמל עזר ציון
סמל ציון עזר היה חייל במוצב שברמת־הגולן. כשתקפו הסורים את המוצב, ולאחר שמפקד המוצב נפצע, נטל את הפיקוד לידיו ועו־ דד את שאר החיילים להמשיך ולהילחם.

★

סרן עזרא דוד
עם פרוץ מלחמת יוה"כ שימש סגן ד"ר דוד עזרא כקצין רפואה גדודי בגזרת „קונטרה". הוא טיפל בפצועים רבים בקור־רוח למרות תקיפות מטוסי האויב.
במשך כל המלחמה טיפל סגן ד"ר דוד עזרא במאות פצועים וביצע ניתוחים לא־שגרתיים ב־ תנאי שדה.

★

סרן עמית דוד
ב־24 באוקטובר שימש סרן דוד עמית כ־מ"פ בקרבות העיר „סו־ אץ". לאחר שכל המפקדים הבכי־ רים נפצעו, נטל סרן דוד עמית לידיו את הפיקוד על הכוח הנצור ב„משטרה" שבעיר „סואץ". הוא ארגן את ההגנה כל היום, ופקד על חילוץ הכוח מהעיר „סואץ" בלילה, כשהוא מפנה את הנפג־ עים והנשק.

★

סרן עקביה אורי מיכאל ז"ל
ב־6 באוקטובר שימש סרן אורי עקביה ז"ל כמפקד פלוגת טנקים ברמת הגולן.
עם פרוץ הקרבות תפס עמדות באזור מוצב התולש על ציר „כר־ דנה" — ציר פריצה מיועד של האויב. הכוח אבן נתקל בהתרות טנקים של האויב ותוך כדי ניהול קרב־אש נכון ומהיר הצליח סרן אורי עקביה ז"ל להביס אותו.
בקרב זה שלח האויב כוחות אחרים לאגוף את המוצב. סרן אורי עקביה ז"ל נשלח, על־ידי ה־סמג"ד. להוסיף במגע זה, הוא יצר מגע עם האויב ובמהלך קרב זה נפגע ונהרג.

★

סא"ל פרן בן־ציון
ב־9 באוקטובר נע סא"ל בן־ ציון פרן בראש גדודו לעבר „חו־ שניה". בדרכו עלה על מוקש ונפצע בפניו וברגליו. הוא סירב לפינוי והמשיך לפקד על הגדוד.
ארבעה ימים לאחר מכן היה הגדוד, שמנה 18 טנקים, ערוך לפי־גזלות „תל־שער", מצפה להזל המשלוח העיקרי שאמור היה ל־ הגיע מכיוון זה. כשהגיעו העור־ קים, הם נתקלו בכוח הקטן שציפה להם, ותוך 30 דקות הושמדו רבים מטנקי האויב.

★

סגן פורטיס אפריים
בליל 15—16 באוקטובר שימש סגן אפריים פורטיס כ־קצין־קשר באזור הצליחה.
מיד עם תחילת הצליחה נפגע בגבו מרסיסי פגז, למרות זאת המשיך למלא את תפקידו.
לאחר 3 ימים נפצע שנית בשתי ידיו על־אף היותו פצוע וחסר יכולת להשתמש בידיו, המשיך למלא את תפקידו במשך כל הזמן למופת, עד שפונה לתאג"ד ב־ פסדה.

★

סגן פיין אפרים
סגן אפרים פיין שימש כ־מ"פ בפלוגת־חי"ר שנלחמה ברמת־ הגולן. ב־7 אוק' כשהגיעה הפלו־ גה ל„נפח", התפצלה לחוליות כדי לעמוד על ציר „הנפט", לחסום את הדרך לטנקים סוריים ולמנוע נחיתות מסוקים.
סגן אפרים פיין נשאר בכניסה ל„נפח" עם 2 חוליות „בזוקה", ומאחר שחייליו קיבלו הלם, נשאר למעשה רק עם עוד סמל. הוא הצליח לבלום ורירות טנקים סו־ ריים על־ידי 3 פצצות שהיו בידיו ובידיות במקלע כבד. לאחר מכן נסע להביא רכב לחילוץ פצועים.

★

סמל פישר אמיתי
סמל אמיתי פישר שימש כמפ־ עיל ציוד מכני הנדסי (צמ"ה) בקרבות מלחמת יוה"כ. בהיותו באזור ראשי הגשר התנדב סמל אמיתי פישר לפנות נפגעים בעזרת דחפור־כף — כשהוא נוהג בדח־ פור, חשוף להפגזות קשות ביותר.

★

סמ"ר פישר יעקב
ב־7 באוק' בגזרת „קנטרה", ול־ אחר יום־קרבות קשה, שקע סמל יעקב פישר, ה־מט"ק, עם הטנק שלו בבוץ. הוא לא נטש את הטנק אלא המשיך להילחם בו במשך יום־המחרת, ואף דיווח ל־ אחור על המצב בשטח האויב. לאחר יום ולילה לחימה עצמאית חזר לכוחותינו.

★

סמל פרידקס נחמיה ז"ל
עם פרוץ קרבות מלחמת יום הכפורים שימש סמל נחמיה פרי־ דקס ז"ל כחובש בכוח חי"ר שנל־ חם ברמת הגולן. ב־22 באוק' בקרב השני על „החרמון", נפגעו רבים מאנשי הכוח התוקף. סמל נחמיה פרידקס ז"ל טיפל בפצו־ עים, חבש אותם ועודדם על־אף האש החזקה שנורתה על השטח, בשקט נפשי עסק בחבישה ולא שם לב לרימונים שנפלו סביבו, עד שנפגע מכדור של צלף ונהרג.

★

רס"ן פרלמן מנחם
ב־3 במאי 1974 נקלע כוח, שיצא לסיור לתוך שדה מוקשים בשטח אויב. נפגעו כמה חיילים, והיה קושי לפנותם לאחור מהמחת המוקשים.
לאחר שכמה נסיונות פינוי נכ־ שלו, נכנס מנחם פרלמן ופינה את הפצועים, כשהוא נושא אותם על גבו.

★

סמל צימר (וישפרבר) צבי ז"ל
ב־6 באוקטובר 1973 שימש סמל צבי צימר ז"ל כתותחן בטנק ה־מ"מ, במעוז „אורקל".
עם פרוץ הלחימה נפצע מ"מ הטנק, וסמל צימר ז"ל נטל לידיו את הפיקוד על הטנק.
אף כי היה רק תותחן בצוות, פיקד על הטנק ונלחם עם כוחות אויב.

★

רס"ן קאולי איתן
סרן איתן קאולי היה סגן מפקד גדוד טנקים שהשתתף בקרבות ברמת הגולן. בימים 6—9 באוק־ טובר עמד מול התקפה סורית בגזרת הר „הרמונית". בכוח מנ־ היגותו שכנע את צוותי הטנקים להישאר בעמדות מול הלחץ ה־ חזק של האויב, למרות שנפגעו רבים מטנקי הגדוד נשאר איתן ברוחו והמשיך לעבוד בעמדה ו־ לירות באויב המתקרב.

★

סמ"ר קאופמן יהודה
ב־22 באוקטובר נפל טיל מצרי על חניון פלוגת־המפקדה של ה־ גדוד שסמל יהודה קאופמן שירת בו כקצין־רכב. אחת ממכוניות התחמושת התפוצצה, ומכונית נו־ ספת החלה לבעור.
סמל יהודה קאופמן רץ אל ה־ משאית הבוערת, התניעה והסיעה אל מחוץ לחניון, לאחר־מכן זרק את ארגזי התחמושת הבוערים מהמשאית, וכיבה אותם במטפה ובחול.

★

סמ"ר קהלני עמנואל ז"ל
ב־9 באוקטובר תקף הגדוד ש־ סמל עמנואל קהלני ז"ל נמנה עליו את היעד „חמוטל", בגזרה המר־ כזית שבחזית סיני.
במהלך הקרב נפגע מפקד ה־ טנק שסמל עמנואל קהלני ז"ל היה בו טען־קשר, וסמל עמנואל ז"ל נטל לידיו את הפיקוד על הטנק. בנהלו קרב מטווח קצר הצ־ ליח להשמיד עוד 3 טנקי אויב, כשהוא ממלא כמה תפקידים ב־ מקביל: הוא טען את התותח ואף טיווח אותו לעבר האויב.
בפגיעה השנייה שספג הטנק נפגע ונהרג.

★

רס"ן קליין יעקב ז"ל
עם פרוץ הקרבות שימש רס"ן יעקב קליין ז"ל כמפקד פלוגת טנקים שנלחמה ברמת־הגולן. ב־7 אוק' נפגע הטנק שלו והחל לבעור. רס"ן יעקב קליין ז"ל נפצע, אולם בקור־רוח הצליח גם לחלץ את התותחן שנפגע קשה. לאחר שכי־ בה את הדלקה, פנה לבי"ח, וכבר למחרת „ברח" משם וחזר ליחי־ דתו.
ב־19 אוק' בעת ההתקפה וכי־ בוש „תל־ענתר", נפגע אחד הטנ־ קים בפלוגתו של רס"ן יעקב קליין ז"ל והחל לבעור. רס"ן יעקב קליין ז"ל קפץ מהטנק שלו, כיבה את הדלקה וחילץ את הצוות, כשאחד יותר נהרג.

★

סמל קניגסברג אמנון
ב־22 באוקטובר שימש סמל אמנון קניגסברג כמוצב ב־„תא־ ג'ר", באזור של ראש־גשר. כמה דקות לפני שנכנסה הפסקת אש לתוקפה, החלה הפגזה כבדה, ר־ באחת מסוללות־העפר נפגע חייל ונקבר בהפיצה. סמל אמנון קניגס־ ברגר זינק על זחל"ם, ותחת ההפ־ גזה הכבדה הגיע לחייל הפצוע הוא טיפל בפצוע, על־ידי החדרת צינור פלסטי לקנה־הנשימה, ו־ העבירו ל־תאג"ד.

★

רס"ן קליין יעקב ז"ל
עם פרוץ הקרבות שימש רס"ן יעקב קליין ז"ל כמפקד פלוגת טנקים שנלחמה ברמת־הגולן. ב־7 אוק' נפגע הטנק שלו והחל לבעור. רס"ן יעקב קליין ז"ל נפצע, אולם בקור־רוח הצליח גם לחלץ את התותחן שנפגע קשה. לאחר שכי־ בה את הדלקה, פנה לבי"ח, וכבר למחרת „ברח" משם וחזר ליחי־ דתו.
ב־19 אוק' בעת ההתקפה וכי־ בוש „תל־ענתר", נפגע אחד הטנ־ קים בפלוגתו של רס"ן יעקב קליין ז"ל והחל לבעור. רס"ן יעקב קליין ז"ל קפץ מהטנק שלו, כיבה את הדלקה וחילץ את הצוות, כשאחד יותר נהרג.

★

סמ"ר רוזנטל דב ז"ל
ב־22 באוקטובר, בקרב על ה־ חרמון, הובילה פלוגה ב' לגבעה 17, כשהתחילו לירות עליה מגב־ עה 16. פלוגה ג' שלחה לגבעה 16 תחת מפלוגה א' שסמ"ר דב רו־ זנטל ז"ל נמנה עליה.
הם התחילו לעלות על הגבעה ונתקלו בעמדה סורית. ההיתקלות היתה בחושך, והכוח השיב אש אל מקורות הירי, לפי הרשף. סמ"ר דב רוזנטל ז"ל דילג קדימה כדי לאכן את הצלפים. תוך־כדי תצפית נפגע מאחד הצלפים. אך התרומם שנית כדי לדווח היכן הצלפים — ואז נורה ונהרג.

★

סמ"ר רוזנצוייג צבי
ב־6 באוקטובר שימש סמל צבי רוזנצוייג כאיש צוות בגדוד־טנ־ קים שלחם ברמת־הגולן.
לאחר שהכוות נפגע, חזר סמל צבי רוזנצוייג לטנק ושימש כ־ נהג של ה־מג"ד.
בקרב על „תל־שמס" נפגע ה־ טנק של ה־מג"ד, וסמל צבי רוזנ־ צוייג חילץ את ה־מג"ד הפצוע מתוך הטנק הבוער, למרות שה־ טנק היה בשטח שנשלט בידי הסו־ רים ועל־אף האש שנורתה מצד הסורים. הוא הקים קשר עם שאר כוחות העוצבה, דיווח על מצבו והכוון את כוח־החילוץ אליו. הוא חבש את מפקד הגדוד והגן עליו מפני הסורים המתקרבים, עד שהגיע כוח־החילוץ — ובכך הציל את חייו.

★

סגן רוזנשיין אורי
בליל 15 אוק' נפגעו מפקד ה־ פלוגה וסגנו, סגן אורי רוזנשיין נטל לידיו, ביזמתו, את הפיקוד על הפלוגה, למרות שהטנק שלו נפגע.

★

סרן רפפורט יהושע
ב־16 באוקטובר במהלך תקי־ פת ה„חוה הסינית", נפגעו טנק ה־סמ"פ, וטנק ה־מ"פ. סרן יהושע רפפורט יצא רגלי, כדי לא לחשוף את הטנק שלו לאש־נ"ט, תחת אש עזה — לחלץ את הנפגעים.
יומיים מאוחר מכן, במהלך ה־ התקפה על המערך „מיסורי", נפ־ גע הטנק, שסרן יהושע רפפורט פיקד עליו. פעם נוספת. הוא הורה לעצור את הטנק, בקור־רוח פיקד על כיבוי האש ושב ללחימה.

★

רס"ן רץ צבי
בקרב עז רב־תושייה הצליח לבלום את התקדמות הסורים ו־ הדפם לפאתי „קונטרה". לאחר קרב־הבלימה המשיך ופרץ לעבר סוריה והגיע עד „תל־שמס".

★

רס"ן רשף גד ז"ל
רס"ן גד רשף ז"ל היה מפקד מעוז „ליטוף" שבגזרה הדרומית של תעלת־סואץ. המעוז הותקף חזיתית על־ידי כוח מצרי גדול. רס"ן גד רשף ז"ל ארגן את אנשיו להקיפה, כשהוא עצמו משמש דוגמה אישית, בהילחמו פנים־אל־ פנים עם הכוח התוקף, עד ש־ נהרג.

★

סגן שגב עמי
ב־6 באוקטובר 1973, בזמן קרב „דבורים" ב„מרסה־תלמה". במה־ לך הקרב, כשהוא משליך מטעני חבלה מתרסום הספינה לעבר סי־ רה ואנשי־קומנדו של האויב, נפ־ גע קשה בגופו. למרות זאת נטל את נשקו האישי והמשיך לירות לעבר האויב, כאשר ספינתו תקו־ עה על שרטון וחלק מאנשיה נפ־ געים.

★

רס"ן שהם אייל ז"ל
עם פרוץ הקרבות פיקד על גז־ רת מוצב צפוני. הוא ניהל קרב עקשני, ניצל את הטנקים המעטים שהיו ברשותו באורח הטוב ביותר והצליח לבלום את התקדמות ה־ שריון הסורי לעבר „מסעדה". ב־ קרב זה נהרג.

★

סרן שחק צבי
ב־6 באוקטובר קיבל סגן צבי שחק, מפקד ביחידת „דבורים", הוראה להשמיד כוח של ספינות־ דיג, סירות־גומי ואנשי־קומנדו מצריים — במעגן „רס־זעפרנה" שבמפרץ סואץ. משלא מצא כל אויב במקום האמור. החליט ל־ הדור למעגן „מרסה־תלמת" ה־ סמוך, לאכן שם את האויב ול־ השמידו.
בתוך המעגן נתקל בכוח אויב שהיה מאורגן לפלישה בשטחנו. הוא פתח עליו באש, ותוך־כדי־כך נתקעה ספינתו על שרטון, כשהוא מוקף אש מכל עבריו.
סגן צבי שחק המשיך לכוון את צוותו אל עבר מקורות הירי, ר־ תמרן את ספינתו ואת ה„דבורה" השנייה עד לחילוצם, על־אף הקש־ יים והתקלות החמורות.

★

רס"ן שחר משה
במהלך הקרב ב־9 לאוקטובר נפגע טנק ה־מג"ד, ורס"ן משה שחר נטל את הפיקוד לידיו. בתוך כך נפגע קשה בבהונו, אך המשיך לעמוד בראש הכוח. רס"ן משה שחר נפצע שנית, והטנק שלו החל לבעור, ואז הורה לו ה־מג"ד להוביל את הגדוד לאחור, לנקודת פינוי נפגעים.

★

סגן שמש אבי־נועם ז"ל
בצומת המרכזי בעיר נפגע ה־ מ"פ בראשו. סג"מ אבינועם שמש ז"ל ירד מהטנק שלו, רץ לטנק הפגוע, חבש אותו, ודרך את אנשי הצוות, הובילם בקור־רוח והוציאם מאזור הסכנה וכל זה תחת אש ארטילרית כבדה ומדויקת.

★

סגן שני אריה
ב־18 באוקטובר הופל מטוס ח"א מדגם „סקייהוק", בגזרה הצפונית של התעלה. הטייס נראה צונח לשטח שבין כוחותינו לכוחות ה־ אויב.
ב־מ"פ סיור של הגדוד, בפיקודו של סגן אריה שני, יצא לשטח ביוזמתו של סגן שני כדי לחלץ את הטייס.

★

סגן שנן גדעון ז"ל
סגן גדעון שנן ז"ל, שימש כ־ מפקד מחלקה בגזרה הצפונית, מול „קנטרה". הוא ניהל את מח־ לקתו כל ימי־המלחמה בקור־רוח, בשקול־דעת ובתושייה, הודות ל־ כך הצליחה מחלקתו להשמיד טנ־ קים רבים של האויב.

★

רס"ר שער רון ז"ל
עם פרוץ הקרבות, שימש סמ"ר רון שער ז"ל במעוז „הכפר" שעל גדות תעלת־סואץ.
תוך־כדי ירייה ב־מא"ג באויב נכווה קשה בידיו אך המשיך לירות על־אף הפגיעה. וכשהיה צורך ב־ הבאת שמן למטבח — התנדב ל־ כך, למרות שהשטח נשלט באש האויב.
בהתקפת האויב על המוצב ירה חשוף גוף לעבר טנק וכך מצא את מותו.

★

רס"ר שני משה
רס"ר משה שני שימש כמפקד הטכני בבסיס ח"א בסיני. ארגן והפעיל כוח שעמד לרשותו תחת הפגזות אויר של האויב וטיפל בקור־רוח ויעילות למופת במטו־ סים ממריאים ונוחתים.

★

רס"ן שריג יוסף ז"ל
ב־8 אוק' בהובילו פלוגת טנ־ קים לעבר „קונטרה", נתקל ב־ מארב סורי. למרות שנפגעו מפק־ דים מכוחותיו וטנקים נתקו, הצ־ ליח רס"ן יוסף שריג ז"ל להדוף את האויב בקור־רוח.
כעבור יומיים הוביל את הגדוד לכיבוש מוצב שהוחזק על־ידי עש־ רות טנקי אויב, והצליח במשימתו. הוא נהרג לקראת המוצב.

★

רס"ר שרעבי מאיר
בהיחלצות מכיתור נשאר על־יד מפקדו הפצוע קשה בשטח מוכה־ אש, הגיש לו עזרה ראשונה וסירב לנטשו בשטח האויב. במעשה זה הציל את מפקדו.

★

סגן תבורי עופר
ב־8 לאוקטובר נפרס זחל הטנק והטנק יצא מכלל כושר־תמרון, למרות תנאי הלחימה בשטח ועל־ אף ההפגזה הכבדה שמר סגן עופר תבורי על קור־רוחו, וחילץ את צוותו ותיקן את הזחל על־ידי הורדת הגלגלים החוזרים מטנק ש־ נפגע והכנסתם לטנק שלו.

★

סגן תור הני ז"ל
עם פציעתו של המג"ד פיקד שעות מספר על הגדוד בביטחון רב והמשיך בלחימה. עד ה־11 אוק' מילא תפקיד מ"פ, כשהוא משמש דוגמה אישית לחייליו ב־ אומץ־לבו ובכושר הלחימה שלו.

היום

יום חמישי, כ"ז אייר תשל"ה 8.5.75
פרי במדבר
מ"ב בעומר
הפרק: תהלים מה־מו; המשנה: נגעים יב, ג־ד; הדף: נדה כז; ההלכה: אורח חיים תקלד, סו"ב.

שידורי ישראל

חדשות בעברית — בגלים א', ב', צ' — כל שעה.
09.55 (א) חדשות באנגלית
10.55 (א) חדשות בצרפתית
17.55 (א) חדשות באנגלית
18.50 (א) חדשות בצרפתית
שידורי תכניות לעולים (ב): עברית — 19.00; יידיש — 19.30; לאדינו — 20.00; מוגרבית — 20.15; רומנית — 20.30; רוסית — 20.45.

רשת א
[illegible]

רשת ב
[illegible]

גלי צה"ל
[illegible]

טלוויזיה כללית
17.30 חדשות 17.32 קרקס 17.40 „צולבו של וולס דיסני" 18.30 קיצור החדשות (ערבית) 18.32 תכניות בערבית 19.30 תחזית בארץ 20.00 ... 21.00 ... 21.50 ... יום החדשות.

טלוויזיה לימודית
8.15 גאוגרפיה ח' 9.05 לשון ושפרות 9.25 ... 10.00 ... 10.20 ... 10.45 ... 11.25 ... 1.00 ... 4.00 ... 5.30 ... 4.19 ... 4.40 ... 5.00 ...

مكذا من الاحل

هكذا من الاصل

ראש עיריית בני־ברק מנע לערוך עצרת יום ירושלים ברחבה שליד בית העיריה

מאת סופרנו פנחס דן

עצרת „יום ירושלים" לנוער בבני־ברק, עליה פרסמה המועצה הדתית, שאמורה היתה להיערך ברחבת העיריה — בוטלה עקב התנגדות ראש־העיריה, לקיומה ברחבת העיריה.

כפי שנודע לסופרנו זמנה המועצה הדתית התייעצות עם סגן ראש העיר וראש מחלקת החינוך של העיריה ר. מרובקה ומנהלי בתי הספר היסודיים והעל יסודיים, לתכנן את עצרת „יום ירושלים" לנוער.

בהתייעצות זו סוכם לקיים השנה את עצרת הנוער ברחבת העיריה עם תכנית עשירה ומגוונת הכוללת הנפת דגלים, ברכות, תזמורות ועוד.

המועצה הדתית פרסמה מודעות גדולות בהן הזמינה את הציבור הרחב בבני־ברק להשתתף בעצרת „יום ירושלים" שהיתה למסורת בעיר ובה משתתפים אלפי צעירים.

מוסדות החינוך עשו את ההכנות הדרושות לקיים את העצרת כמתוכנן. אחרי פרסום המודעות הודיע ראש העיר מר יצחק מאיר, שאינו מסכים לקיים את העצרת ברחבת העיריה והציע להעבירה למקום אחר. מארגני העצרות לא ראו מקום לקיים אותה במקום אחר היות וההתכונות הותאמה למקום שנקבע קודם לכן, והמועצה הדתית נאלצה לבטלה.

„חיפה חיה בנסים" — קובע דו"ח על שירותי הבריאות

מאת כתבנו בחיפה

לאור השאבים, העומדים לרשות שירותי הכבאות בעיר ולאור כח האדם, העומד לרשותם ניתן להגדיר כי „חיפה היה בניסים" — למסקנה זו הגיע מר נח הכהן שמונה ע"י ראש עיריית חיפה לבדוק את נושא הכבאות בעיר.

הדו"ח שיוגש על ידו בימים הקרובים להנהלת העיריה הוא פרי עבודה של חדשים רבים ראיונו אישים שונים במשרד הפנים, אנשי כבאות, קציני מכבי אש — ונערכו סיורים בתחנות מכבי־אש בחיפה ובערים אחרות על כנת להשוות את המצב בה לשבה ערים אלו. מר כהן יצא מתוך הנחה ששרות הכבאות הוא כרוח השוב וחיוני הן בימי שלום והן בימי הרום ומלחמה. ולכן כל הגורמים השותפים העוסקים בו יתנו גם ידם לשפור השרות כדי להעמידו ברמה המפעלית.

בהתייחסו לבדיקת מבנה התחנות הכיבוי בעיר וסביבתו קובע עורך הדו"ח כי אלו מתנהות בצורה משועת ולשם שיפוצם דרוש סכום של כ־3 ורבע מיליון ל"י.

ירידה בייבוא במרס 1975

במרס 1975 הצטמצם עודף היבוא על היצוא של סחורות (במחירים שוטפים בדולרים) ב־128 מיליון דולר. הגרעון המסחרי של חודש מרס 1975 (מנוכה מהשפעת העונתיות) יחד ב־40 אחוזים לעומת ממוצע השנה והיה המסחר מאז תחילת 1974. על כך מסר היום הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

נתונים חדשיים של הגרעון המסחרי בניכוי השפעת השינויים העונתיים הרגילים בראים, כי מאמצע 1974 היתה ירידה החודשית של הגרעון כ־210 מיליון דולר (כ־180 מיליון דולר להחדש בממוצע ברבעון של 1974).

השר בר־לב מניח תפילין בכפר חב"ד

בבית הכנסת של בתי הספר המקצועיים בכפר חב"ד התקיים אתמול טקס הכנסת ספר תורה לזכרו של רפאל בן בנימין בר־לב — בן־אחיו של שר המסחר והתעשייה מר חיים בר־לב — שנפל במלחמת יום הכיפורים.

בטקס השתתפו משפחת בר־לב, ראשי מוסדות חב"ד ומאות בני הנוער של בית־הספר המקצועי שבכפר.

לאחר הטקס התקיימה סעודת מצוה במקום. שר המסחר והתעשייה חיים בר־לב ערך לאחר מכן ביקור מקיף בכל מוסדות החינוך שבכפר ובמפעלי התעשייה במקום. וכן נתכבד במצוות הנחת תפילין.

בסיום ביקורו נפגש השר עם שליחי הרבי מלובביץ' הנקראים „חיל השלום היהודי" אשר הגיעו לישראל בדרכם לאוסטרליה. השר שאל אותם על שליחותם ואיחל להם הצלחה. כן נפגשו אתמול שליחי הרבי עם שגריר קנדה בישראל ועם ציר שגריר ארה"ב בישראל. ביום ג' יפגשו שליחי הרבי עם שגריר אוסטרליה בישראל.

ישראל גברה על סטוק 0:4

נבחרת ישראל בכדורגל גברה אמש על הקבוצה האנגלית „סטוק סיטי" בתוצאה 0:4 — לאחר 0:2 במחצית.

כבר בדקה הראשונה נתנה לדהמי אפשרות להבקיע אולם הוא החטיא מקרוב. בדקה השישית הוא תיקן טעותו כאשר בעט מקרוב לשער והשיג 1:0 לישראל. הנבחרת המשיכה בלחצה, אך רק זה בא לידי ביטוי רק בדקה ה־45 כאשר פייגנבוים הבקיע את שער 2:0 — באגפם, בבעיטה חזקה מעשרה מטר.

בדקה ה־60 קבע פייגנבוים מגיחה 3:0 ו־8 דקות לפני הסיום קבע לב את השער הרביעי לזכות הנבחרת.

המשחק נערך באיצטדיון רמת־גן, בנוכחות שר הבטחון שמעון פרס.

אישים ומוסדות

— שר הסעד, מר מיכאל חזני, קבל את שגריר גרמניה, ד"ר פישר.

לוח הצופה

● פירים הקונה רהיטים אנטיקה פרי־ידית, פלזיות ירושות — טל' 876852 בערב.

● למכור חשוב בבני־ברק דירה בבנין, מתבאים כבריינים טל' 781857.

● רשימה! עבור הפאה שלך הו יפה מוריהם —.30 לקניה פאה הדיה „אלירה", סלון יובל, אלנבי 3, 290682.

אות „יקיר ירושלים" הוענק ל־12 אישים ירושלמיים

עיטור „יקיר ירושלים" הוענק אמש במעמד נשיא המדינה פרופ' א. קציר ל־12 אישים ירושלמים, אשר פעלו הרבה למען ירושלים בתחומים שונים. בטקס, שהיה במוזיאון ישראל, השתתפו גם ראש העיריה, מר טדי קולק ומוזמנים רבים.

בעיטורים זכו: הרב אליעזר אלינר, תלמיד חכם, מחנך ואיש ציבור, על פעולותיו בתחומים אלה ועל דבקותו בירושלים.

הגב' מרים גרנות על פעילותה הציבורית הברוכה והמסועפת שהיתה רצופה במסירות ובהתמדה.

הרב חנוך זונדל גרוסברג, על למדנותו המופלגת וספריו הרבים.

מר שמואל כהנא, בארגון מופעי התיאטרון.

הרב פרופ' עזרא ציון מלמד, חוקר התלמוד והלשון.

הכומר ברדניר סקוס: אחד מחסידי אומות עולם, בעל שירות עשיר כמושך כוהן דת בארצות רבות. בישראל שירת מאז מלחמת העולם השניה.

הגב' פגי עליאש, שלזכותה נשקפה פעילות ציבורית ענפה. השתתפה בהקמת האגודה למלחמה בקדחת השיגרון והיא פעילה בה עד היום.

ד"ר ישראל קלוזנר על פעילותו הציבורית והציונית הענפה בארץ ובחו"ל ועל מחקריו על התנועה הציונית.

האחות לאה קליינמן־יונה, שהפכה לשם דבר ולמוסד בקרב תושבי ירושלים. יוצאה ב„אחות האוהבים" באהבה וביחסה המיוחד אליהם.

ד"ר משה שפיצר על תרומתו לאמנות ולתעשיית הספר בארץ ובחו"ל ועל היותו אחד מטובי המו"לים.

מיילס מ. שרובר על תרומתו להקמת מפעלים והוסדה בירושלים.

המוהל רבי ששון יעקב, שאת עיטור יקיר ירושלים סירב תחילה לקבל, אך נעתר לבסוף, כשהוסבר לו שהסכמתו היא כבודה של ירושלים.

שוד מזויין בהרצליה

שוד מזויין אירע אתמול לפנות בוקר בדירה ברחוב בני בנימין 20 בהרצליה.

שני אלמונים רעולי פנים הקישו סמוך לשעה 4 על דלת דירתו של מר משה קראוס, בעל חנות „כל־בו" לחומרי בנין בעיר.

משנשאל בעל הדירה לזהותם של השנים, נענה מאחורי הדלת כי דבר מה מתרחש במכוניתו החונה בחוץ. הוא פתח את הדלת ואז שלפו השניים אקדחים לעבר בעל הבית וצעקו „לא לזוז, זהו שוד מזויין".

השניים דרשו כסף והכשיטים ובאותו זמן קרעו את חוט הטלפון בדירה. האשה שהתעוררה משנתה החלה להקים צעקות, שהמזידו כנראה את השודדים. אולם הם הספיקו לקבל לידם 550 ל"י ומשום שמיהרו להימלט לא הספיקו ליטול את הכשיטים שנשארו בידי בעל הבית. בדרך מנוסתם הם השאירו את מסכותיהם בחדר המדרגות.

תוך 5 דקות הגיעה המשטרה ופתחה בסריקות נרחבות באזור באמצעות 5 ניידות. שוטרי אחת הניידות נתקלו סמוך לשעות הצהריים של יום אתמול במכונית שנטשה בתוך פרדס ליד שדה התעופה של הרצליה. כשנתקרבה הניידת למכונית נפתחו לפתע הדלתות וממנה נמלטו לתוך פרדס שני צעירים. המשטרה הזעיקה תגבורת ועד מסירת הידיעה נערכות סריקות בפרדס.

כתב פתיים בהרצליה מוסר, כי לא עלה בידי השוטרים שהקיפו את הפרדס לתפוס את השודדים והללו הצליחו להימלט.

הכתב שמע מפי מר קראוס לאחר השוד, כי השודדים ידעו כי הוא בעל בית מסחר והתעקשו שיש לו כסף בביתו. הם דרשו ממנו באיומי אקדח כי ימסור להם את כל כספו. בסופו של דבר הם שדדו ממנו 550 ל"י, ונמלטו.

מפ"ם דורשת מהממשלה לנקוט „יוזמה מדינית"

גברה התסיסה בקרב שוללי „המערך"

מאת סופרנו לענייני מפלגות

שר הבריאות ויקטור שם־טוב קרא אתמול לממשלה — בשם מזכירות מפ"ם — לנקוט יוזמה מדינית קודם פגישת פורד־רבין, יזמה נוכח הסכם בין שני המדינאים לפגישה בין פורד לרבין. בינתיים גברה התסיסה במפ"ם בעד פרוק המערך עם מפלגת העבודה.

התסיסה מתגברת לקראת ועידת המפלגה האמורה להתכנס בנובמבר, ואשר תכריע, קרוב לודאי, בנושא המערך עם מפלגת העבודה.

כללית שוררת אי־שביעות רצון מהמערך הנוכחי בכל חלקי המפלגה. מקור בכיר מנה באזני כמה טעמים לכך: אין הודעות משותפות. הנהלת המערך איננה מתכנסת, הועדה המדינית התכנסה רק פעם אחת, לפני כ־3 חודשים. וגם אז נערך שם „סימפוזיון" ולא הוכרעו דברים דומיננטיים. גם הועדה הכלכלית — פיצלה בפיקציה חסרת משמעות — אמר.

הוא הוסיף, כי חילוקי הדיעות המדיניים עם מפלגת העבודה מוסיפים שמן למדורה הבוערת במפ"ם.

בתוך מפ"ם גוברים הקולות של שוללי המערך ביניהם החכ"ים אליעזר רונן וחייקה גרוסמן, נפתלי בן משה ואחרים. עם הקבוצה המחייבת את המערך נמנית קבוצה חזן.

מנכ"ל משרד הדתות — אורח ישיבת ההסדר באלון שבות

מנכ"ל משרד הדתות דוד גלס ביקר בישיבת ההסדר „הר־עציון" שבאלון־שבות.

ראשי הישיבה הרב ליכטנשטיין והרב עמיטל, מר משה מוסקוביץ הרוח החיה בהקמתו של גוש עציון ומר ישעיהו רזונבל, מנהל הישיבה סקרו בפני המנכ"ל את התפתחותה של הישיבה הנכנסת לשנתה השביעית. כיום לומדים בישיבה 225 תלמידים, כאשר 70 תלמידים נרשמו כבר למחזור השלישי.

ראשי הישיבה מעודדים את התלמידים, לאחר השלמת 4 שנות לימוד בישיבה, להמשיך להשתקע במקום. ואמנם עד היום נשארו כבר בגוש כ־35 תלמידים, בוגרי הישיבה, אשר קבעו ביתם באלון־שבות ומשתלמים במקום במסגרת הכנה להכשרת כדרים ע"ש יעקב הרצוג ז"ל.

מנכ"ל משרד הדתות סייר במוסדות הישיבה ועמד על ההתפתחות הבנייה של ההיכל הברכה הכולל בית מדרש, ספריה, חדרי לימוד ובית כנסת על אלף שבות.

במקום נערך דיון על סיוע משרד הדתות לישיבה ומוסדותיה להתקדם השוטפת לתקציב הישיבה.

משרד הדתות / המחלקה להוי דתי

חגיגות יום ירושלים

ירושלים — היום בשעה 10.00 בבוקר עצרת נוער במוסד הרב קוק, בהשתתפות: שר הדתות ד"ר יצחק רפאל.

צפת — היום בשעה 8.00 בערב, באולם בית הפועל־המזרחי — בהשתתפות: שלמה האופט, יושב ראש המועצה הדתית; מר דוד פרבטיק, מ"מ ראש העיר. בתוכנית אומנותית — תזמורת מחוז הזמר רפי לאון.

נס־ציונה — היום בשעה 8.00 בערב, בבית התרבות, בהשתתפות: הרב שמחה הכהן קוק, רב הציר רחובות; מר י. שמיר, ראש המועצה המקומית. בתוכנית אומנותית: להקת בני הבורת.

כרמיאל — היום בשעה 8.00 בערב, באולם התרבות, בהשתתפות: הרב א. מלכה, הרב המקומי, מר א. לבנון; בתוכנית אומנותית — להקת זמר ושירה.

אשדוד — היום בשעה 8.00 בערב, באולם „השופטים". בהשתתפות: מר פנחס אבו־הצירא, יו"ר המועצה הדתית. בתוכנית אומנותית: סרט על הכותל.

ירושלים — בשכונת נוה יעקב, במוצאי שבת בשעה 9.00 בבית הכנסת המרכזי — מסיבת יום שחרור ירושלים — בהשתתפות: הרב יצחק ילבת. בתוכנית אומנותית: תזמורת חסידית.

הרבנות והמועצה הדתית בית שמש
המחלקה להווי דתי משרד הדתות ירושלים

מתכבדים להזמין את תושבי בית שמש להשתתף בשמחת

יום ירושלים

אשר תתקיים אי"ה באולם בית־הספר אליקים, ליד שולחנות ערוכים, ביום חמישי אור לכ"ח אייר (8.5.75) בשעה 7.30 בערב.

בתוכנית:
תפילת ערבית חגיגית
דברי פתיחה הרב יוסף בוסכילה שליט"א, רב העיר וראש המועצה

ברכות:
מר עמרם לוק, ראש המועצה המקומית.
הרב מ. כץ שליט"א, חבר לשכת הרבנות
הרב י. קלמנוביץ, מנהל המחלקה למועצות דתיות במשרד הדתות.

הרצאה רב צבאי סא"ל
שירה חסידית
מקהלה אומנותית, בליווי כלי נגינה בהדרכת החזן הירושלמי המפורסם מר יגאל בן חיים.
המנחה: ר' חיים לוק, חבר המועצה הדתית.
הציבור מוזמן ✱ מקומות ישיבה מיוחדים לנשים

בכבוד רב
ובברכת ירושלים השלמה

הוצאת מורשת

„מורשת"
חברה להפצת ספרים
רח' אבן גבירול 166 (פנת פנקס) טל. 449485

הופיעו מהדורות חדשות של:

1. שלום לך אורחת
מאת: רבקה אליצור
בהירות ובספור לשבה למועד ולכל עת — המחיר: —.30 ל"י
2. כה עשו חכמינו
מאת: יוכבד סגל
א. מאגדות חז"ל — המחיר: —.18 ל"י
ב. מאגדות חז"ל — המחיר: —.19 ל"י
3. תורה לטף
מספרת: מתיה שלהב
מאגדות התורה לגיל הרך — המחיר: —.14 ל"י
4. גדולי ישראל בשחרותם
מאת: יצחק אריגור — המחיר: —.16 ל"י
5. חמש דרשות
מאת: הרה"ג יוסף דב הלוי סולובייצ'יק — המחיר: —.18 ל"י

להשיג: בכל חנויות הספרים בארץ או ישירות.

דרוש/ה

יועץ־(ה) לסטודנטים עוורים

תיאור התפקיד:
● ייעוץ בבחירת מקצוע והכוונה מקצועית
● ייעוץ שקומי בבחירת בעיה אישית
● קשר עם מרצים ומוסדות אקדמאים

תכונות דרושות:
תואר אקדמאי. ביעוץ שקומי או יעוץ מקצועי. נסיון של שנתיים בעבודה יעוץ בארץ או בחו"ל

תנאי השכר בהתאם לנתונים של המועמד.
התפקיד כרוך בנסיעות.

בהצעות נא לפנות לת.ד. 15002, תל־אביב

חברת החשמל לישראל בע"מ

מחוז הדרום — תל אביב

הודעה לצרכנים באזור רעננה

החל מיום ו', 9.5.1975, שעה 14.00 יהיו מספרי הטלפון במשרדנו ברעננה

052 — 22 2 11
052 — 22 2 12
052 — 22 2 13

צרכנים הפונים בטלפון למשרדנו ברעננה בענין הפרעה בהספקת זרם ואינם מקבלים תשובה, מתבקשים במקרים דחופים להתקשר עם המספר 33 99 9 — 03 בתל־אביב.

קרא מחר ב־

ידיעות אחרונות

המוסף לשבת — 7 ימים השבועון לכל המשפחה

הם זכו בעיטורי הגבורה
מאת אביעזר גולן ורפאל בשן

חיים וייצמן: השקיעה
ניצחון האקטיביסטים, בראשות ב.ג., בקונגרס־הציוני הכ"ב בבאזל. פרק אחרון מתוך הספר „בן־גוריון"
מאת ד"ר מיכאל בר־זהר

כיצד עובד שר־השיכון
כתבה ראשונה בסידרה
מאת ישעיהו בן־פורת

המלחמה האיומה מכולן
30 שנה לסיום המלחמה העולמית השניה
מאת אביעזר גולן

מפ"ם ב„ברוגז" עם המערך
מאת שלמה נקדימון

יגאל תומרקין, דיוקן, 1975
מאת שרה ברייטברג

שליחי העליה שלנו בחו"ל — עושים חיים או עושים עבודה טובה?
מאת אריה אבנרי

אמריקה האחרת
ביקור בעיר־שדה שלוה בארה"ב, בה אין רצח, אין אלימות ותשובה... אוהדים את ישראל
מאת נסים קיותי

דרישת שלום ממרילין מונרו
קשר עין מאת אדם ברוך

איך להפוך את חיי הנישואין לסיפור אהבה
מאת ד"ר ג'וס בראדרס

מדוריהם של
חיים חפר, עמוס קינן, בועז עברון, סילבי קשת ודוד יריב

השתתפו במבצע הפרסים הגדול של „ידיעות אחרונות"
„חפש ומצא"
פרסים למשתתפים: 2 מכוניות, מקרר, מזגן, טלויזיה ועוד

משרד התחבורה — סיירת הבטיחות

מכרז לאספקת ביגוד

(מס' מ.ב. 1/75)

1. סיירת הבטיחות מזמינה בזה הצעות לאספקת ביגוד לסיירי סיירת הבטיחות ו/או סיירות הבנייה לפי הפרוט מטה:
א. 60 מעילי רוח
ב. 60 סוודרים/זקטים
ג. 60 מכנסים/חצאיות חורף
ד. 200 מכנסים חצאיות קיץ
ה. 200 חולצות עם שרוול ארוך
ו. 60 כובעי מצחיה
2. תנאי המכרז ניתן לקבל אצל סגן מפקד סיירת הבטיחות, רח' הנביאים 4, תל־אביב.
3. הצעות בהתאם לנקוב בתנאי המכרז חייבות להגיע לתיבת המכרזים בתנאי המכרז ולא יאוחר ביום ג' בסיון תשל"ה 20.5.75 שעה 09.00.
4. סיירת הבטיחות איננה מתחייבת לקבל את ההצעה הזולה ביותר או כל הצעה שהיא.

(—) א. אלניר, מפקד סיירת הבטיחות

במלאת 30 שנה לשחרור מחנות הריכוז
תנפ״ק

בית לוחמי הגיטאות ע"ש יצחק קצנלסון

למורשת השואה והגבורה

מדלית זכרון

כל המדליות ממוספרות: הקוטר — 59 מ"מ;
עיצוב גרפי — אליעזר וייסהוף.
הכמות: ארד (כולל מוכסף ומוזהב) — 5,000;
כסף — 500 יחידות.

הסוג	משקל	המחיר
ארד	100 גרם	—.50 ל"י
ארד מוכסף	100 "	—.60 ל"י
ארד מוזהב	100 "	—.70 ל"י
כסף	80 "	—.300 ל"י
כסף	30 "	—.150 ל"י (הקוטר — 30 מ"מ)

דמי משלוח בדואר רשום 2.50 ל"י עבור מדליה אחת, 1 ל"י עבור כל מדליה נוספת.

הזמנות: בית לוחמי הגיטאות, ד. נ. אשרת 25220, טל. 12 04 92 (04)
אגודת שוחרי בית לוחמי הגיטאות, ארלוזורוב 102, תל־אביב, טל. 96 86 22 (03), בימי א'—ה' בשעות 9—12 לפנה"צ.
ארגון אסירי הנאצים לשעבר, יבנה 15, תל־אביב, טל' 299296, בשעות 8.00—12.00 לפנה"צ.

המכירה תתחיל ב־1 ביוני 1975

עדיין ניתן לרכוש את המדליות
לזכר מרד גיטו וארשה
לזכר מרד ביאליסטוק
לציון 30 שנה למלחמת הפרטיזנים היהודים
לציון השתתפות 1.500.000 חיילים יהודים בצבאות בנות הברית
במלאת 30 שנה למיגור גרמניה הנאצית.

אגוד המושבים של הפועל־המזרחי המחלקה לתרבות
המפלגה הדתית לאומית המזרחי הפועל־המזרחי המחלקה לענייני דת „חבר הרבנים"

מסיבות ראש־חודש סיון במושבים ע"י הרבנים המאמצים

במוצש"ק, כ"ט אייר תשל"ה (10.5.75) בשעה 9.00 בלילה

זרחיה — הרב ב. אביעזר

ביום ראשון, א' סיון תשל"ה (11.5.75), בשעה 6.30 בערב

עוזה — הרב א. בוגרד
רווחה — הרב י. א. גרשטנקור
תעוז — הרב ש. דמארי
פורת — הרב מ. זמל
ברקת — הרב ש. יגאל
גאולי־תימן — הרב ר. כהן
שיבולים — הרב ש. צדוק
שלווה — הרב ש. י. צדוק
איתן — הרב ד. שקולניק

ביום שני, ב' סיון תשל"ה (12.5.75), בשעה 6.30 בערב

תרום — הרב כ. פ. סבורש
ישעי — הרב ש. יגאלי
נוחם — הרב ש. י. צדוק

מרכז רוחני־קהילתי „שאולי" באשדוד
ע"ש הרב בנימין כהן שאולי ז"ל

משרד החינוך והתרבות | משרד הקליטה
עיריית אשדוד | סמינר אשדוד

אירועי יום ירושלים במרכז „שאולי"

במוצ"ש כ"ט באייר תשל"ה (10.5.75) בשעה 8 בערב

תתקיים

עצרת עם חגיגית

במעמד כב' ד"ר יוסף בורג — שר הפנים
ברכות: אינג'ינר צבי ציקלר — ראש העיר
מר אברהם צוגל — יו"ר מועצה מנהלי עמיגור ואזרח כבוד של העיר
מר י. חזון — מפקח משרד החינוך והתרבות
ינחה — הרב משה כהן שאולי
להקת זמר: בני ירושלים בליווי „כנף" — א. כהן חליל מזרחי — א. אפואם מתזמורת רשות השידור, תנועים בשיר ירושלים העדתית.

היום, יום חמישי, בשעה 9.00 בבוקר יתקיים

טכס הנחת תפילין ליד הכותל המערבי ל־120 בני־מצווה מפזורי ישראל

במעמד
כב' מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א
הראשון לציון, הרב הראשי לישראל
יעבור לפני התיבה
החזן הירושלמי יגאל בן־חיים ומקהלה בנצוח מר משה נוסן

בשבת ירושלים, כ"ט באייר — יתקיים

טכס עליה לתורה ומסיבה לבני המצווה

ברכה: ראש העיריה וסגנו מר יוסף אבוטן
מועדי התפילות:
קבלת שבת בשעה 7.00 בערב • שחרית בשעה 7.30 בבוקר

תנועת האשה הדתית לאומית
משרד הדתות | המשרד לקליטת העליה
עיריית תל־אביב

עצרת לקראת חג השבועות חג מתן תורה, לעולים

תתקיים היום, יום החמישי אור לכ"ח באייר (8.5.75), בשעה 8.00 בערב, בעולמי „גיל", רח' נורדון 34, תל־אביב

אורחי הכבוד
הרב ידידיה י. פרנקל
רבה הראשי של תל־אביב
מר שלמה רוזן
שר הקליטה

ברכת: שר הקליטה לעולים
הרצאה: הרב ידידיה י. פרנקל שליט"א — „היום הזה נהית לעם"
ברכות: פרופסור ירמיה ברנובר (מרוסיה) מדען באוניברסיטה בבאר־שבע
גב' טובה סנהדראי — מרכזת תנועת האשה הדתית
עו"ד חיים בסוק — מ"מ ראש העיר
תכנית אמנותית: מוסיקת נשמה יהודית — גיורא פיידמן — אמן הקלרינט ולהקתו. חבר התזמורת הפילהרמונית
פרקי חזנות ושירה בעברית ואידיש — החזן אריה בראון
שירה ישראלית — זמר תבס — פרדי פאר בלווי מוסיקלי

המארגנות חוג הרבנית חיותא לאו

הודעה למגדלי הפירות

(פירות נשירים וסובטרופיים, כולל גם ענבי־מאכל, בננות ותותים אירופיים)

בקובץ התקנות 3290 מיום 9 בפברואר 1975 פורסמו: „כללי בדבר הסדר לשיווק ולהובלה של פירות". הבעלים מתבקשים לעיין בכללים אלה כדי למנוע מעצמם אי נעימויות בהתאם מהפרת הוראות החוק.

במיוחד על המגדלים לשים לבם להוראה ... הכלולה בכללים: —

„מגדל חייב לשווק את הפירות שלו, למעט פירות על ... למשווק מורשה או למועצה בלבד".

בנין פירות שנמכרו בשדה על העץ נקבע בכללים:

„מגדל שמכר פירות על העץ, חייב להודיע על כך למועצה ... לא יאוחר משבעה ימים ... ועליו לכלול את שם הקונה, ... מיני הפירות ושטח הבסיס — אם המכירה נעשתה לפי יחידת שטח או הכמות של הפירות בטונות — אם המכירה נעשתה לפי יחידת משקל".

מגדלים העומדים למכור פירות על העץ יכולים לקבל הודעה על המכירה במשרדי המועצה בתל־אביב, וירושלים או גם לפי בקשתם בדואר מהמשרד הראשי בתל־אביב.

ליתר הבהרה אנו מוסיפים כי מגדל המבקש לשמור זכויותיו בביטוח פירותיו נגד נזקי הטבע חייב לדאוג לכך שמו יופיע בכל תעודה הבילוח והמסמכים בהעידה אלה ... אצלו לעת הצורך.

מועצת הפירות (ייצור ושיווק)